

Europeiska unionens officiella tidning

L 255

fyrtyoåttonde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

30 september 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1552/2005 av den 7 september 2005 om statistik över yrkesutbildning på företag ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1553/2005 av den 7 september 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1177/2003 om gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU — SILC) ⁽¹⁾ 6
- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1554/2005/EG av den 7 september 2005 om ändring av rådets beslut 2001/51/EG om inrättande av gemenskapens handlingsprogram avseende gemenskapens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män och av beslut nr 848/2004/EG om inrättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organisationer som på europeisk nivå verkar för jämställdhet mellan kvinnor och män 9
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser 11
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽¹⁾ 22
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/39/EG av den 7 september 2005 om ändring av rådets direktiv 74/408/EEG om motorfordon vad avser säten, fästordningarna för dessa och huvudstöd ⁽¹⁾ 143
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/40/EG av den 7 september 2005 om ändring av rådets direktiv 77/541/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon ⁽¹⁾ 146
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/41/EG av den 7 september 2005 om ändring av rådets direktiv 76/115/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon ⁽¹⁾ 149

Pris: 30 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen 152
 - ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG ⁽¹⁾ 160
-

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets rambeslut 2005/667/RIF av den 12 juli 2005 om förstärkning av det straffrättsliga regelverket för bekämpande av föroreningar orsakade av fartyg 164
-

Rättelser

- ★ Rättelse till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om lufttrafikföretags behandling och överföring av passageraruppgifter till Bureau of Customs and Border Protection inom Förenta staternas Department of Homeland Security (EUT L 183, 20.5.2004) 168

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1552/2005

av den 7 september 2005

om statistik över yrkesutbildning på företag

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 satte Europeiska unionen upp det strategiska målet att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med förmåga till långsiktig ekonomisk tillväxt och med fler och bättre arbetstillfällen och större social sammanhållning.
- (2) Medborgarnas anställbarhet, flexibilitet och rörlighet är av avgörande betydelse för att unionen skall kunna infria sin föresats att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi.
- (3) Det livslånga lärandet är en hörnsten när det gäller att utveckla och främja yrkesskicklig, välutbildad och flexibel arbetskraft.
- (4) I rådets slutsatser av den 5 maj 2003 om referensnivåer för genomsnittliga resultat i Europa inom allmän utbildning och yrkesutbildning (referensvärden) ⁽²⁾ antogs följande referensvärde för livslångt lärande: "Därför bör, senast år 2010, den genomsnittliga nivån för livslångt lärande i Europeiska unionen vara minst 12,5 % av den vuxna arbetsföra befolkningen (åldersgruppen 25 — 64 år)".

- (5) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon bekräftades det livslånga lärandets betydelse som en grundläggande beståndsdel i den europeiska samhällsmodellen.
- (6) Den nya europeiska sysselsättningsstrategin, bekräftad av rådets beslut 2003/578/EG av den 22 juli 2003 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾ går ut på att bättre bidra till Lissabonstrategin och att genomföra enhetliga och övergripande strategier för livslångt lärande.
- (7) Vid genomförandet av denna förordning bör hänsyn tas till begreppet "mindre gynnade personer på arbetsmarknaden" som förekommer i riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik.
- (8) Särskild vikt måste fästas vid utbildning som sker på arbetsplatsen och under arbetstid, eftersom båda är väsentliga aspekter av det livslånga lärandet.
- (9) Jämförbar statistik på gemenskapsnivå, särskilt i fråga om utbildning på företag, är en förutsättning för utarbetandet av strategier för livslångt lärande och för övervakning av framstegen med genomförandet av dem.
- (10) Insamling av särskild gemenskapsstatistik regleras i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽⁴⁾.
- (11) Överföring av insynsskyddade uppgifter regleras av bestämmelserna i förordning (EG) nr 322/97 och i rådets förordning (Euratom, EEG) nr 1588/90 av den 11 juni 1990 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ EUT L 197, 5.8.2003, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 151, 15.6.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 februari 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets beslut av den 27 juni 2005.

⁽²⁾ EUT C 134, 7.6.2003, s. 3.

- (12) I kommissionens förordning (EG) nr 831/2002 av den 17 maj 2002 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik, med avseende på tillgång till förtroliga uppgifter för vetenskapliga syften⁽¹⁾ anges villkoren för när tillgång får beviljas till insynsskyddade uppgifter som överlämnats till gemenskapens organ.
- (13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa gemensamma statistiska standarder som möjliggör sammanställning av harmoniserade uppgifter om yrkesutbildning på företaget, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾. I dessa åtgärder bör man beakta medlemsstaternas tillgängliga kapacitet för insamling och behandling av uppgifter.
- (15) Kommittén för det statistiska programmet har hörts i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom av den 19 juni 1989 om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning upprättas en gemensam ram för sammanställning av gemenskapsstatistik över yrkesutbildning på företag.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

⁽¹⁾ EGT L 133, 18.5.2002, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

1. *företag*: företag enligt definitionen i rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen⁽⁴⁾.
2. *NACE Rev. 1.1*: den allmänna näringsgrensindelning som inrättats genom rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen⁽⁵⁾.

Artikel 3

Uppgifter som skall samlas in

1. Uppgifterna skall samlas in av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla gemenskapsstatistik för analys av yrkesinriktad fortbildning på företag inom följande områden:
 - a) Företagens utbildningspolicy och utbildningsstrategier för att utveckla sina anställdas kompetens.
 - b) Administration, organisation och former för yrkesinriktad fortbildning på företag.
 - c) Arbetsmarknadens parter roll för tillhandahållandet av alla aspekter på yrkesinriktad fortbildning på arbetsplatsen.
 - d) Tillgång till yrkesinriktad fortbildning, dess omfattning och innehåll, särskilt mot bakgrund av ekonomisk verksamhet och företagsstorlek.
 - e) Företagens särskilda åtgärder inom yrkesinriktad fortbildning för att öka de anställdas IKT-färdigheter.
 - f) Möjligheter för anställda på små och medelstora företag att få tillgång till yrkesinriktad fortbildning och förvärva nya färdigheter, och de små och medelstora företagens särskilda behov i samband med tillhandahållande av utbildning.
 - g) Offentliga åtgärders inverkan på yrkesinriktad fortbildning på företag.
 - h) Lika möjligheter till yrkesinriktad fortbildning på företag för alla anställda, särskilt med avseende på kön och vissa åldersgrupper.
 - i) Särskilda åtgärder inom yrkesinriktad fortbildning för grupper som är missgynnade på arbetsmarknaden.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 30.3.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁵⁾ EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003.

- j) Yrkesutbildningsåtgärder avsedda för olika former av anställningskontrakt.
 - k) Utgifter för yrkesinriktad fortbildning: finansieringsnivå och finansieringsresurser, incitament för yrkesinriktad fortbildning.
 - l) Företagens tillvägagångssätt vid utvärdering och övervakning av yrkesinriktad fortbildning.
2. Särskilda uppgifter skall samlas in av medlemsstaterna avseende inledande yrkesutbildning på företag rörande följande:
- a) Deltagare i den inledande utbildningen.
 - b) Totala utgifter för inledande utbildning.

Artikel 4

Omfattning

Statistiken över yrkesutbildning på företag skall omfatta minst de näringsverksamheter som definieras i avdelningarna C — K och O i NACE Rev. 1.1.

Artikel 5

Statistiska enheter

1. Vid insamling av uppgifterna skall företag som är verk samma inom en av de näringsverksamheter som avses i artikel 4 och med tio eller fler anställda användas som en statistisk enhet.
2. Medlemsstaterna får, med hänsyn till deras specifika nationella företagsstorleksfördelning och utvecklingen av politiska behov, utvidga definitionen av en statistisk enhet i sitt land. Kommissionen får också besluta att utvidga denna definition i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, om en sådan utvidgning väsentligt skulle förbättra undersökningsresultatets representativitet och kvalitet i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 6

Källor

1. Medlemsstaterna skall samla in erforderliga uppgifter med hjälp av antingen en undersökning av företagen eller en kombination av en företagsundersökning och andra källor, med tillämpning av principerna om minskad belastning på uppgiftslämnarna och om förenklad förvaltning.
2. Medlemsstaterna skall bestämma på vilket sätt företagen skall besvara undersökningen.
3. I samband med undersökningen uppfordras företagen att lämna korrekta och fullständiga uppgifter inom angiven tid.

4. Andra källor, inbegripet förvaltningsuppgifter, kan användas för att komplettera de uppgifter som skall samlas in, om de källorna är lämpliga i fråga om relevans och tid.

Artikel 7

Undersökningens egenskaper

1. Undersökningen skall vara en urvalsundersökning.
2. Medlemsstaterna skall vidta erforderliga åtgärder för att se till att de uppgifter som överlämnas återspeglar de statistiska enheternas populationsstruktur. Undersökningen skall utföras så, att den möjliggör en uppdelning av resultaten på gemenskapsnivå på åtminstone följande kategorier:
 - a) Näringsgren i enlighet med NACE Rev.1.1.
 - b) Företagens storlek.
3. Krav på urval och precision och de urvalsstorlekar som behövs för att dessa krav skall uppfyllas samt specifikationer av NACE Rev.1.1- och storlekskategorier på vilka resultaten skall kunna uppdelas skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 8

Undersökningens uppläggning

1. För att minska belastningen på uppgiftslämnarna skall undersökningen utformas så, att uppgiftsinsamlingen kan skräddarsys med avseende på
 - a) utbildningsföretag och övriga företag, och
 - b) olika slags utbildning.
2. De särskilda uppgifter som skall samlas in beroende på utbildningsföretag och övriga företag respektive olika slags utbildning skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 9

Kvalitetskontroll och rapportering

1. Medlemsstaterna skall vidta alla tillämpliga åtgärder för att säkerställa de överlämnade uppgifternas kvalitet.
2. Senast 21 månader efter varje referensperiods slut, i enlighet med artikel 10, skall medlemsstaterna förse kommissionen (Eurostat) med en rapport innehållande all information och alla uppgifter som den begär för att kontrollera de överlämnade uppgifternas kvalitet. Rapporten skall särskilt ange möjliga brott mot de metodologiska kraven.

3. På grundval av de rapporter som avses i punkt 2 skall kommissionen (Eurostat) bedöma de överlämnade uppgifternas kvalitet, särskilt i syfte att säkerställa att uppgifterna från de olika medlemsstaterna är jämförbara.

4. Kvalitetskraven för de uppgifter som skall samlas in och överlämnas för gemenskapsstatistik över yrkesutbildning på företag, utformningen av de kvalitetsrapporter som avses i punkt 2 samt alla åtgärder som krävs för att bedöma eller förbättra uppgifternas kvalitet skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 10

Referensperiod och intervall

1. Den referensperiod som uppgiftsinsamlingen skall täcka är ett kalenderår.
2. Kommissionen skall bestämma det första referensår för vilket uppgifterna skall samlas in i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.
3. Medlemsstaterna skall samla in uppgifterna en gång vart femte år.

Artikel 11

Överlämnande av uppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall, inom ramen för sina respektive befogenheter, främja möjligheterna för ökad användning av elektronisk uppgiftsinsamling, elektronisk uppgiftsöverföring och automatisk uppgiftsbehandling.
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen (Eurostat) överlämna de enskilda uppgifterna om företagen i enlighet med befintliga gemenskapsbestämmelser om överföring av uppgifter med insynsskydd i förordning (EG) nr 322/97 och i förordning (Euratom, EEG) nr 1588/90. Medlemsstaterna skall se till att det inte är möjligt att med hjälp av de överlämnade uppgifterna direkt identifiera de statistiska enheterna.
3. Medlemsstaterna skall överlämna uppgifterna i elektronisk form, i lämpligt tekniskt format och enligt den utbytesstandard som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.
4. Medlemsstaterna skall överlämna fullständiga och korrekta uppgifter senast inom 18 månader räknat från referensårets slut.

Artikel 12

Rapport om genomförandet

1. Senast den 20 oktober 2010 och efter att ha hört Kommittén för det statistiska programmet skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning. Rapporten skall särskilt innehålla följande:
 - a) En bedömning av fördelarna för gemenskapen, medlemsstaterna och statistikens användare i relation till belastningen på uppgiftslämnarna.
 - b) En kartläggning av områden för möjliga förbättringar och ändringar som kan anses nödvändiga mot bakgrund av de resultat som erhållits.
2. Efter rapporten kan kommissionen föreslå ändringar för att förbättra genomförandet av denna förordning.

Artikel 13

Genomförandeåtgärder

De åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning, inbegripet åtgärder för att ta hänsyn till den ekonomiska och tekniska utvecklingen avseende insamling, överföring och behandling av uppgifterna, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Finansiering

1. För det första referensår för vilket den gemenskapsstatistik som avses i denna förordning sammanställs skall kommissionen lämna ett finansiellt bidrag till medlemsstaterna för att bidra till deras kostnader för insamling, behandling och överlämnande av uppgifterna.

2. Det finansiella bidragets storlek skall fastställas som en del av det berörda årliga budgetförfarandet. Budgetmyndigheten skall bestämma anslaget storlek.

3. Vid tillämpningen av denna förordning får kommissionen anlita experter och organisationer för tekniskt bistånd, vilkas finansiering kan ingå i den övergripande finansiella ramen för förordningen. Kommissionen får anordna seminarier, symposier eller andra expertmöten för att underlätta genomförandet av

förordningen samt vidta lämpliga åtgärder i fråga om information, publicitet och spridning.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1553/2005**av den 7 september 2005****om ändring av förordning (EG) nr 1177/2003 om gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU — SILC)****(Text av betydelse för EES)**EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285,*Artikel 1*

med beaktande av kommissionens förslag,

Förordning (EG) nr 1177/2003 ändras enligt följande:

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

1) I artikel 4 skall punkt 2 ersättas med följande:

av följande skäl:

2. "Med avvikelse från punkt 1 får Tjeckien, Tyskland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Nederländerna, Polen, Slovenien, Slovakien och Förenade kungariket påbörja den årliga insamlingen av tvärsnittsdata och longitudinella data år 2005.

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1177/2003 av den 16 juni 2003 om gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU — SILC) ⁽²⁾ anges en gemensam ram för systematisk sammanställning av gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor som omfattar jämförbara och punktligt inlämnade tvärsnittsdata och longitudinella data för såväl inkomstfördelningen som graden av fattigdom och social utslagning och hur dessa företeelser är fördelade i befolkningen på nationell och europeisk nivå.

Detta gäller under förutsättning att dessa medlemsstater tillhandahåller jämförbara uppgifter för 2004 för Europeiska unionens gemensamma tvärsnittsindikatorer, som rådet har fastställt före den 1 januari 2003 inom ramen för den öppna samordningsmetoden och som kan erhållas på grundval av EU — SILC-instrumentet."

(2) Till följd av anslutningen av nya medlemsstater till Europeiska unionen den 1 maj 2004 behöver bilaga II till förordning (EG) nr 1177/2003 kompletteras, eftersom det i bilagan anges vilket minsta effektiva urval som krävs för varje medlemsstat inom systemet för EU-SILC.

2) I artikel 13 skall följande punkter läggas till:

(3) Dessutom har det visat sig att de flesta av de nya medlemsstaterna och flera av de gamla medlemsstaterna behöver ytterligare tid på sig för att anpassa sina system till de harmoniserade metoder och definitioner som används för sammanställning av gemenskapsstatistik.

4. "Med avvikelse från punkt 1 skall Estland få ett ekonomiskt stöd från gemenskapen för den kostnad arbetet innebär för de fyra åren av uppgiftsinsamling från och med 2005.

(4) Förordning (EG) nr 1177/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

5. Finansieringen för år 2007 skall fortfarande ske genom ett kommande gemenskapsprogram."

3) Bilaga II skall ersättas med texten i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2005.

⁽²⁾ EUT L 165, 3.7.2003, s. 1.

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

BILAGA

"BILAGA II

MINSTA EFFEKTIVA URVAL

	Hushåll		Personer som är 16 år eller mer som intervjuas	
	Tvårsnitt	Longi-tudinell	Tvårsnitt	Longi-tudinell
	1	2	3	4
EU-medlemsstater				
Belgien	4 750	3 500	8 750	6 500
Tjeckien	4 750	3 500	10 000	7 500
Danmark	4 250	3 250	7 250	5 500
Tyskland	8 250	6 000	14 500	10 500
Estland	3 500	2 750	7 750	5 750
Grekland	4 750	3 500	10 000	7 250
Spanien	6 500	5 000	16 000	12 250
Frankrike	7 250	5 500	13 500	10 250
Irland	3 750	2 750	8 000	6 000
Italien	7 250	5 500	15 500	11 750
Cypern	3 250	2 500	7 500	5 500
Lettland	3 750	2 750	7 650	5 600
Litauen	4 000	3 000	9 000	6 750
Luxemburg	3 250	2 500	6 500	5 000
Ungern	4 750	3 500	10 250	7 750
Malta	3 000	2 250	7 000	5 250
Nederländerna	5 000	3 750	8 750	6 500
Österrike	4 500	3 250	8 750	6 250
Polen	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugal	4 500	3 250	10 500	7 500
Slovenien	3 750	2 750	9 000	6 750
Slovakien	4 250	3 250	11 000	8 250
Finland	4 000	3 000	6 750	5 000
Sverige	4 500	3 500	7 500	5 750
Förenade kungariket	7 500	5 750	13 750	10 500
EU-medlemsstater totalt	121 000	90 750	250 150	186 850
Island	2 250	1 700	3 750	2 800
Norge	3 750	2 750	6 250	4 650
Totalt inklusive Island och Norge	127 000	95 200	260 150	194 300

Anmärkning: Detta gäller storleken på det effektiva urvalet, vilket är den storlek som krävs om undersökningen baseras på slumpmässigt urval (designeffekt i förhållande till variabeln 'fattigdomsrisk' = 1,0). Den faktiska urvalsstorleken måste vara större i den mån som designeffekten överstiger 1,0 och för att kompensera alla former av bortfall. Vidare gäller urvalsstorleken antalet fullständiga hushåll, dvs. fall där samtliga eller nästan alla uppgifter finns för såväl hushållet som för samtliga dess medlemmar."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1554/2005/EG

av den 7 september 2005

om ändring av rådets beslut 2001/51/EG om inrättande av gemenskapens handlingsprogram avseende gemenskapens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män och av beslut nr 848/2004/EG om inrättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organisationer som på europeisk nivå verkar för jämställdhet mellan kvinnor och män

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådet har genom sitt beslut 2001/51/EG ⁽²⁾ inrättat ett program avseende gemenskapens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män i syfte att förbättra förståelsen för jämställdhetsfrågor, främja och sprida de värderingar och praxis som utgör grunden för jämställdhet, och utveckla kapaciteten hos aktörer att effektivt främja jämställdhet.
- (2) Europaparlamentet och rådet har genom sitt beslut nr 848/2004/EG ⁽³⁾ inrättat gemenskapens handlingsprogram för att främja organisationer som på europeisk nivå verkar för jämställdhet mellan kvinnor och män i syfte att stödja sådana organisationer vilkas löpande arbetsprogram eller särskilda insatser är av allmänt europeiskt intresse på området jämställdhet mellan män och kvinnor, eller som verkar för ett mål som omfattas av Europeiska unionens politik på detta område.
- (3) Båda programmen löper ut den 31 december 2005. Det är av största vikt att kontinuiteten i gemenskapens politik för att främja jämställdheten tryggas, med hänsyn till de mål som ställs upp i artikel 13 i fördraget.
- (4) Det är nödvändigt att förlänga den tid under vilken programmen löper med en övergångsperiod på ett år, till dess att ett nytt flerårigt ramprogram om finansiering av åtgärder på sysselsättningsområdet och det sociala området har inrättats för perioden 2007-2013, med ett delprogram om jämställdhet mellan könen.

- (5) Beslut 2001/51/EG grundade sig på artikel 13 i fördraget. Sedan ändringar införts genom Nicefördraget utgör emellertid artikel 13.2 den specifika rättsliga grunden för att besluta om stimulansåtgärder på gemenskapsnivå för att bidra till att bekämpa diskriminering. Det är därför lämpligt att grunda ändringen av beslut 2001/51/EG på artikel 13.2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2001/51/EG ändras enligt följande:

- 1) I artikel 1 skall datumet "den 31 december 2005" ersättas med "den 31 december 2006".
- 2) Artikel 11.1 skall ersättas med följande:
 1. "Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av detta program under perioden 2001 — 2006 skall vara 61,5 miljoner EUR."

Artikel 2

Beslut nr 848/2004/EG ändras enligt följande:

- 1) I artikel 1.3 skall datumet "den 31 december 2005" ersättas med "den 31 december 2006".
- 2) Artikel 6.1 skall ersättas med följande:
 1. "Finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden 2004 — 2006 skall vara 3,3 miljoner EUR."

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2005.

⁽²⁾ EGT L 17, 19.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 157, 30.4.2004, s. 18. Rättelse i EUT L 195, 2.6.2004, s. 7.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar
C. CLARKE
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/35/EG**av den 7 september 2005****om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens sjösäkerhetspolitik syftar till att uppnå en hög säkerhets- och miljöskyddsnivå och grundas på förutsättningen att alla parter som är inbegripna i godstransporter till sjöss ansvarar för att se till att de fartyg som används i gemenskapsvatten uppfyller gällande regler och normer.
- (2) De relevanta normerna för utsläpp av förorenande ämnen från fartyg i alla medlemsstater grundas på MARPOL-konventionen (MARPOL 73/78); dessa bestämmelser förbigås emellertid dagligen av ett mycket stort antal fartyg som trafikerar gemenskapsvatten, utan att korrigerande åtgärder vidtas.
- (3) Eftersom medlemsstaternas genomförande av MARPOL 73/78 skiljer sig åt, särskilt när det gäller deras praxis beträffande införandet av sanktioner för utsläpp av förorenande ämnen från fartyg, är det nödvändigt att harmonisera genomförandet av MARPOL 73/78 på gemenskapsnivå.
- (4) Avskräckande åtgärder utgör en viktig del av gemenskapens sjösäkerhetspolitik, eftersom de garanterar en koppling mellan ansvaret hos var och en av de parter som är inbegripna i transporter av förorenande gods till sjöss och de sanktioner som kan utdömas. För att uppnå ett effektivt miljöskydd, krävs därför effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner.
- (5) Det är därför av avgörande betydelse att det, med hjälp av lämpliga rättsinstrument, görs en tillnärmning av befintliga rättsliga bestämmelser, särskilt avseende den exakta definitionen av överträdelserna i fråga, undantagen och minimibestämmelser för sanktioner samt ansvar och domsrätt.
- (6) Detta direktiv kompletteras med detaljerade regler om brott och sanktioner samt andra bestämmelser i enlighet med rådets rambeslut 2005/667/RIF av den 12 juli 2005 om förstärkning av det straffrättsliga regelverket för bekämpande av föroreningar orsakade av fartyg ⁽³⁾.
- (7) Vare sig de internationella bestämmelserna om skadeståndsansvar och ersättning för oljeföroreningar eller de internationella bestämmelserna om förorening genom andra farliga eller skadliga ämnen är tillräckliga för att avskräcka de parter som är inbegripna i transporter av farliga laster till sjöss från att använda sig av undermåliga metoder. De avskräckande effekter som krävs kan endast uppnås genom införandet av sanktioner som skall gälla för alla personer som orsakar eller bidrar till havsföroreningar. Sanktionerna bör inte enbart gälla för redaren eller fartygets befälhavare, utan även för lastägaren, klassificeringssällskapet eller alla övriga inblandade.
- (8) Utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg bör betraktas som överträdelser om de skett uppsåtligt eller genom vårdslöshet eller grov oaktsamhet. Dessa överträdelser räknas som brott enligt rambeslut 2005/667/RIF, som kompletterar detta direktiv, under de omständigheter som anges i detta rambeslut.
- (9) Sanktioner för utsläpp av förorenande ämnen från fartyg påverkar inte de berörda parternas skadeståndsansvar och omfattas därför inte av bestämmelser som rör begränsning eller fördelning av skadeståndsansvar. De begränsar inte heller möjligheterna att ge en effektiv ersättning till de drabbade personerna vid föroreningsincidenter.

⁽¹⁾ EUT C 220, 16.9.2003, s. 72.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 januari 2004 (EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 77), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 oktober 2004 (EUT C 25 E, 1.2.2005, s. 29), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 februari 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2005.

⁽³⁾ Se sidan 164 i detta nummer av EUT.

(10) Ett effektivt närmare samarbete mellan medlemsstaterna krävs för att se till att utsläpp av förorenande ämnen från fartyg upptäcks i god tid och att lagbrytarna identifieras. Av denna anledning har Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002⁽¹⁾, en nyckelroll när det gäller att samarbeta med medlemsstaterna för att utveckla tekniska lösningar och ge tekniskt stöd avseende genomförandet av detta direktiv samt när det gäller att ge kommissionen stöd vid utförandet av uppgifter som den tilldelat för att detta direktiv skall genomföras på ett effektivt sätt.

(11) För att på ett bättre sätt kunna förebygga och bekämpa föroreningar till havs bör det skapas synergieffekter mellan tillsynsmyndigheterna, exempelvis de nationella kustbevakningarna. I detta sammanhang bör kommissionen göra en genomförbarhetsstudie om en europeisk kustbevakning med uppgift att förebygga och reagera på föroreningar, varvid kostnader och nytta bör tydliggöras. Om så är lämpligt bör denna studie följas av ett förslag om en europeisk kustbevakning.

(12) När det föreligger klara objektiva bevis på ett utsläpp som medfört omfattande skada eller hot om omfattande skada, bör medlemsstaterna överlämna ärendet till sina behöriga myndigheter så att förfaranden kan inledas i enlighet med artikel 220 i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982.

(13) Säkerställandet av efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester⁽²⁾ utgör, tillsammans med det här direktivet, ett nyckelinstrument för vidtagande av åtgärder för att förebygga föroreningar orsakade av fartyg.

(14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införliva de internationella normerna för föroreningar orsakade av fartyg i gemenskapslagstiftningen och att införa sanktioner — straffrättsliga eller administrativa — för överträdelser av dessa bestämmelser i syfte att uppnå en hög säkerhets- och miljöskyddsnivå vid sjötransporter, inte i

tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(16) Detta direktiv står helt i överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Varje person som misstänks för att ha begått en överträdelse måste garanteras en rättvis och opartisk utfrågning, och sanktionerna måste vara proportionerliga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta direktiv är att i gemenskapslagstiftningen införliva internationella normer för föroreningar orsakade av fartyg och se till att de personer som är ansvariga för olagliga utsläpp omfattas av lämpliga sanktioner i enlighet med vad som avses i artikel 8 för att förbättra sjösäkerheten och stärka skyddet av den marina miljön mot föroreningar orsakade av fartyg.

2. Detta direktiv hindrar inte att medlemsstaterna vidtar strängare åtgärder mot föroreningar orsakade av fartyg i överensstämmelse med internationell rätt.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *MARPOL 73/78*: 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg och 1978 års protokoll till denna konvention i dess uppdaterade lydelse,

2. *förorenande ämnen*: ämnen som omfattas av bilagorna I (olja) och II (skadliga flytande ämnen i bulk) till MARPOL 73/78,

3. *utsläpp*: varje utsläpp, oavsett hur det orsakats, från ett fartyg, i enlighet med artikel 2 i MARPOL 73/78,

4. *fartyg*: havsgående fartyg, oberoende av flagg, av alla slag som används i den marina miljön, däri inbegripet bärplansbåtar, svävare, undervattensfartyg och flytande farkoster.

⁽¹⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 724/2004 (EUT L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 81. Direktivet ändrat genom direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 3***Tillämpningsområde**

1. Detta direktiv skall gälla i enlighet med internationell rätt för utsläpp av förorenande ämnen i

- a) en medlemsstats inre vatten, inbegripet hamnar, såvitt bestämmelserna i MARPOL är tillämpliga,
- b) en medlemsstats territorialhav,
- c) sund som används för internationell sjöfart och som omfattas av reglerna för genomfartstrafik, i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, del III kapitel 2, i den mån en medlemsstat har jurisdiktion över sådana sund,
- d) en medlemsstats exklusiva ekonomiska zon eller likvärdig zon, som inrättats i enlighet med internationell rätt, och
- e) det fria havet.

2. Detta direktiv skall tillämpas på utsläpp av förorenande ämnen från alla fartyg, oberoende av deras flagg, med undantag av örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs och drivs av en stat och som för närvarande endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst.

*Artikel 4***Överträdelser**

Medlemsstaterna skall se till att utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg i något av de områden som avses i artikel 3.1 betraktas som överträdelser om de skett uppsåtligt eller genom vårdslöshet eller grov oaktsamhet. Dessa överträdelser räknas som brott enligt rambeslut 2005/667/RIF, som kompletterar detta direktiv, under de omständigheter som anges i detta rambeslut.

*Artikel 5***Undantag**

1. Utsläpp av förorenande ämnen i något av de områden som avses i artikel 3.1 skall inte betraktas som överträdelser om de uppfyller kraven i reglerna 9, 10, 11 a eller 11 c i bilaga I eller reglerna 5, 6 a eller 6 c i bilaga II till MARPOL 73/78.

2. Utsläpp av förorenande ämnen i något av de områden som avses i artikel 3.1 c — 3.1 e skall inte betraktas som överträdelser när det gäller redaren, fartygets befälhavare eller besättningen, när denna handlar under befälhavarens ansvar, om dessa utsläpp uppfyller villkoren i regel 11 b i bilaga I eller regel 6 b i bilaga II till MARPOL 73/78.

*Artikel 6***Verkställighetsåtgärder när det gäller fartyg inom en medlemsstats hamn**

1. Om oegentligheter eller annan information ger upphov till misstankar om att ett fartyg som frivilligt ligger i en medlemsstats hamn eller offshore-terminal har gjort eller håller på att göra utsläpp av förorenande ämnen i något av de områden som avses i artikel 3.1, skall den medlemsstaten se till att en lämplig inspektion genomförs, med beaktande av de relevanta riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och i enlighet med den nationella lagstiftningen.

2. I den mån den inspektion som avses i punkt 1 avslöjar sådana fakta som skulle kunna tyda på en överträdelse enligt artikel 4, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten och i flaggstaten informeras.

*Artikel 7***Kuststaternas verkställighetsåtgärder när det gäller fartyg i genomfartstrafik**

1. Om det misstänkta utsläppet av förorenande ämnen äger rum i områden som avses i artikel 3.1 b — 3.1 e och det fartyg som misstänks för utsläppet inte anlöper en hamn i den medlemsstat som förfogar över de uppgifter som rör det misstänkta utsläppet, skall följande gälla:

a) Om fartygets nästa anlöpshamn ligger i en annan medlemsstat, skall de berörda medlemsstaterna vid den inspektion som avses i artikel 6.1 och vid besluten om vilka åtgärder som är lämpliga med hänsyn till sådana utsläpp ha ett nära samarbete.

b) Om fartygets nästa anlöpshamn ligger i ett tredje land, skall medlemsstaten vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att den berörda hamnen informeras om det misstänkta utsläppet och begära att det berörda landet vidtar de åtgärder som är lämpliga med hänsyn till sådana utsläpp.

2. När det föreligger klara objektiva bevis för att ett fartyg som färdas i de områden som anges i artikel 3.1 b eller 3.1 d har begått en överträdelse inom det område som avses i artikel 3.1 d som lett till ett utsläpp som medfört omfattande skada eller hot om omfattande skada på kusten eller därmed sammanhängande intressen i den berörda medlemsstaten eller på tillgångarna i de områden som avses i artikel 3.1 b eller 3.1 d, skall den staten, med förbehåll för kapitel 7 i del XII i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982 och förutsatt att det förefaller berättigat, överlämna ärendet till sina behöriga myndigheter så att förfaranden kan inledas, däri inbegripet kvarhållande av fartyget, i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning.

3. I alla händelser skall myndigheterna i flaggstaten informeras.

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att de överträdelser som avses i artikel 4 omfattas av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som får innefatta straffrättsliga eller administrativa sanktioner.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att de sanktioner som avses i punkt 1 tillämpas på varje person som befins vara ansvarig för en sådan överträdelse som avses i artikel 4.

Artikel 9

Överensstämmelse med internationell rätt

Medlemsstaterna skall tillämpa föreskrifterna i detta direktiv utan någon formell eller faktisk diskriminering av utländska fartyg och i enlighet med tillämplig internationell lagstiftning, bl.a. kapitel 7 i del XII i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, och de skall omedelbart underrätta fartygets flaggstat och övriga berörda stater om de åtgärder som vidtagits i enlighet med detta direktiv.

Artikel 10

Kompletterande åtgärder

1. För att uppnå syftet med detta direktiv skall medlemsstaterna och kommissionen vid behov samarbeta med varandra och med Europeiska sjösäkerhetsbyrån samt ta hänsyn till det handlingsprogram som gäller insatser vid oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet och som upprättats genom beslut

nr 2850/2000/EG⁽¹⁾ och, där så är lämpligt, till genomförandet av direktiv 2000/59/EG, för att

- a) utveckla de informationssystem som krävs för ett effektivt genomförande av detta direktiv, och
- b) införa gemensamma metoder och riktlinjer på grundval av dem som finns på internationell nivå för i synnerhet
 - övervakning och tidig identifiering av fartyg som släpper ut förorenande ämnen i strid med detta direktiv, inbegripet eventuell övervakningsutrustning ombord,
 - tillförlitliga metoder för spårning av förorenande ämnen i havet till ett särskilt fartyg, och
 - en effektiv tillämpning av detta direktiv.

2. I överensstämmelse med de uppgifter som definierats i förordning (EG) nr 1406/2002 skall Europeiska sjösäkerhetsbyrån

- a) samarbeta med medlemsstaterna för att utveckla tekniska lösningar och ge tekniskt stöd avseende genomförandet av detta direktiv, exempelvis i fråga om åtgärder som att spåra olagliga utsläpp med hjälp av satellitövervakning och bevakning,
- b) ge stöd åt kommissionen vid genomförandet av detta direktiv, bland annat där så är lämpligt genom besök i medlemsstaterna i överensstämmelse med artikel 3 i förordning (EG) nr 1406/2002.

Artikel 11

Genomförbarhetsstudie

Kommissionen skall senast i slutet av 2006 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en genomförbarhetsstudie om en europeisk kustbevakning med uppgift att förebygga och reagera på föroreningar, varvid kostnader och nytta skall tydliggöras.

Artikel 12

Rapportering

Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna en rapport till kommissionen om de behöriga myndigheternas tillämpning av detta direktiv. Kommissionen skall med utgångspunkt i dessa rapporter lämna en gemenskapsrapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten skall kommissionen bland annat bedöma om det är önskvärt att se över eller utvidga tillämpningsområdet för detta direktiv. Kommissionen skall dessutom redovisa den rättspraxis som har utvecklats på området i de olika medlemsstaterna och överväga möjligheten att upprätta en offentlig databank för denna rättspraxis.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2850/2000/EG av den 20 december 2000 om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet (EGT L 332, 28.12.2000, s. 1). Beslutet ändrat genom beslut nr 787/2004/EG (EUT L 138, 30.4.2004, s. 12).

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 14

Tillhandahållande av information

Kommissionen skall regelbundet informera den kommitté som inrättats genom artikel 4 i beslut nr 2850/2000/EG om alla föreslagna åtgärder eller annan relevant verksamhet som rör insatser i händelse av havsföroreningar.

Artikel 15

Ändringsförfarande

I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2099/2002 och i enlighet med förfarandet i artikel 13 i detta direktiv, får COSS undanta ändringar av MARPOL 73/78 från detta direktivs tillämpningsområde.

Artikel 16

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 mars 2007 och genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 415/2004 (EUT L 68, 6.3.2004, s. 10).

BILAGA

Sammanfattning, i referenssyfte, av MARPOL 73/78 — reglerna om utsläpp som rör utsläpp av olja och skadliga flytande ämnen, i enlighet med artikel 2.2**Del I: Olja (bilaga I till MARPOL 73/78)**

I bilaga I till MARPOL 73/78 avses med "olja" petroleum i varje form, däri inbegripet råolja, brännolja, oljeslam, oljeavfall och raffinerade produkter (med undantag av petrokemiska produkter i fråga om vilka bilaga II till MARPOL 73/78 gäller) och med "oljehaltig blandning" avses blandning som innehåller olja.

Utdrag ur de relevanta bestämmelserna i bilaga I till MARPOL 73/78:

Regel 9: Kontroll av oljeutsläpp

1. Om annat inte följer av föreskrifterna i reglerna 10 och 11 i denna bilaga och punkt 2 i denna regel, skall utsläpp i havet av olja eller oljehaltig blandning från fartyg i fråga om vilket denna bilaga äger tillämpning vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) I fråga om oljetankfartyg, med de undantag som anges i b,
 - i) fartyget får inte befinna sig inom ett specialområde,
 - ii) fartyget måste befinna sig mer än 50 nautiska mil från närmaste land,
 - iii) fartyget skall vara under gång,
 - iv) den utsläppta mängden olja får inte i något ögonblick överstiga 30 liter per nautisk mil,
 - v) den sammanlagda mängd olja som släpps ut i havet får inte överstiga, i fråga om existerande fartyg 1/15000 och i fråga om nya fartyg 1/30000, av den sammanlagda mängden av den särskilda last i vilken lastresten ingick, och
 - vi) fartyget skall ha i drift ett övervaknings- och kontrollsystem för oljeutsläpp och ett sloptanksarrangemang enligt vad som föreskrivs i regel 15 i denna bilaga.
 - b) I fråga om fartyg som inte är oljetankfartyg och som har en bruttodräktighet av minst 400 ton samt i fråga om länsvatten från maskinutrymmen, undantaget länsvatten från lastpumptrum i oljetankfartyg, såvida blandning inte skett med oljelastrester,
 - i) fartyget får inte befinna sig inom ett specialområde,
 - ii) fartyget skall vara under gång,
 - iii) oljeinnehållet i utflödet utan utspädning får inte överstiga 15 ppm (miljondelar) och
 - iv) fartyget skall ha i drift [ett övervaknings-, kontroll- och filtreringssystem] enligt vad som föreskrivs i regel 16 i denna bilaga.
2. I fråga om fartyg som inte är oljetankfartyg och som har en bruttodräktighet understigande 400 ton skall [flaggstatens] administration när fartyget befinner sig utanför specialområdet se till att det är utrustat, så långt det är möjligt och rimligt, med anordningar som säkerställer att oljerester behålls ombord och att de avlämnas till mottagningsanordningar eller släpps ut i havet i enlighet med föreskrifterna i punkt 1 b i denna regel.
3. [...]
4. Föreskrifterna i punkt 1 i denna regel skall inte tillämpas på utsläpp av ren eller segregerad barlast eller obehandlad oljehaltig blandning som utan utspädning har ett oljeinnehåll som inte överstiger 15 ppm och som inte kommer från lastpumptrum och inte blandats med oljelastrester.
5. Inget utsläpp i havet får innehålla kemikalier eller andra ämnen i mängder eller koncentrationer som innebär risker för den marina miljön, inte heller kemikalier eller andra ämnen som tillsätts i syfte att kringgå de villkor för utsläpp som anges i denna regel.
6. De oljerester som inte kan släppas ut i havet med iakttagande av föreskrifterna i punkterna 1, 2 och 4 i denna regel skall behållas ombord eller avlämnas till mottagningsanordningar.
7. [...]

Regel 10: Metoder för förebyggande av oljeförorening från fartyg i specialområden

1. I denna bilaga förstås med specialområde Medelhavsområdet, Östersjöområdet, Svartahavsområdet, Rödahavsområdet, Gulfbområdet, Adenvikområdet, Antarktisosområdet och nordvästeuropeiska havsområdet, [vilka definieras och specificeras enligt följande:]
2. Om annat inte följer av föreskrifterna i regel 11 i denna bilaga,
 - a) skall utsläpp i havet av olja eller oljehaltig blandning från oljetankfartyg och från fartyg som inte är oljetankfartyg och som har en bruttodräktighet av minst 400 ton vara förbjudet när fartyget befinner sig i ett specialområde, [...]
 - b) [...] skall utsläpp i havet av olja eller oljehaltig blandning från ett fartyg som inte är oljetankfartyg och som har en bruttodräktighet understigande 400 ton vara förbjudet när det befinner sig i ett specialområde utom när utflödets oljeinnehåll utan utspädning inte överstiger 15 ppm.
3. a) Föreskrifterna i punkt 2 i denna regel skall inte tillämpas på utsläpp av ren eller segregerad barlast.
 - b) Föreskrifterna i punkt 2 a i denna regel skall inte tillämpas på utsläpp av behandlat länsvatten från maskinutrymmen, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Länsvattnet får inte komma från lastpumptrum.
 - ii) Länsvattnet har inte blandats med oljelastrester.
 - iii) Fartyget skall vara under gång.
 - iv) Oljeinnehållet i utflödet utan utspädning får inte överstiga 15 ppm.
 - v) Fartyget skall ha i drift ett system för behandling av länsvatten enligt vad som föreskrivs i regel 16.5 i denna bilaga.
 - vi) Länsvattenseparatorsystemet skall vara utrustat med en automatisk stoppanordning som ser till att utsläppet avbryts när utflödets oljeinnehåll överstiger 15 ppm.
4. a) Inget utsläpp i havet får innehålla kemikalier eller andra ämnen i mängder eller koncentrationer som innebär risker för den marina miljön, inte heller kemikalier eller andra ämnen som tillsätts i syfte att kringgå de villkor för utsläpp som anges i denna regel.
 - b) De oljerester som inte kan släppas ut i havet med iakttagande av föreskrifterna i punkterna 2 eller 3 i denna regel skall behållas ombord eller avlämnas till mottagningsanordningar.
5. Denna regel skall inte utgöra hinder för ett fartyg, vars resa endast till en del sker inom ett specialområde, att utanför specialområdet göra utsläpp enligt föreskrifterna i regel 9 i denna bilaga.
6. [...]
7. [...]
8. [...]

Regel 11: Undantag

Reglerna 9 och 10 i denna bilaga skall inte tillämpas i fråga om

- a) sådant utsläpp i havet av olja eller oljehaltig blandning som är nödvändigt för ett fartygs säkerhet eller för räddande av människoliv till sjöss, eller
- b) utsläpp i havet av olja eller oljehaltig blandning, om utsläppet är en följd av en skada på fartyget eller dess utrustning,
 - i) förutsatt att alla rimliga försiktighetsåtgärder har vidtagits efter det att skadan inträffat eller utsläppet upptäckts, i syfte att hindra eller så långt som möjligt begränsa utsläppet, och
 - ii) utom när ägaren eller befälhavaren handlat antingen i avsikt att orsaka skada eller vårdslöst och med kännedom om att en skada troligen skulle bli följden, eller

- c) utsläpp i havet av ämnen som innehåller olja och som godkänts av [flaggstatens] administration, när de användes i syfte att bekämpa särskilda föroreningsincidenter för att så långt som möjligt begränsa skada på grund av förorening. Sådant utsläpp kräver godkännande av varje regering inom vars jurisdiktion utsläpp avses äga rum.

Del II: Skadliga flytande ämnen (bilaga II till MARPOL 73/78)

Utdrag ur de relevanta bestämmelserna i bilaga II till MARPOL 73/78:

Regel 3: Kategoriindelning och förteckning av skadliga flytande ämnen

1. Vid tillämpning av reglerna i denna bilaga indelas skadliga flytande ämnen i fyra kategorier enligt följande:

- a) Kategori A: Skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i havet vid tankrengöring eller barlastlänsning, skulle utgöra en allvarlig risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medföra allvarlig skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medföra allvarlig störning av annat behörigt utnyttjande av havet och som därför berättigar till vidtagande av stränga åtgärder till förhindrande av förorening.
- b) Kategori B: Skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i havet vid tankrengöring eller barlastlänsning, skulle utgöra en risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medföra skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medföra störning av annat behörigt utnyttjande av havet och som därför berättigar till vidtagande av särskilda åtgärder till förhindrande av förorening.
- c) Kategori C: Skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i havet vid tankrengöring eller barlastlänsning, skulle utgöra en mindre risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medföra mindre skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medföra mindre störning av annat behörigt utnyttjande av havet och som därför kräver särskilda förhållningsregler.
- d) Kategori D: Skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i havet vid tankrengöring eller barlastlänsning, skulle utgöra en mätbar risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medföra obetydlig skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medföra obetydlig störning av annat behörigt utnyttjande av havet och som därför kräver viss uppmärksamhet i fråga om förhållningsregler.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

[Ytterligare riktlinjer för kategoriindelningen av skadliga flytande ämnen, inbegripet en förteckning över kategoriserade ämnen, finns i regel 3.2 — 3.4 samt regel 4 och i tilläggen till bilaga II till MARPOL 73/78]

Regel 5: Utsläpp av skadliga flytande ämnen

Ämnen av kategori A, B eller C utanför specialområden och ämnen av kategori D inom alla områden

Om annat inte följer av föreskrifterna i [...] regel 6 i denna bilaga, gäller följande:

1. Utsläpp i havet av ämnen av kategori A, såsom dessa är definierade i regel 3.1 a i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet. Om tankar som innehåller sådana ämnen eller blandningar skall spolas rena, skall därvid uppkommande rester avlämnas till en mottagningsanordning till dess ämnets koncentration i utflödet till sådan anordning är lika med eller mindre än 0,1 viktprocent och till dess tanken är tom, med undantag av gul eller vit fosfor för vilken restkoncentrationen skall vara 0,01 viktprocent. Allt vatten som därefter tillförs tanken får släppas ut i havet när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering, skall göras under vattenlinjen, och
 - c) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.

2. Utsläpp i havet av ämnen av kategori B, såsom dessa är definierade i regel 3.1 b i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) metoder och anordningar för utsläpp skall vara godkända av [flaggstatens] administration, varvid dessa metoder och anordningar skall vara grundade på normer, som utvecklats av [IMO], och skall säkerställa att koncentrationen i utflödet och utsläppshastigheten är sådana att koncentrationen av ämnet i kölvattnet akter om fartyget inte överstiger 1 ppm,
 - c) den största mängd last som släpps ut från varje tank med tillhörande rörledningar får inte överstiga den största mängd som tillåts enligt den metod som avses i b i denna punkt och som inte i något fall får överstiga det större av värdena 1 kubikmeter eller 1/3000 av tankens lastförmåga i kubikmeter,
 - d) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering skall göras under vattenlinjen, och
 - e) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.
3. Utsläpp i havet av ämnen av kategori C, såsom dessa är definierade i regel 3.1 c i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) metoder och anordningar för utsläpp skall vara godkända av [flaggstatens] administration, varvid dessa metoder och anordningar skall vara grundade på normer, som utvecklats av [IMO], och skall säkerställa att koncentrationen i utflödet och utsläppshastigheten är sådana att koncentrationen av ämnet i kölvattnet akter om fartyget inte överstiger 10 ppm,
 - c) den största mängd last som släpps ut från varje tank med tillhörande rörledningar får inte överstiga den största mängd som tillåts enligt den metod som avses i b i denna punkt och som inte i något fall får överstiga det större av värdena 3 kubikmeter eller 1/1000 av tankens lastförmåga i kubikmeter,
 - d) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering, skall göras under vattenlinjen, och
 - e) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.
4. Utsläpp i havet av ämnen av kategori D såsom dessa är definierade i regel 3.1 d i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) sådana blandningar skall ha en koncentration på högst en del av ämnet på tio delar vatten, och
 - c) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land.
5. Av [flaggstatens] administration godkända ventilationsmetoder får användas för att avlägsna lastrester från en tank. Sådana metoder skall vara grundade på normer som utvecklats av [IMO]. Allt vatten som därefter tillförs tanken skall anses vara rent och inte omfattas av punkterna 1 — 4 i denna regel.
6. Utsläpp i havet av ämnen som inte blivit kategoriserade, provisoriskt bedömda eller utvärderade såsom anges i regel 4.1 i denna bilaga eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet.

Ämnen av kategori A, B eller C inom specialområden [enligt definitionen i regel 1 i bilaga II till MARPOL 73/78, inbegripet Östersjön]

Om annat inte följer av föreskrifterna i [...] regel 6 i denna bilaga, gäller följande:

7. Utsläpp i havet av ämnen av kategori A, såsom dessa är definierade i regel 3.1 a i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet. Om tankar som innehåller sådana ämnen eller blandningar skall spolas rena, skall därvid uppkommande rester avlämnas till en mottagningsanordning, som de stater som gränsar till specialområdet skall anordna enligt föreskrifterna i regel 7 i denna bilaga, till dess ämnets koncentration i utflödet till sådan anordning är lika med eller mindre än 0,05 viktprocent och till dess tanken är tom, med undantag av gul eller vit fosfor för vilken restkoncentrationen skall vara 0,005 viktprocent. Allt vatten som därefter tillförs tanken får släppas ut i havet när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering, skall göras under vattenlinjen, och
 - c) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.
8. Utsläpp i havet av ämnen av kategori B, såsom dessa är definierade i regel 3.1 b i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) tanken skall ha förspolats i enlighet med det förfarande som godkänts av [flaggstatens] administration och grundade på normer som utvecklats av [IMO] och därvid uppkommande tankspolvätska skall ha avlämnats till en mottagningsanordning,
 - b) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - c) metoder och anordningar för utsläpp och spolning skall vara godkända av [flaggstatens] administration, varvid dessa metoder och anordningar skall vara grundade på normer, som utvecklats av [IMO], och skall säkerställa att koncentrationen i utflödet och utsläppshastigheten är sådana att koncentrationen av ämnet i kölvattnet akter om fartyget inte överstiger 1 ppm,
 - d) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering, skall göras under vattenlinjen, och
 - e) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.
9. Utsläpp i havet av ämnen av kategori C, såsom dessa är definierade i regel 3.1 c i denna bilaga, eller av ämnen som provisoriskt bedömts som sådana eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet utom när samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) fartyget skall vara under gång med en fart av minst 7 knop när det gäller fartyg med eget framdrivningsmaskineri eller minst 4 knop när det gäller fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,
 - b) metoder och anordningar för utsläpp skall vara godkända av [flaggstatens] administration, varvid dessa metoder och anordningar skall vara grundade på normer, som utvecklats av [IMO], och skall säkerställa att koncentrationen i utflödet och utsläppshastigheten är sådana att koncentrationen av ämnet i kölvattnet akter om fartyget inte överstiger 1 ppm,
 - c) den största mängd last som släpps ut från varje tank med tillhörande rörledningar får inte överstiga den största mängd som tillåts enligt den metod som avses i b i denna punkt och som inte i något fall får överstiga det större av värdena 1 kubikmeter eller 1/3000 av tankens lastförmåga i kubikmeter,

- d) utsläppet, med beaktande av vattenintagets placering, skall göras under vattenlinjen, och
 - e) utsläppet skall göras på ett avstånd av minst 12 nautiska mil från närmaste land och där vattendjupet är minst 25 meter.
10. Av [flaggstatens] administration godkända ventilationsmetoder får användas för att avlägsna lastrester från en tank. Sådana metoder skall vara grundade på normer som utvecklats av [IMO]. Allt vatten som därefter tillförs tanken skall anses vara rent och inte omfattas av punkterna 7 — 9 i denna regel.
11. Utsläpp i havet av ämnen som inte blivit kategoriserade, provisoriskt bedömda eller utvärderade såsom anges i regel 4.1 i denna bilaga eller av barlastvatten, tankspolvätska eller andra rester eller blandningar som innehåller sådana ämnen skall vara förbjudet.
12. Denna regel skall inte utgöra hinder för ett fartyg att behålla ombord lastrester av kategori B eller C och släppa ut sådana rester i havet utanför ett specialområde i enlighet med punkt 2 respektive 3 i denna regel.

Regel 6: Undantag

Regel 5 i denna bilaga skall inte tillämpas i fråga om

- a) utsläpp i havet av skadliga flytande ämnen eller blandningar som innehåller sådana ämnen, om utsläppet är nödvändigt för ett fartygs säkerhet eller för räddande av människoliv till sjöss, eller
 - b) utsläpp i havet av skadliga flytande ämnen eller blandningar som innehåller sådana ämnen, om utsläppet är en följd av en skada på fartyget eller dess utrustning,
 - i) förutsatt att alla rimliga försiktighetsåtgärder har vidtagits efter det att skadan inträffat eller utsläppet upptäckts, i syfte att hindra eller så långt som möjligt begränsa utsläppet, och
 - ii) utom när ägaren eller befälhavaren handlat antingen i avsikt att orsaka skada eller vårdslöst och med kännedom om att en skada troligen skulle bli följden, eller
 - c) utsläpp i havet av skadliga flytande ämnen eller blandningar som innehåller sådana ämnen, om de godkänts av [flaggstatens] administration och användes i syfte att bekämpa särskilda föroreningsincidenter för att så långt som möjligt begränsa skada på grund av förorening. Sådant utsläpp kräver godkännande av varje regering inom vars jurisdiktion utsläpp avses äga rum.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG**av den 7 september 2005****om erkännande av yrkeskvalifikationer****(text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 40, artikel 47.1, artikel 47.2 första och tredje meningarna samt artikel 55,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna. För medlemsstaternas medborgare innebär detta bland annat rätten att utöva ett yrke, som egenföretagare eller som anställd, i en annan medlemsstat än den där de har skaffat sig sina yrkeskvalifikationer. I artikel 47.1 i fördraget föreskrivs dessutom att direktiv skall utfärdas som syftar till ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.
- (2) Efter Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 antog kommissionen ett meddelande om "En strategi för tjänster på den inre marknaden", som särskilt syftar till att göra det lika enkelt att fritt tillhandahålla tjänster inom gemenskapen som inom en medlemsstat. Med anledning av kommissionens meddelande "Nya europeiska arbetsmarknader, öppna och tillgängliga för alla" gav Europeiska rådet i Stockholm den 23-24 mars 2001 kommissionen i uppdrag att för Europeiska rådets möte våren 2002 lägga fram "särskilda förslag om en mera enhetlig, öppen och flexibel ordning för erkännande av kvalifikationer".

(3) Den garanti som detta direktiv ger personer som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i en medlemsstat att få tillträde till samma yrke och utöva det i en annan medlemsstat med samma rättigheter som dess medborgare utesluter inte att den som invandrat och utövar yrket bör uppfylla de icke-diskriminerande villkor som uppställs av den senare staten, under förutsättning att villkoren är objektivt motiverade och proportionerliga.

(4) För att underlätta friheten att tillhandahålla tjänster bör särskilda regler föreskrivas för att utvidga möjligheten att utöva yrkesverksamhet under hemlandets yrkestitel. För informationssamhällets tjänster som ges på distans gäller även bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ⁽⁴⁾.

(5) Mot bakgrund av de olika system som inrättats för å ena sidan temporärt och tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster och å andra sidan etablering bör kriterierna för att skilja mellan dessa två begrepp förtydligas, för det fall att den som tillhandahåller en tjänst flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium.

(6) Det är nödvändigt att garantera att tillhandahållande av tjänster säkras under noggrant iakttagande av skydd för folkhälsa och säkerhet samt konsumentskydd. Särskilda bestämmelser bör därför införas för reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet, och som tillfälligt eller temporärt tillhandahåller gränsöverskridande tjänster.

(7) De mottagande medlemsstaterna får vid behov och i enlighet med gemenskapslagstiftningen föreskriva krav på underrättelse. Dessa krav bör inte leda till en oproportionerlig börda för tjänsteleverantörer och hindra utövandet av friheten att tillhandahålla tjänster eller göra det mindre attraktivt. Behovet av sådana krav bör ses över regelbundet mot bakgrund av de framsteg som görs med att upprätta en gemenskapsram för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 181 E, 30.7.2002, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 61, 14.3.2003, s. 67.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 februari 2004 (EUT C 97 E, 22.4.2004, s. 230), rådets gemensamma ståndpunkt av den 21 december 2004 (EUT C 58 E, 8.3.2005, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 6 juni 2005.

⁽⁴⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (8) Tjänsteleverantören bör omfattas av de disciplinåtgärder som tillämpas i den mottagande medlemsstaten och som har direkt och specifik koppling till yrkeskvalifikationerna, t.ex. definition av yrket, den verksamhet som ett yrke omfattar eller som är reserverad för detta yrke, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har ett direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentssäkerhet.
- (9) Medan man för etableringsfriheten bibehåller gällande principer och garantier som ligger till grund för de olika systemen för erkännande bör emellertid reglerna i dessa förbättras mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts. Dessutom har berörda direktiv ändrats vid flera tillfällen och bestämmelserna i dem bör omarbetas och förenklas genom att de tillämpliga principerna görs mer enhetliga. Följaktligen måste följande rättsakter ersättas och samlas i en enda text: rådets direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ och 92/51/EEG⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG⁽³⁾ om införande av en ordning för erkännande av kvalifikationer och rådets direktiv 77/452/EEG⁽⁴⁾, 77/453/EEG⁽⁵⁾, 78/686/EEG⁽⁶⁾, 78/687/EEG⁽⁷⁾, 78/1026/EEG⁽⁸⁾, 78/1027/EEG⁽⁹⁾, 80/154/EEG⁽¹⁰⁾, 80/155/EEG⁽¹¹⁾, 85/384/EEG⁽¹²⁾, 85/432/EEG⁽¹³⁾, 85/433/EEG⁽¹⁴⁾ och 93/16/EEG⁽¹⁵⁾ om yrkena sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, arkitekt, farmaceut och läkare.
- (10) Detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att, i enlighet med den egna lagstiftningen, erkänna yrkeskvalifikationer som medborgare från tredjeland har erhållit utanför Europeiska unionens territorium. Varje
- (11) För de yrken som omfattas av den generella ordningen för erkännande av kvalifikationer, nedan kallad "den generella ordningen", bör medlemsstaterna behålla rätten att fastställa en lägsta kvalifikationsnivå i syfte att garantera kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls inom deras respektive territorium. Enligt artiklarna 10, 39 och 43 i fördraget bör de dock inte ålägga en medborgare från en medlemsstat att skaffa sig kvalifikationer som de vanligen fastställer genom att endast hänvisa till de examensbevis som utfärdas inom deras eget utbildningssystem, när den berörda personen redan har skaffat sig alla eller en del av dessa kvalifikationer i en annan medlemsstat. Det bör följaktligen föreskrivas att varje mottagande medlemsstat i vilken ett yrke är reglerat är skyldig att ta hänsyn till de kvalifikationer som har förvärvats i en annan medlemsstat och att bedöma om dessa motsvarar de kvalifikationer den kräver. Detta allmänna system för erkännande hindrar emellertid inte att en medlemsstat ålägger en person som där utövar ett yrke särskilda krav på grund av att landet tillämpar yrkesbestämmelser som motiveras av allmänintresset. Sådana bestämmelser kan bland annat avse yrkets organisering, yrkesnormer, inklusive yrkesetiska regler, tillsyn och ansvar. Syftet med detta direktiv är inte att inkräkta på medlemsstaternas berättigade intresse att hindra att vissa medborgare försöker kringgå den nationella lagstiftning som gäller för olika yrken.
- (12) Detta direktiv avser medlemsstaters erkännande av yrkeskvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater. Direktivet omfattar dock inte medlemsstaters erkännande av beslut om erkännande i enlighet med detta direktiv som tagits av andra medlemsstater. En person vars yrkeskvalifikationer erkänts i enlighet med detta direktiv kan följaktligen inte utnyttja detta erkännande för att i sitt ursprungsland åtnjuta andra rättigheter än de som följer av de yrkeskvalifikationer som erhållits i denna medlemsstat, såvida personen i fråga inte kan styrka att han/hon har förvärvat ytterligare yrkeskvalifikationer i den mottagande medlemsstaten.
- (13) För att fastställa systemet för erkännande inom den generella ordningen är det nödvändigt att indela de olika nationella utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i olika nivåer. Dessa nivåer, som enbart upprättas för att den generella ordningen skall fungera, påverkar inte alla de nationella strukturerna för utbildning och yrkesutbildning eller medlemsstaternas befogenheter på detta område.
- (1) EGT L 19, 24.1.1989, s. 16. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG (EGT L 206, 31.7.2001, s. 1).
- (2) EGT L 209, 24.7.1992, s. 25. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2004/108/EG (EUT L 32, 5.2.2004, s. 15).
- (3) EGT L 201, 31.7.1999, s. 77.
- (4) EGT L 176, 15.7.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (5) EGT L 176, 15.7.1977, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
- (6) EGT L 233, 24.8.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (7) EGT L 233, 24.8.1978, s. 10. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (8) EGT L 362, 23.12.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
- (9) EGT L 362, 23.12.1978, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
- (10) EGT L 33, 11.2.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (11) EGT L 33, 11.2.1980, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
- (12) EGT L 223, 21.8.1985, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (13) EGT L 253, 24.9.1985, s. 34. Direktivet ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
- (14) EGT L 253, 24.9.1985, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- (15) EGT L 165, 7.7.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (14) Den ordning för erkännande som upprättas genom direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG ändras inte. Den som innehar ett examensbevis för postgymnasial yrkesutbildning på minst ett år bör således ges tillträde till ett reglerat yrke i en medlemsstat där tillträdet är betingat av att sökanden innehar ett examensbevis för fyraårig universitets- eller högskoleutbildning, oavsett nivån på det examensbevis som krävs i den mottagande medlemsstaten. Omvänt gäller att om tillträdet till ett reglerat yrke är beroende av avslutad universitets- eller högskoleutbildning på mer än fyra år bör detta tillträde beviljas enbart för den som innehar ett examensbevis för universitets- eller högskoleutbildning på minst tre år.
- (15) I avsaknad av harmonisering av minimikraven i fråga om utbildning för tillträde till de yrken som regleras genom den generella ordningen bör de mottagande medlemsstaterna kunna införa en kompensationsåtgärd. Denna åtgärd bör vara proportionerlig och särskilt ta hänsyn till sökandens yrkeserfarenhet. Erfarenheten visar att ett krav på lämplighetsprov eller anpassningsperiod, varvid invandraren själv får välja, ger tillräckliga garantier i fråga om sökandens kvalifikationsnivå, vilket innebär att varje undantag från denna rätt i varje enskilt fall bör vara motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset.
- (16) För att gynna den fria rörligheten för yrkesutövare och samtidigt säkerställa tillräcklig kvalifikationsnivå bör yrkessammanslutningar och yrkesorganisationer eller medlemsstater ha möjlighet att föreslå gemensamma europeiska plattformar. Det finns anledning att, på vissa villkor och med beaktande av medlemsstaternas behörighet, besluta vilka kvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av utbildnings- och yrkesutbildningssystem samt med beaktande av gemenskapsrätten, i synnerhet gemenskapens konkurrensrätt, ta hänsyn till sådana initiativ i detta direktiv och härvid främja att erkännanden under den generella ordningen sker med mer automatik. De yrkessammanslutningar som kan lägga fram gemensamma plattformar bör vara representativa på nationell och europeisk nivå. En gemensam plattform är en samling kriterier som gör det möjligt att kompensera för största möjliga antal av de väsentliga skillnader som har konstaterats i utbildningskraven i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive samtliga medlemsstater som reglerar yrket. Kriterierna kan till exempel omfatta krav på kompletterande utbildning, en handledad anpassningsperiod, lämplighetsprov eller viss föreskriven lägsta nivå av praktik i yrket, eller kombinationer av dessa.
- (17) För att beakta alla situationer för vilka det fortfarande inte finns någon bestämmelse om erkännande av yrkeskvalifikationer, bör den generella ordningen utsträckas till att omfatta de fall som inte täcks av något särskilt system, både när yrket inte omfattas av något av dessa system och när sökanden, trots att yrket omfattas av ett särskilt system, av särskilda och exceptionella skäl inte uppfyller kraven för att omfattas av detta.
- (18) Reglerna för att bevilja tillträde till ett antal industri-, handels- och hantverksverksamheter bör förenklas i de medlemsstater där dessa yrken är reglerade när verksamheten i fråga har utövats i en annan medlemsstat under en skälig tidsperiod som inte ligger alltför långt tillbaka i tiden. Samtidigt bibehålls för dessa verksamheter ett system med automatiskt erkännande grundat på yrkeserfarenhet.
- (19) Den fria rörligheten och det ömsesidiga erkännandet av bevis på formella kvalifikationer som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt bör bygga på den grundläggande principen om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna. För att få arbeta i medlemsländerna som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut bör det dessutom krävas bevis på vissa formella kvalifikationer som garanterar att den berörda personen har fullgjort en utbildning som uppfyller de fastställda minimikraven. Detta system bör kompletteras med en rad förvärvade rättigheter som de behöriga yrkesutövarna åtnjuter på vissa villkor.
- (20) För att beakta de särdrag som kännetecknar läkarnas och tandläkarnas utbildningssystem och gemenskapens regelverk för ömsesidigt erkännande på detta område är det för alla specialistkompetenser som är erkända vid detta direktivs ikraftträdande motiverat att bibehålla principen om automatiskt erkännande av de specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för minst två medlemsstater. För att förenkla systemet bör dock principen om automatiskt erkännande, efter detta direktivs ikraftträdande, begränsas till de nya specialistkompetenser för läkare som är gemensamma för åtminstone två femtedelar av medlemsstaterna. Vidare inverkar detta direktiv inte på medlemsstaternas möjlighet att sinsemellan komma överens om ett automatiskt erkännande, enligt sina egna bestämmelser, för vissa specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för dem och som inte omfattas av något automatiskt erkännande enligt detta direktiv.
- (21) Automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer som läkare med grundutbildning bör inte inverka på medlemsstaternas behörighet att avgöra huruvida detta bevis på formella kvalifikationer ger rätt till yrkesutövning eller inte.

- (22) Alla medlemsstaterna bör behandla tandläkaryrket som ett särskilt yrke skilt från läkaryrket, oavsett eventuell specialisering i odonto-stomatologi. Medlemsstaterna bör se till att utbildningen av tandläkare ger de färdigheter som krävs för att utöva alla former av verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader. Tandläkaryrket bör utövas av personer som innehar det bevis på formella kvalifikationer som tandläkare som anges i detta direktiv.
- (23) Det har inte framstått som önskvärt att föreskriva en utbildningsväg för barnmorskor som är enhetlig för alla medlemsstaterna. De bör tvärtom ges största möjliga frihet att organisera sin egen utbildning.
- (24) För enkelhetens skull bör beteckningen "farmaceut" användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.
- (25) Personer som innehar bevis på formella kvalifikationer i farmaci är specialister på läkemedelsprodukter och bör i princip ha rätt till ett minimum av verksamhet på detta område i alla medlemsstater. Att ett sådant minsta verksamhetsområde fastställs i detta direktiv bör varken innebära någon begränsning av de former av verksamhet som farmaceuter har tillgång till i medlemsstaterna, bland annat när det gäller biomedicinska analyser, eller att dessa yrkesutövare beviljas monopol, eftersom detta fortfarande tillhör medlemsstaternas behörighetsområde. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att kräva ytterligare utbildning som villkor för tillträde till de former av verksamhet som inte ingår i det minsta samordnade verksamhetsområdet. En mottagande medlemsstat bör därför kunna kräva att de medborgare som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som enligt detta direktiv erkänns automatiskt uppfyller dessa villkor.
- (26) Detta direktiv avser inte samordning av samtliga villkor för att få tillträde till och utöva farmaceutisk verksamhet. Särskilt bör den geografiska fördelningen av apotek och frågan om monopol på utlämning av läkemedel förbli medlemsstaternas ensak. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder eller uppställer vissa villkor för företagens utövande av viss farmaceutisk verksamhet.
- (27) Arkitektur, byggnaders kvalitet, det sätt på vilket dessa smälter in i omgivningen, respekt för naturliga landskap och stadsmiljön samt det kollektiva och individuella kulturarvet är angelägenheter av allmänt intresse. Därför bör det ömsesidiga erkännandet av kvalifikationer grundas på kvalitativa och kvantitativa kriterier, som garanterar att innehavarna av erkända bevis på formella kvalifikationer kan förstå och ge praktiska uttryck åt enskilda personers, samhällsgruppers och myndigheters behov i fråga om fysisk planering, utformning, projektering och uppförande av byggnader, bevarande och tillvaratagande av det arkitektoniska arvet och bevarande av jämvikt i naturen.
- (28) De nationella bestämmelserna på arkitekturområdet och om tillträde till och utövande av yrkesverksamhet som arkitekt har mycket varierad räckvidd. I de flesta medlemsstater utövas verksamheten på arkitekturområdet rättsligt eller i praktiken av personer som har titeln arkitekt, antingen enbart eller tillsammans med en annan titel. Dessa personer har inte monopol på att utöva denna verksamhet, utom när det föreskrivs i lag. Denna verksamhet eller en del av den kan också utövas av andra yrkeskategorier, särskilt av ingenjörer som fått särskild utbildning i byggande eller byggnadskonst. För enkelhetens skull bör begreppet "arkitekt" användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av kvalifikationer på arkitekturområdet, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.
- (29) Om en nationell och europeisk yrkesorganisation eller yrkessammanslutning för ett reglerat yrke inkommer med en rimlig begäran om särskilda bestämmelser om erkännande av kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna, bör kommissionen avgöra om det är lämpligt att lägga fram ett förslag om ändring av detta direktiv.
- (30) För att säkerställa att ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer blir effektiv bör enhetliga formföreskrifter och handlägningsregler fastställas för genomförandet samt vissa närmare bestämmelser för utövandet av yrket.
- (31) Eftersom genomförandet av detta direktiv och uppfyllandet av de skyldigheter det medför underlättas av att medlemsstaterna samarbetar sinsemellan och med kommissionen, bör närmare bestämmelser fastställas för ett sådant samarbete.

- (32) Genom att på europeisk nivå införa yrkeskort utfärdade av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer kan man underlätta yrkesutövarnas rörlighet, särskilt genom att öka takten i utbytet av information mellan den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten. Med hjälp av detta yrkeskort bör man kunna följa karriären för en yrkesutövare som etablerar sig i olika medlemsstater. Sådana yrkeskort skulle kunna innehålla uppgifter om yrkesutövarens yrkeskvalifikationer (studier vid universitet eller andra läroanstalter, examensbevis, yrkeserfarenhet), dennes lagenliga etablering, påföljder som denne har ådragit sig i samband med yrkesutövandet samt uppgifter om behörig myndighet. Uppgifterna bör vara helt förenliga med bestämmelserna om uppgiftsskydd.
- (33) Upprättandet av ett nätverk av kontaktpunkter med uppgift att lämna information och bistånd till medlemsstaternas medborgare kommer att göra det möjligt att säkerställa att systemet med erkännande är klart och tydligt. Dessa kontaktpunkter skall ge varje medborgare som så begär och kommissionen all information och alla adresser som behövs för erkännandeförandet. Att varje medlemsstat utser en enda kontaktpunkt inom detta nätverk påverkar inte organisationen av befogenheter på nationell nivå. I synnerhet utgör det inget hinder för att på nationell nivå utse flera kontor, eftersom den kontaktpunkt som utses inom nämnda nätverk ansvarar för att samordna med övriga kontor och för att vid behov informera medborgaren om närmare uppgifter om det relevanta behöriga kontoret.
- (34) Administrationen av de olika system för erkännande som har införts genom sektorsdirektiven och den generella ordningen har visat sig vara tung och komplicerad. Administrationen och uppdateringen av detta direktiv för att beakta vetenskapliga och tekniska framsteg bör därför förenklas, särskilt när minimikraven för utbildningarna samordnas för att uppnå automatiskt erkännande av kvalifikationerna. En enda kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer bör inrättas för detta ändamål och det bör finnas garantier för lämplig medverkan av yrkesorganisationerna, även på EU-nivå.
- (35) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (36) Genom att medlemsstaterna utarbetar en periodisk rapport med statistiska uppgifter om genomförandet av
- detta direktiv, blir det möjligt att bedöma effekten av ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer.
- (37) Det bör finnas ett lämpligt förfarande för att anta tillfälliga åtgärder, om tillämpningen av en bestämmelse i detta direktiv skulle innebära större svårigheter i en medlemsstat.
- (38) Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att själva utforma sina nationella system för social trygghet och att bestämma vilken verksamhet som måste utövas inom ramen för detta system.
- (39) Livslångt lärande har blivit särskilt viktigt för ett stort antal yrken i och med de snabba tekniska och vetenskapliga framstegen. I detta sammanhang ankommer det på medlemsstaterna att se till att yrkesutövarna genom lämplig fortbildning håller sig underrättade om de tekniska och vetenskapliga framstegen.
- (40) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att rationalisera, förenkla och förbättra reglerna om erkännande av yrkeskvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (41) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artikel 39.4 och artikel 45 i fördraget, som bland annat rör notarius publicus.
- (42) I fråga om etableringsrätt och tillhandahållande av tjänster åsidosätter detta direktiv inte andra särskilda rättsliga bestämmelser för erkännandet av yrkeskvalifikationer, till exempel gällande bestämmelser för transportområdet, försäkringsförmedlare och lagstadgade revisorer. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster⁽²⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles⁽³⁾. Erkännande av juristers yrkeskvalifikationer i syfte att omedelbart utöva yrket under yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten omfattas av det här direktivet.

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(²) EUT L 78, 26.3.1977, s. 17. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

(³) EUT L 77, 14.3.1998, s. 36. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

(43) I den mån de är reglerade omfattar detta direktiv även fria yrken, som enligt detta direktiv utövas av var och en som på grund av särskilda yrkeskvalifikationer personligen, under eget ansvar och yrkesmässigt självständigt utför intellektuella tjänster i allmänhetens och uppdragsgivarens intresse. Yrkesutövningen är i medlemsstaterna vanligen, i överensstämmelse med fördraget, underkastad särskilda rättsliga förpliktelser i enlighet med den nationella lagstiftningen och de bestämmelser som inom lagstiftningens ramar fastställs under självständiga former av respektive representativ yrkesorganisation; genom dessa bestämmelser säkerställs och vidareutvecklas professionaliteten och kvaliteten och förtroendeförhållandet mellan den som utför tjänsten och uppdragsgivaren.

(44) Detta direktiv påverkar inte de åtgärder som är nödvändiga för att garantera hög hälso- och konsumentskyddsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs de regler enligt vilka en medlemsstat som kräver bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke inom sitt territorium (nedan kallad "mottagande medlemsstat") för tillträde till och utövandet av detta yrke skall erkänna sådana yrkeskvalifikationer som förvärvats i en eller flera andra medlemsstater (nedan kallad "ursprungsmedlemsstat") och som ger innehavaren av dessa kvalifikationer rätt att där utöva yrket.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv skall gälla för alla de medborgare i en medlemsstat, inbegripet fria yrkesutövare, som vill utöva ett reglerat yrke, antingen som egen företagare eller anställd, i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

2. Varje medlemsstat kan inom sitt territorium, enligt sin egen lagstiftning, tillåta medborgare från medlemsstaterna med yrkeskvalifikationer som inte erhållits i en medlemsstat att utöva ett reglerat yrke enligt artikel 3.1 a. För de yrken som omfattas av avdelning III kapitel III skall detta första erkän-

nande ske i överensstämmelse med de minimikrav på utbildning som anges i det kapitlet.

3. Om det för ett visst reglerat yrke finns andra särskilda regler för erkännande av yrkeskvalifikationer finns i ett separat instrument i gemenskapslagstiftningen, skall motsvarande bestämmelser i det här direktivet inte gälla.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

a) *reglerat yrke*: en eller flera former av yrkesverksamhet där det genom lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av verksamheten eller någon form av denna; i synnerhet skall användandet av en yrkestitel som genom bestämmelser i lagar och andra författningar enbart får användas av den som innehar en viss yrkeskvalifikation utgöra en form av utövande. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant yrke som avses i punkt 2 betraktas som ett reglerat yrke.

b) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis enligt artikel 11 a i och/eller yrkeserfarenhet.

c) *bevis på formella kvalifikationer*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis för en yrkesutbildning som huvudsakligen ägt rum i gemenskapen, utfärdad av en myndighet i en medlemsstat vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 3 betraktas som bevis på formella kvalifikationer.

d) *behörig myndighet*: varje myndighet eller organ som medlemsstaterna bemyndigat att utfärda eller ta emot utbildningsbevis och andra handlingar eller upplysningar, samt att ta emot ansökningar och fatta de beslut som avses i detta direktiv.

e) *reglerad utbildning*: all utbildning som särskilt utformats för ett visst yrke och som omfattar en eller flera kurser som vid behov kompletteras genom yrkesutbildning, provtjänstgöring eller yrkesutövning.

Utformningen av och nivån på yrkesutbildningen, provtjänstgöringen eller yrkesutövningen skall fastställas i den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar, eller övervakas eller godkännas av den för ändamålet utsedda myndigheten.

f) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av ifrågakvarande yrke i en medlemsstat.

g) *anpassningsperiod*: utövande av ett reglerat yrke i den mottagande medlemsstaten under en behörig yrkesutövares ansvar, eventuellt åtföljt av kompletterande utbildning. Denna praktik skall bedömas. De detaljerade bestämmelserna för anpassningsperioden och dess utvärdering samt status för en migrerande praktikant skall fastställas av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten.

Den status som personen får i den mottagande medlemsstaten, särskilt när det gäller rätt till vistelse samt skyldigheter, sociala rättigheter och förmåner, ersättningar och arvoden, skall fastställas av de behöriga myndigheterna i nämnda medlemsstat i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.

h) *lämplighetsprov*: ett prov som endast gäller sökandens yrkeskunnighet och som utarbetas av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten i syfte att bedöma sökandens förmåga att utöva ett reglerat yrke i denna medlemsstat. För att bevilja genomförande av detta prov skall de behöriga myndigheterna upprätta en förteckning över de ämnen som, utifrån en jämförelse mellan den utbildning som krävs i medlemsstaten och den som sökanden har genomgått, inte omfattas av de examens- eller andra behörighetsbevis som sökanden har.

Lämplighetsprovet skall utformas med beaktande av att sökanden är en behörig yrkesutövare i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat han kommer ifrån. Det skall omfatta ämnen valda ur förteckningen och i vilka kunskap är väsentlig för att kunna utöva yrket i den mottagande medlemsstaten. Provet får också omfatta kännedom om de yrkesregler som gäller för ifrågakvarande verksamhet i den mottagande medlemsstaten.

De närmare bestämmelserna för lämplighetsprovet och status i den mottagande medlemsstaten för den som vill förbereda sig för provet skall fastställas av de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat.

i) *företagsledare*: varje person som har varit verksam i ett företag inom ifrågakvarande yrkesgren

i) som företagsledare eller chef för en filial, eller

ii) som ställföreträdare för ägaren till ett företag eller till en företagsledare, om befattningen innebär att han/hon har ett ansvar motsvarande ägarens eller företagsledarens, eller

iii) i arbetsledande funktion med arbetsuppgifter av affärs- mässig och/eller teknisk art och med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget.

2. Ett yrke som utövas av medlemmarna i en sådan sammanslutning eller organisation som anges i bilaga I skall betraktas som ett reglerat yrke.

De sammanslutningar eller organisationer som avses i första stycket har särskilt till uppgift att främja och upprätthålla hög standard inom det berörda yrkesområdet. För detta syfte är de föremål för erkännande i en medlemsstat i en speciell form och tilldelar sina medlemmar bevis på formella kvalifikationer, ser till att medlemmarna iakttar de regler för yrkesmässigt uppförande som de föreskriver och ger dem rätten att använda en titel eller en bokstavsförkortning eller att erhålla en ställning som motsvarar detta bevis på formella kvalifikationer.

När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket, skall den underrätta kommissionen som skall offentliggöra informationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Som bevis på formella kvalifikationer skall också betraktas varje bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i tredje land, om innehavaren har tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket på den medlemsstats territorium där beviset på formella kvalifikationer erkändes i enlighet med artikel 2.2 och detta har intygats av den medlemsstaten.

Artikel 4

Verkan av erkännandet

1. Den mottagande medlemsstatens erkännande av yrkeskvalifikationerna skall ge förmånstagaren möjlighet att på samma villkor som medborgarna i denna medlemsstat utöva det yrke som personen i fråga är behörig för i ursprungsmedlemsstaten.

2. I detta direktiv skall det yrke som sökanden önskar utöva i den mottagande medlemsstaten vara detsamma som sökanden är behörig för i ursprungsmedlemsstaten, om det rör sig om jämförbara verksamheter.

AVDELNING II

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Artikel 5

Principen om friheten att tillhandahålla tjänster

1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen eller tillämpningen av artiklarna 6 och 7 i detta direktiv får inte medlemsstaterna av skäl som rör yrkeskvalifikationerna inskränka friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

a) om tjänsteleverantören är lagligen etablerad i en medlemsstat för att där utöva samma yrke (nedan kallad "etableringsmedlemsstaten") och

b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om han/hon har utövat yrket under minst två år i etableringsmedlemsstaten under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i den medlemsstaten. Kravet på två års yrkespraktik skall inte tillämpas om yrket eller utbildningen för yrket är reglerad.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas enbart om tjänsteleverantören flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium för att temporärt och tillfälligt utöva ett yrke enligt punkt 1.

Huruvida tillhandahållandet av tjänsten är temporärt och tillfälligt skall bedömas från fall till fall, i synnerhet på grundval av tjänstens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet.

3. En tjänsteleverantör som förflyttar sig skall omfattas av de yrkesregler av yrkesmässig, yrkesrättslig eller administrativ art som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna, till exempel yrkesdefinitionen, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentssäkerhet samt de disciplinära bestämmelser som tillämpas i den mottagande medlemsstaten på personer som utövar samma yrke i den medlemsstaten.

Artikel 6

Undantag

I enlighet med artikel 5.1 skall den mottagande medlemsstaten medge tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat undantag från de krav som ställs på yrkesutövare som är etablerade inom den mottagande medlemsstatens territorium i fråga om

a) tillstånd från, registrering eller medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ; för att underlätta tillämpningen av disciplinära bestämmelser som gäller på territoriet, enligt artikel 5.3 i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva antingen automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en sådan yrkesorganisation eller motsvarande organ, på villkor att detta inte försenar eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av tjänster och inte medför extrautgifter för tjänsteleverantören. En kopia av den underrättelse som avses i artikel 7.1 och i förekommande fall av en förnyad underrättelse, åtföljd, när det gäller yrken som har sådana konsekvenser för folkhälsa och säkerhet som avses i artikel 7.4 eller som omfattas av automatiskt erkännande i enlighet med avdelning III kapitel III, av en kopia av de handlingar som avses i artikel 7.2, skall skickas

från den behöriga myndigheten till den relevanta yrkesorganisationen eller motsvarande organ, och detta skall betraktas som en automatisk tillfällig registrering eller ett proformamedlemskap,

b) anslutning till socialförsäkringssystemet, i syfte att med en försäkringsgivare göra avräkningar för tjänster som tillhandahållits personer som är försäkrade genom ett socialförsäkringssystem.

Tjänsteleverantören skall emellertid på förhand eller, i brådskande fall, efteråt lämna upplysningar till det organ som avses i b om de tjänster som tillhandahålls.

Artikel 7

Förhandsunderrättelse om tjänsteleverantören förflyttar sig

1. Medlemsstaterna får kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att tillhandahålla tjänster på förhand skriftligen skall underrätta den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, inklusive uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. En sådan underrättelse skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tillhandahålla temporära eller tillfälliga tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.

2. Vid det första tillhandahållandet av tjänster eller om de faktiska omständigheter som avses i handlingarna ändrats, får medlemsstaterna kräva att underrättelsen åtföljs av följande handlingar:

a) Bevis på tjänsteleverantörens nationalitet.

b) Intyg som visar att innehavaren är lagligt etablerad i en medlemsstat för att där bedriva verksamheten i fråga och att det när intyget utfärdas inte finns något förbud, ens tillfälligt, för innehavaren att utöva sitt yrke.

c) Bevis på yrkeskvalifikationer.

d) För de fall som avses i artikel 5.1 b bevis i någon form på att tjänsteleverantören har bedrivit verksamheten i fråga under minst två av de föregående tio åren.

e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen: intyg om att vederbörande inte har dömts för något brott, om medlemsstaterna kräver ett sådant intyg av sina egna medborgare.

3. Tjänsten skall tillhandahållas under den yrkestitel som används i etableringsmedlemsstaten, om det i denna medlemsstat finns en sådan reglerad titel för yrkesverksamheten i fråga. Denna titel skall anges på (ett av) etableringsmedlemsstatens officiella språk på ett sätt som gör att varje förväxling med yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten undviks. I de fall då en sådan yrkestitel inte finns i etableringsmedlemsstaten, skall leverantören ange sitt bevis på formella kvalifikationer på denna medlemsstats officiella språk eller ett av dem. Undantagsvis skall, i de fall som avses i avdelning III kapitel III, tjänsten tillhandahållas under den yrkestitel som används i den mottagande medlemsstaten.

4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel III, kan den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll skall vara möjlig endast om ändamålet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet på grund av tjänsteleverantörens bristande yrkeskvalifikationer och om detta inte går utöver vad som är nödvändigt för det ändamålet.

Inom högst en månad efter det att underrättelsen och åtföljande handlingar inkommit skall den behöriga myndigheten eftersträva att informera tjänsteleverantören om antingen sitt beslut att inte kontrollera hans/hennes kvalifikationer eller om resultatet av denna kontroll. Om det uppstår problem som medför försening, skall den behöriga myndigheten senast efter en månad meddela tjänsteleverantören om orsaken till förseningen och tidsplanen för beslutet som skall fattas senast två månader efter det att myndigheten mottagit de fullständiga handlingarna.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten skall, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet, den mottagande medlemsstaten erbjuda tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att han eller hon har förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas, exempelvis genom lämplighetsprov. Under alla omständigheter skall tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att beslutet fattats i enlighet med föregående stycke.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i föregående stycken får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då kvalifikationer har kontrollerats enligt denna punkt skall tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.

Artikel 8

Administrativt samarbete

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten för varje tillhandahållande av tjänster begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i denna medlemsstat, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesmässiga disciplinära eller straffrättsliga påföljder. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten skall lämna dessa uppgifter i enlighet med artikel 56.

2. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker utbyte av alla uppgifter som är nödvändiga för att en tjänstemottagares klagomål mot en tjänsteleverantör skall kunna utredas på korrekt sätt. Tjänstemottagaren skall informeras om resultatet av klagomålet.

Artikel 9

Uppgifter som skall lämnas till tjänstemottagarna

I de fall då tjänsterna tillhandahålls under etableringsmedlemsstatens yrkestitel eller enligt tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer, får de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräva att tjänsteleverantören, utöver andra informationskrav som fastställs i gemenskapsrätten, meddelar tjänstemottagaren vissa eller samtliga av följande uppgifter:

- Om tjänsteleverantören är upptagen i ett handelsregister eller annat liknande offentligt register: vilket register det gäller samt registreringsnummer eller motsvarande identifikationsuppgifter som finns i detta register.
- Om verksamheten omfattas av ett tillståndssystem i etableringsmedlemsstaten: namn och adress till den behöriga tillsynsmyndigheten.
- Yrkessammanslutning eller liknande organisation där tjänsteleverantören är medlem.
- Yrkestiteln eller om sådan titel inte finns, tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer och den medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelades denna titel.
- Om tjänsteleverantören bedriver momspliktig verksamhet: det momsregistreringsnummer som avses i artikel 22.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (¹).
- Uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar.

(¹) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

AVDELNING III

sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

ETABLERINGSFRIHET

g) För invandrare som uppfyller kraven i artikel 3.3.

KAPITEL I

Den generella ordningen för erkännande av bevis på formella kvalifikationer

Artikel 11

Artikel 10

Kvalifikationsnivåer

Räckvidd

För tillämpningen av artikel 13 indelas yrkeskvalifikationerna i de nivåer som anges nedan:

Detta kapitel gäller för alla yrken som inte omfattas av kapitlen II och III i denna avdelning och i följande fall där sökanden, av en specifik och exceptionell anledning, inte uppfyller villkoren i de kapitlen:

- a) För de verksamheter som förtecknas i bilaga IV när invandraren inte uppfyller kraven enligt artiklarna 17, 18 och 19.
- b) För läkare med grundutbildning, specialisläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor, farmaceuter och arkitekter när invandraren inte uppfyller kraven i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39, 43 och 49 för faktiskt och lagligt utövande av yrket.
- c) För arkitekter när invandraren innehar ett utbildningsbevis som inte upptas i punkt 5.7.2 i bilaga V.
- d) För läkare, sjuksköterskor, tandläkare, veterinärer, barnmorskor, farmaceuter och arkitekter med bevis på specialistbehörighet efter utbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkterna 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, dock endast för erkännande av specialiseringen i fråga och utan att artikel 21.1 och artiklarna 23 och 27 åsidosätts.
- e) För sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård samt specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga utövas av specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård.
- f) För specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård, specialistsjuksköterskor utan utbildning till

a) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar på grundval av

i) en utbildning som inte utgör en del av ett utbildnings- eller examensbevis enligt led b, c, d eller e eller ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning eller av att sökanden utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren, eller

ii) en allmän utbildning på grundskole- eller gymnasienivå som visar att innehavaren besitter allmänna kunskaper.

b) ett bevis på avslutad gymnasieutbildning, omfattande

i) allmän utbildning, som kompletterats med annan utbildning än den som avses i led c och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning, eller

ii) teknisk eller yrkesinriktad utbildning, som i förekommande fall kompletterats med allmän utbildning eller yrkesutbildning enligt led i och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning.

c) ett examensbevis över avslutad

i) annan postgymnasial utbildning än den som avses i led d och e på minst ett år eller på deltid under motsvarande tid, för vilken ett av tillträdesvillkoren som regel är en avslutad gymnasieutbildning med den inriktning som krävs för behörighet till universitetsstudier eller högskolestudier eller annan utbildning på likvärdig nivå, samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver denna postgymnasiala utbildning, eller

- ii) i fråga om ett reglerat yrke, utbildning med särskild uppläggning motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, som ingår i bilaga II och som ger jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet. Förteckningen i bilaga II kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 för att ta hänsyn till utbildning som uppfyller de krav som anges i föregående mening.
- d) ett examensbevis över avslutad utbildning på postgymnasial nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.
- e) ett bevis över att innehavaren har avlagt examen från en postgymnasial utbildning på minst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller en annan likvärdig utbildningsanstalt, samt vid behov den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

Artikel 12

Jämställda utbildningar

Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat skall, även vad beträffar nivån, jämföras med bevis på formella kvalifikationer över utbildning enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i gemenskapen och som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.

Enligt samma villkor som anges i första stycket skall även varje yrkeskvalifikation som, även om den inte uppfyller de krav som fastställts i ursprungsmedlemsstatens lagar och andra författningar för tillträde till eller utövande av ett yrke, tilldelas innehavaren förvärvade rättigheter i kraft av dessa bestämmelser jämföras med sådant bevis på formella kvalifikationer. Detta gäller i synnerhet om ursprungsmedlemsstaten höjer de utbildningskrav som är en förutsättning för tillträde till och utövande av ett yrke, och om en person som genomgått tidigare utbildning, som inte uppfyller de nya kvalifikationskraven, åtnjuter förvärvade rättigheter i kraft av nationella bestämmelser i lag eller andra författningar. I detta fall betraktar den mottagande medlemsstaten, för tillämpningen av artikel 13, denna tidigare utbildning som motsvarande nivån på den nya utbildningen.

Artikel 13

Villkor för erkännande

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om sökandena innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

- a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.
- b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.

2. Tillträde till yrket och rätten att utöva det enligt punkt 1 skall också beviljas om sökanden utövat det yrke som avses i den punkten på heltid under minst två år under de senaste tio åren i en medlemsstat som inte reglerar detta yrke och personen i fråga har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

- a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.
- b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.
- c) De skall visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

Den yrkeserfarenhet på två år som avses i första stycket får dock inte krävas, när det eller de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en reglerad utbildning enligt artikel 3.1 d på de kvalifikationsnivåer som anges i artikel 11 b, c, d eller e. Som reglerade utbildningar på den nivå som anges i artikel 11 c betraktas de utbildningar som avses i bilaga III. Förteckningen i bilaga III kan ändras enligt förfarandet i artikel 58.2, för att beakta reglerad utbildning som ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet.

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 b och punkt 2 b skall den mottagande medlemsstaten tillåta tillträde till och utövande av ett reglerat yrke, när det för tillträde till detta yrke inom dess territorium krävs bevis på formella kvalifikationer över en avslutad utbildning på högskole- eller universitetsnivå på fyra år och sökanden har bevis på de formella kvalifikationer som avses i artikel 11 c.

Artikel 14

Kompensationsåtgärder

1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod som inte överskrider tre år eller genomgår lämplighetsprov i ett av följande fall:

- a) När omfattningen av den utbildning som åberopas som stöd för ansökan i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 är minst ett år kortare än den som krävs i den mottagande medlemsstaten.
- b) När innehållet i den sökandens utbildning väsentligt avviker från den som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.
- c) När det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat, i enlighet med artikel 4.2, och denna skillnad motsvaras av en särskild utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten och utbildningen väsentligt avviker från den som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stöder sig på.

2. Om den mottagande medlemsstaten använder sig av den möjlighet som avses i punkt 1, skall den ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov.

Om en medlemsstat anser att det för ett bestämt yrke är nödvändigt att bevilja undantag från kravet på att ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod eller lämplighetsprov enligt första stycket, skall den i förväg underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och lägga fram dokument som visar att detta undantag är berättigat.

Om kommissionen efter att ha mottagit alla nödvändiga uppgifter anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot gemenskapslagstiftningen, skall den inom tre månader anmoda medlemsstaten att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.

3. För de yrken som kräver exakta kunskaper i nationell rätt och där verksamheten till en väsentlig och konstant del består i att lämna råd och/eller hjälp i frågor som rör nationell rätt får

den mottagande medlemsstaten, med avvikelse från principen i punkt 2 enligt vilken sökanden har rätt att välja, föreskriva antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov.

Detta gäller även de fall som anges i artikel 10 b, 10 c, 10 d beträffande läkare och tandläkare, 10 f när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor med bevis på formell specialistbehörighet efter utbildning som berättigar till en yrkestitel enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, och artikel 10 g.

I de fall som omfattas av artikel 10 a får den mottagande medlemsstaten kräva anpassningsperiod eller lämplighetsprov om invandraren avser att utöva yrkesverksamhet som egenföretagare eller som företagsledare som kräver kunskaper om och tillämpning av de specifika nationella gällande bestämmelserna, under förutsättning att de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräver kunskaper om och tillämpning av dessa bestämmelser för sina egna medborgares tillträde till sådan verksamhet.

4. För tillämpning av punkt 1 b och 1 c avses med "utbildningsinnehåll som väsentligt avviker", områden som är av största vikt för utövandet av yrket och som i invandrarens utbildning uppvisar väsentliga avvikelser när det gäller längd eller innehåll i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

5. Punkt 1 skall tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod eller genomgår lämplighetsprov, skall den mottagande medlemsstaten först kontrollera om de kunskaper som sökanden har tillägnat sig genom sin yrkesverksamhet, i en medlemsstat eller i tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker den väsentliga avvikelse som avses i punkt 4.

Artikel 15

Befrielse från kompensationsåtgärder på grundval av gemensamma plattformar

1. I denna artikel definieras "gemensamma plattformar" som en samling kriterier för yrkeskvalifikationer som kan kompensera för väsentliga skillnader som har konstaterats mellan de olika medlemsstaternas utbildningskrav för ett visst yrke. Dessa väsentliga skillnader skall fastställas genom att utbildningarna jämförs med avseende på varaktighet och innehåll i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive alla medlemsstater som reglerar detta yrke. Skillnaderna i utbildningens innehåll kan bero på väsentliga skillnader i räckvidden för yrkesverksamheten.

2. Gemensamma plattformar enligt definitionen i punkt 1 får läggas fram för kommissionen av medlemsstaterna eller av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som är representativa på nationell och europeisk nivå. Om kommissionen efter samråd med medlemsstaterna anser att ett utkast till gemensam plattform underlättar ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer kan den lägga fram utkast till åtgärder som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. När sökandens yrkeskvalifikationer uppfyller de kriterier som fastställs i en åtgärd som antagits enligt punkt 2, skall den mottagande medlemsstaten ge dispens från tillämpning av kompensationsåtgärder enligt artikel 14.

4. Punkterna 1-3 skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att bestämma vilka yrkeskvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av deras utbildnings- och yrkesutbildningssystem.

5. Om en medlemsstat anser att de kriterier som fastställs i en åtgärd som antas enligt punkt 2 inte längre ger tillräckliga garantier för yrkeskvalifikationerna, skall den underrätta kommissionen, som i förekommande fall skall lägga fram ett utkast till åtgärder enligt det förfarande som avses i artikel 58.2.

6. Kommissionen skall senast den 20 oktober 2010 till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om denna artikels användning och vid behov lämpliga ändringsförslag.

KAPITEL II

Erkännande av yrkeserfarenhet

Artikel 16

Krav när det gäller yrkeserfarenhet

Om det i en medlemsstat för tillträde till eller utövande av någon av de verksamheter som anges i bilaga IV krävs kunskap och förmåga av allmän, affärsmässig eller yrkesmässig art, skall denna medlemsstat som tillräckligt bevis för att sådan kunskap och förmåga förvärvats godta utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat. Utövandet skall ha skett i enlighet med artiklarna 17, 18 och 19.

Artikel 17

Verksamhetsformer i förteckning I i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning I i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under sex år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av behörig yrkesorganisation, eller

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd i ledande ställning, varav minst tre år med tekniska uppgifter och med ansvar för minst en avdelning i företaget, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

3. Punkt 1 e skall inte tillämpas på verksamhetsformer i grupp Ex 855 enligt ISIC-nomenklaturen, hårfrisörsinrättningar.

Artikel 18

Verksamhetsformer i förteckning II i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning II i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under fem år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

- c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller
- e) under fem år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- f) under sex på varandra följande år som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

Artikel 19

Verksamhetsformer i förteckning III i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning III i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

- a) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller
- b) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- c) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst tre år, eller
- d) under tre år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och c får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta

ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

Artikel 20

Ändringar i förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV

Förteckningarna över de verksamhetsformer i bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16 får ändras enligt det förfarande som avses i artikel 58.2 i syfte att uppdatera eller förtydliga nomenklaturen under förutsättning att detta inte medför en ändring av verksamheten inom de enskilda verksamhetslagen.

KAPITEL III

Erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildning

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Principen om automatiskt erkännande

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, som specialisttandläkare, som veterinär, som farmaceut och som arkitekt, vilka avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V, och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 respektive 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Sådana bevis på formella kvalifikationer skall vara utfärdade av medlemsstaternas behöriga myndigheter och vid behov skall de bevis som avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V bifogas.

Bestämmelserna i första och andra stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39 och 49.

2. Varje medlemsstat skall inom ramen för sitt eget socialförsäkringssystem, när det gäller rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.1.4 i bilaga V vilka utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater och uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 28.

Bestämmelserna i första stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artikel 30.

3. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska enligt punkt 5.5.2 i bilaga V som utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater, om de uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 40 samt motsvarar de krav som avses i artikel 41, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat. Denna bestämmelse påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23 och 43.

4. Medlemsstaterna är dock inte skyldiga att godta de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V för inrättande av nya apotek öppna för allmänheten. För tillämpningen av denna punkt skall också de apotek som öppnats inom mindre än tre år anses som nya apotek.

5. De bevis på formella kvalifikationer som arkitekt enligt punkt 5.7.1 i bilaga V som erkänns automatiskt i enlighet med punkt 1 skall styrka en utbildning som påbörjats tidigast under det referenslåsår som avses i nämnda bilaga.

6. Varje medlemsstat skall för tillträde till och rätt att utöva verksamhet som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut kräva innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 respektive 5.6.2 i bilaga V, vilka garanterar att personen i fråga under hela sin utbildning har förvärvat de kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 respektive 44.3.

De kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 och 44.3 får ändras enligt det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

7. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer på det område som

omfattas av detta kapitel. Dessutom skall denna anmälan göras till övriga medlemsstater när det gäller bevis på formella kvalifikationer på det område som avses i avsnitt 8.

Kommissionen skall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*, med uppgift om de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i förekommande fall, det organ som utfärdar beviset på formella kvalifikationer, det intyg som medföljer detta bevis samt motsvarande yrkestitel enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V.

Artikel 22

Gemensamma bestämmelser om utbildning

För utbildning enligt artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46 skall följande gälla:

- a) Medlemsstaterna får tillåta utbildning på deltid på de villkor som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter skall se till att den totala utbildningstiden och utbildningens nivå och kvalitet inte underskrider motsvarande krav på kontinuerlig heltidsutbildning.
- b) Genom fortbildning skall det, enligt varje medlemsstats specifika förfaranden, säkerställas att de som har avslutat sina studier kan hålla sig à jour med utvecklingen inom yrket i den mån som är nödvändig för att yrkesinsatserna skall bibehållas på säker och effektiv nivå.

Artikel 23

Förvärvade rättigheter

1. När de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och farmaceut som innehas av medborgare i medlemsstaterna inte uppfyller alla de utbildningskrav som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, skall varje medlemsstat — utan att detta påverkar de förvärvade rättigheterna för dessa yrken — som tillräckligt bevis på formella kvalifikationer erkänna sådana bevis som utfärdats av dessa medlemsstater, om de avser utbildning som påbörjats före de referensdatum som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V och åtföljs av ett intyg som visar att innehavarna av dessa bevis på formella kvalifikationer under den femårsperiod som föregår intygets utfärdande faktiskt och lagligen utövat verksamheten i fråga under minst tre år i följd.

2. Samma bestämmelser skall vara tillämpliga på sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och farmaceut som förvärvats inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium, även om de inte uppfyller samtliga de minimikrav för utbildning som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, om dessa bevis anger att en utbildning slutförts med godkänt resultat och påbörjats före

a) den 3 oktober 1990 för läkare med grundutbildning, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare med grundutbildning, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor och farmaceuter, och

b) den 3 april 1992 för specialistläkare.

De bevis på formella kvalifikationer som avses i första stycket ger rätt att utöva yrkesverksamhet inom Tysklands hela territorium enligt samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av behöriga tyska myndigheter och som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 37.1 skall varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer för läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Tjeckoslovakien eller för vilka utbildningen när det gäller Tjeckien och Slovakien har påbörjats före den 1 januari 1993, om myndigheterna i en av de ovan nämnda staterna intygar att dessa bevis på formella kvalifikationer på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de intyg dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på myndigheternas territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som

tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen har påbörjats

a) för Estlands del före den 20 augusti 1991,

b) för Lettlands del före den 21 augusti 1991,

c) för Litauens del före den 11 mars 1990,

om myndigheterna i en av de tre ovan nämnda medlemsstaterna intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som åsyftas i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

För de bevis på formella kvalifikationer som veterinär som utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen för Estlands del har påbörjats före den 20 augusti 1991, skall det intyg som avses i föregående stycke åtföljas av ett annat intyg, som utfärdats av de estniska myndigheterna och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

5. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Jugoslavien eller för vilka utbildningen när det gäller Slovenien har påbörjats före den 25 juni 1991, om myndigheterna i den ovan nämnda medlemsstaten intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6.1 i bilaga VI vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, farmaceut när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

6. Varje medlemsstat skall, när det gäller medborgare i de medlemsstater som har bevis på formella kvalifikationer som läkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska och farmaceut som inte motsvarar de benämningar som gäller för denna medlemsstat enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som dessa medlemsstater utfärdat och som åtföljs av ett intyg utfärdat av behöriga myndigheter eller organ.

Av det intyg som avses i första stycket skall det framgå att dessa bevis på formella kvalifikationer utfärdats som bevis på avslutad utbildning i enlighet med artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 respektive 44 och att den medlemsstat som utfärdat dem jämställer dem med dem som nämns i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

Avsnitt 2

Läkare

Artikel 24

Medicinsk grundutbildning

1. För tillträde till medicinsk grundutbildning krävs en betygshandling som ger tillträde till universitet för studierna i fråga.

2. Den medicinska grundutbildningen skall sammanlagt omfatta minst sex års studier eller 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.

3. Den medicinska grundutbildningen skall garantera att personen i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som medicinen bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors anatomi, funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

c) Tillräckliga kunskaper om kliniska ämnen och behandlingar, som ger en sammanhängande bild av psykiska och fysiska sjukdomar och medicin sedd ur förebyggande, diagnostisk och terapeutisk synvinkel samt människans fortplantning.

d) Lämplig klinisk erfarenhet på sjukhus under lämplig handledning.

Artikel 25

Specialistläkarutbildning

1. För tillträde till specialistläkarutbildning krävs sex års fullgjorda studier med godkända resultat inom den utbildning som avses i artikel 24, där den studerande har förvärvat de nödvändiga baskunskaperna i medicin.

2. Specialistläkarutbildningen skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, universitetssjukhus eller i förekommande fall annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Medlemsstaterna skall se till att utbildningstiden för sådan specialistläkarutbildning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V inte är kortare än vad som avses i den punkten. Utbildningen skall ske under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den förutsätter personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande specialistläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

3. Utbildningen skall ske på heltid vid särskilda inrättningar som erkänts av de behöriga myndigheterna. Den förutsätter medverkan i all medicinsk verksamhet på den avdelning där utbildningen äger rum, inklusive jourtjänstgöring, så att den blivande specialistläkaren ägnar all sin yrkesverksamhet åt denna praktiska och teoretiska utbildning under hela arbetsveckan och under hela året på de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa tjänster skall följaktligen avlönas med lämpligt belopp.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. De minimikrav på utbildningens omfattning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att anpassa kraven till framstegen inom vetenskap och teknik.

*Artikel 26***Benämningar på specialistläkarutbildningar**

De bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare som avses i artikel 21 har utfärdats av de behöriga myndigheter eller organ som avses i punkt 5.1.2 i bilaga V och motsvarar för specialistutbildningen i fråga de aktuella benämningar som tillämpas i de olika medlemsstaterna och som framgår av punkt 5.1.3 i bilaga V.

Nya medicinska specialiseringar som är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna får läggas till i punkt 5.1.3 i bilaga V i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att uppdatera direktivet mot bakgrund av ändringar i nationell lagstiftning.

*Artikel 27***Förvärvade rättigheter för läkare med specialistutbildning**

1. Av de läkare med specialistutbildning vars specialistutbildning på deltid reglerades av de lagar och andra författningar som gällde den 20 juni 1975 och som påbörjade sin specialistutbildning senast den 31 december 1983 kan den mottagande medlemsstaten kräva att deras bevis på formella kvalifikationer skall åtföljas av intyg som visar att de faktiskt och legalt har utövat verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som utfärdats i Spanien för läkare som har fullgjort en specialistutbildning före den 1 januari 1995, även om denna inte motsvarar minimikraven för den utbildning som avses i artikel 25, om bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga spanska myndigheterna, av vilket det framgår att personen i fråga har blivit godkänd i det prov gällande särskild yrkeskompetens som anordnats inom ramen för de extraordinära regulariseringsåtgärderna i den kungliga förordningen 1497/99 i syfte att fastställa att denne har kunskapsnivå och kompetens likvärdig med de läkare som innehar sådant bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som för Spaniens del framgår av punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V.

3. Varje medlemsstat som har upphävt lagar och andra författningar om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare enligt punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V och som har vidtagit åtgärder rörande förvärvade rättigheter till förmån för sina medborgare skall tillerkänna medborgarna i de

övriga medlemsstaterna rätten att utnyttja samma åtgärder, om dessa bevis på formella kvalifikationer har utfärdats före det datum då den mottagande medlemsstaten upphörde att utfärda sådana bevis för den berörda specialistutbildningen.

De tidpunkter då bestämmelserna upphävdes anges i punkt 5.1.3 i bilaga V.

*Artikel 28***Särskild allmänläkarutbildning**

1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning krävs avslutade och godkända studier under sex år inom den utbildningsgång som avses i artikel 24.

2. Den särskilda allmänläkarutbildning för vilken bevis på formella kvalifikationer utfärdas före den 1 januari 2006 skall omfatta minst två års studier på heltid. Bevis på formella kvalifikationer som utfärdas efter detta datum skall omfatta minst tre års studier på heltid.

När den utbildning som avses i artikel 24 omfattar praktiktjänstgöring vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, hos en godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid en godkänd vårdcentral för primärvård, får denna praktik inräknas, dock högst ett år, i den utbildningstid som avses i första stycket för bevis på formella kvalifikationer som utfärdas från och med den 1 januari 2006.

Den möjlighet som avses i andra stycket skall stå öppen bara för de medlemsstater där utbildningstiden för den särskilda allmänläkarutbildningen var två år den 1 januari 2001.

3. Den särskilda allmänläkarutbildningen skall ske på heltid under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen. Den skall snarare vara praktisk än teoretisk.

Den praktiska utbildningen skall förmedlas dels under minst sex månader vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, dels under minst sex månader hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid godkänd vårdcentral för primärvård.

Den praktiska utbildningen skall genomföras tillsammans med andra vårdinrättningar för allmänmedicin. Utan att de minimiperioder som nämns i andra stycket påverkas får den praktiska utbildningen dock ges under högst sex månader vid andra godkända vårdinrättningar för allmänmedicin.

Utbildningen förutsätter samma personliga medverkan och ansvarstagande hos den blivande specialistläkaren i yrkesverksamheten som hos dem han arbetar tillsammans med.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för särskild utbildning i allmänmedicin krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. Medlemsstaterna får utfärda de bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 5.1.4 i bilaga V till en läkare som inte har fullgjort utbildningen enligt denna artikel men som har avslutat en annan kompletterande utbildning för vilken de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har utfärdat bevis på formella kvalifikationer. De får emellertid bara utfärda bevis på formella kvalifikationer om detta gäller en kunskapsnivå som motsvarar den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna skall avgöra bland annat i vilken mån den kompletterande utbildning och den yrkeserfarenhet som sökanden redan har kan beaktas i stället för den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna får bara utfärda bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V om sökanden har skaffat minst sex månaders erfarenhet i allmänmedicin hos en allmänpraktiserande läkare eller på en vårdinrättning för primärvård enligt punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 29

Yrkesutövning som allmänpraktiserande läkare

Med förbehåll för bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall varje medlemsstat för yrkesutövningen som allmänpraktiserande läkare inom ramen för medlemsstatens socialförsäkringssystem kräva bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V.

Medlemsstaterna kan från detta villkor undanta dem som genomgår särskild utbildning i allmänmedicin.

Artikel 30

Förvärvade rättigheter för allmänpraktiserande läkare

1. Varje medlemsstat skall fastställa de förvärvade rättigheterna. Som förvärvad rättighet skall dock betraktas rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter denna rättighet vid det referensdatum som avses i den punkten i kraft av de på läkaryrket tillämpliga bestämmelser som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och om han vid denna tidpunkt är etablerad i medlemsstaten med stöd av artikel 21 eller 23.

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på begäran utfärda ett intyg av vilket framgår att läkaren har rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter förvärvade rättigheter enligt första stycket.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de intyg som avses i punkt 1 andra stycket vilka de övriga medlemsstaterna utfärdat till medborgare i medlemsstaterna och ge dessa intyg samma verkan på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdat och som ger rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det egna socialförsäkringssystemet.

Avsnitt 3

Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

Artikel 31

Utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård krävs tio års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till sjuksköterskeskola.

2. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall ske på heltid och skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.2.1 i bilaga V.

De i punkt 5.2.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall omfatta minst tre års utbildning eller 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen skall utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för personer som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar sjuksköterskor är ansvarig för samordningen av den teoretiska och kliniska undervisningen under hela utbildningen.

4. Med den teoretiska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande tillägnar sig de yrkesmässiga kunskaper, insikter och färdigheter som krävs för att planera, utföra och bedöma allmän hälso- och sjukvård. Denna utbildning skall äga rum på sjuksköterskeskolor och andra utbildningsanstalter som utbildningsinstitutionen utser och ges av personal som undervisar i sjukvård och andra kompetenta personer.

5. Med den kliniska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande, som medlem i ett arbetslag och i direkt kontakt med friska eller sjuka enskilda och/eller grupper, lär sig att planera, utföra och bedöma en sjuksköterskas samlade vårduppgifter på grundval av förvärvade kunskaper och färdigheter. De sjuksköterskestuderande skall inte bara lära sig att ingå i ett arbetslag, utan även att leda ett arbetslag och organisera en sjuksköterskas samlade vårduppgifter, inklusive undervisning i hälsovård för enskilda personer och mindre grupper vid vårdinrättningar eller ute i samhället.

Denna utbildning skall äga rum på sjukhus och vid andra vårdinrättningar samt ute i samhället under de undervisande sjuksköterskornas ansvar i samarbete med och med stöd av andra utbildade sjuksköterskor. Även annan behörig personal kan medverka i denna undervisning.

De sjuksköterskestuderande skall delta i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån denna bidrar till deras utbildning och gör att de kan ta på sig det ansvar som är förbundet med en sjuksköterskas vårduppgifter.

6. Utbildningen av sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall garantera att den blivande sjuksköterskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på inklusive tillräcklig insikt i friska och sjuka människors anatomi, fysiologiska funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.
 - b) Tillräckliga kunskaper om yrkets beskaffenhet och etik samt de allmänna principerna för hälso- och sjukvård.
 - c) Tillräcklig klinisk erfarenhet; denna erfarenhet, som bör väljas med avseende på dess utbildningsvärde, skall förvärvas under tillsyn av utbildad sjukvårdspersonal och där det finns tillräckligt med utbildad personal och utrustning som uppfyller kraven på patientvård.
- d) Förmåga att ta del i den praktiska utbildningen av hälso- sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.
 - e) Erfarenhet av samarbete med företrädare för andra yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn.

Artikel 32

Utövande av yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

I detta direktiv skall yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård innebära verksamhet som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

Artikel 33

Förvärvade rättigheter för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

1. För att de allmänna bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall vara tillämpliga på sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall den verksamhet som avses i artikel 23 ha omfattat fullt ansvar för planering, organisation och administration av patientvård.

2. När det gäller de polska utbildningsbevisen för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter. För de medborgare i medlemsstaterna vars utbildningsbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård har utfärdats av Polen eller vars utbildning i denna stat har påbörjats före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller minimikraven gällande utbildning i artikel 31 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som sjuksköterska och gett allmän hälso- och sjukvård under den nedan angivna perioden:

- a) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - (*dyplom licencjata pielgniarstwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,
- b) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - avslutad postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dyplom pielgniarcki albo pielgniarcki dyplomowanej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Denna verksamhet skall ha omfattat fullt ansvar för planering, organisering och administration av patientvård.

3. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska som utfärdats i Polen till sjuksköterskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 31, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministrarnas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg — studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.2.2 i bilaga V.

Avsnitt 4

Tandläkare

Artikel 34

Grundläggande tandläkarutbildning

1. För att bli antagen till grundläggande tandläkarutbildning skall sökanden inneha ett examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V, vid universitet, högskolor som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

De i punkt 5.3.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall garantera att den blivande tandläkaren har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som tandläkarverksamheten bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.
- b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors kroppsbyggnad, fysiologi och beteende samt den fysiska och sociala miljöns påverkan på människans hälsotillstånd, i den mån dessa faktorer påverkar tandläkarverksamheten.
- c) Tillräckliga kunskaper om tändernas, munnens, käkarnas och omkringliggande vävnaders anatomi och funktioner, i såväl friskt som sjukt tillstånd, och deras förhållande till patientens allmänna hälsotillstånd samt fysiska och sociala välbefinnande.
- d) Tillräckliga kunskaper om kliniska discipliner och metoder som ger tandläkaren en sammanhängande bild av anomalier, skador och sjukdomar i tänderna, munnen, käkarna och omkringliggande vävnader och av förebyggande, diagnostisk och terapeutisk tandläkarverksamhet.
- e) Tillräcklig klinisk erfarenhet under lämplig handledning.

Utbildningen skall ge den blivande tandläkaren de färdigheter som är nödvändiga för att utöva all verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader.

Artikel 35

Utbildning till specialisttandläkare

1. För att bli antagen till utbildning till specialisttandläkare krävs att sökanden har fullgjort fem års teoretisk och praktisk utbildning med godkända resultat inom ramen för den utbildning som avses i artikel 34, eller innehar de handlingar som avses i artiklarna 23 och 37.

2. Utbildningen till specialisttandläkare skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, behandlingscentrum för studier och forskning eller, i förekommande fall, annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Utbildning till specialisttandläkare på heltid skall omfatta minst tre år under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den skall innebära personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande tandläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

De minimikrav på utbildningen som avses i andra stycket får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i syfte att anpassa kraven till framstegen inom vetenskap och teknik.

3. För att medlemsstaterna skall utfärda ett utbildningsbevis för specialisttandläkare krävs ett utbildningsbevis som avser grundläggande tandläkarutbildning enligt punkt 5.3.2 i bilaga V.

Artikel 36

Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare

1. I detta direktiv skall yrkesverksamhet som tandläkare innebära sådan verksamhet som definieras i punkt 3 och som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

2. Tandläkaryrket skall grunda sig på den tandläkarutbildning som avses i artikel 34 och är ett särskilt yrke skilt från yrket som läkare och specialistläkare. Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare förutsätter innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V. Personer som omfattas av artikel 23 eller 37 skall likställas med innehavare av ett sådant bevis på formella kvalifikationer.

3. Medlemsstaterna skall se till att tandläkare generellt skall ha tillträde till verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader i enlighet med de i lag fastställda bestämmelserna och de yrkesetiska reglerna för yrket på de referensdatum som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Artikel 37

Förvärvade rättigheter för tandläkare

1. Varje medlemsstat skall, för utövandet av yrkesverksamhet som tandläkare under de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som utfärdats i Italien, Spanien, Österrike, Tjeckien och Slovakien för personer som påbörjat sin läkarutbildning senast det referensdatum som anges i den bilagan för den berörda medlemsstaten, om dessa bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Detta intyg skall bekräfta att följande två villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer i den medlemsstaten faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som avses i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

b) Att dessa personer är behöriga att utöva denna verksamhet på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för denna medlemsstat i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från kravet på tre års yrkespraktik enligt andra stycket led a.

När det gäller Tjeckien och Slovakien omfattas de bevis på formella kvalifikationer som erhållits i f.d. Tjeckoslovakien av erkännande på samma sätt som tjeckiska och slovakiska bevis på formella kvalifikationer och på samma villkor som angivits i de föregående styckena.

2. Varje medlemsstat skall erkänna sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som utfärdats i Italien för personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 28 januari 1980 och den 31 december 1984, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna.

Detta intyg skall bekräfta att följande tre villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer har godkänts i det särskilda lämplighetsprov som har anordnats av behöriga italienska myndigheter för att kontrollera att sökandena har en kunskaps- och färdighetsnivå jämförbar med den som krävs av innehavare av det bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

b) Att dessa personer i Italien faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

c) Att de är behöriga att utöva eller att de faktiskt, legalt och huvudsakligen utövar den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som enligt de behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från skyldigheten att avlägga ett sådant lämplighetsprov som avses i andra stycket led a.

Personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå efter den 31 december 1984 skall behandlas på samma sätt som de personer som avses ovan, förutsatt att de studier under tre år som nämns ovan påbörjades före den 31 december 1994.

Avsnitt 5

Veterinär

Artikel 38

Veterinärutbildning

1. Den samlade utbildningen för veterinärer skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

De i punkt 5.4.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

2. För att bli antagen till veterinärutbildningen måste sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat när det gäller denna utbildning.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande veterinären har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som veterinärverksamheten bygger på.
- b) Tillräckliga kunskaper om friska djurs anatomi och funktioner, djurhållning och reproduktion, husdjurshygien i allmänhet samt djurens utfodring inklusive framställnings- och lagringsmetoder för foder som svarar mot deras behov.
- c) Tillräckliga kunskaper om djurs beteende och djurskydd.
- d) Tillräckliga kunskaper om orsaker, art, förlopp, följder, diagnos och behandling av sjukdomar hos djur, vare sig det gäller enskilda djur eller besättningar, inklusive särskilda kunskaper om de sjukdomar som kan överföras till människan.
- e) Tillräckliga kunskaper om förebyggande medicin.
- f) Tillräckliga kunskaper om hygien och metoder vid produktion och framställning av samt handel med animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung avsedda för människoföda.

g) Tillräckliga kunskaper om lagar och andra författningar som rör de områden som finns uppräknade ovan.

h) Tillräcklig klinisk och praktisk erfarenhet under lämplig handledning.

Artikel 39

Förvärvade rättigheter för veterinärer

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som veterinär har utfärdats av Estland eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 skall medlemsstaterna — utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.4 — erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer som veterinär, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Estland har utövat verksamhet som veterinär under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Avsnitt 6

Barnmorska

Artikel 40

Barnmorskeutbildning

1. Barnmorskeutbildning skall omfatta minst en av följande utbildningar:

- a) En barnmorskeutbildning på heltid som omfattar minst tre års praktiska och teoretiska studier (utbildningsväg I) och minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V.
- b) En barnmorskeutbildning på heltid som varar minst 18 månader (utbildningsväg II) och omfattar minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V och som inte ingått i likvärdig undervisning inom utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar barnmorskor är ansvarig för samordningen av teori och praktiktjänstgöring under hela utbildningen.

De i punkt 5.5.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

- a) Minst tio års fullföljd allmän skolutbildning för utbildningsväg I.
- b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V för utbildningsväg II.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande barnmorskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på, särskilt obstetrik och gynekologi.
- b) Tillräckliga kunskaper om yrkesetik och lagstiftning som rör yrket.
- c) Ingående kunskaper om biologiska funktioner, obstetrisk och neonatal anatomi och fysiologi samt kunskaper om sambandet mellan människans hälsotillstånd, hennes fysiska och sociala miljö och hennes beteende.
- d) Tillräcklig klinisk erfarenhet som förvärvats på godkända institutioner under handledning av personal med behörighet som barnmorska och på obstetrikens område.
- e) Tillräcklig insikt i utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

Artikel 41

Förfarande för erkännande av bevis på formella kvalifikationer som barnmorska

1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V skall erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:

- a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år, som
 - i) förutsätter innehav av examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis som innebär rätt att bli antagen till studier vid universitet eller högskolor eller, i annat fall, som styrker motsvarande kunskapsnivå, eller
 - ii) åtföljs av tvåårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.
- b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år eller 3 600 timmar som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.
- c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader eller 3 000 timmar som förutsätter innehav av

bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall vara utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten. Intyget skall styrka att vederbörande, efter att ha erhållit bevis på formella kvalifikationer som barnmorska, på ett tillfredsställande sätt har utfört en barnmorskas alla arbetsuppgifter under motsvarande period på sjukhus eller annan vårdinrättning som erkänts för detta ändamål.

Artikel 42

Utövande av yrkesverksamhet som barnmorska

1. Bestämmelserna i detta avsnitt skall tillämpas på verksamhet som barnmorska så som denna definieras av varje medlemsstat, om inte annat föreskrivs i punkt 2, och utövas under de yrkestitlar som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att barnmorskorna åtminstone får tillträde till och rätt att utöva följande verksamhet:

- a) Ge korrekt information och användbara råd om familjeplanering.
- b) Diagnostisera graviditet och övervaka en normal graviditet; utföra de undersökningar som krävs för att övervaka en normal graviditetsutveckling.
- c) Föreskriva eller rekommendera de undersökningar som är nödvändiga för att så tidigt som möjligt diagnostisera riskgraviditeter.
- d) Utarbeta program för de blivande föräldrarnas förberedelse inför sin roll och fullständig förberedelse inför barnets födelse samt ge dem råd om hygien och näringstillförsel.
- e) Ta hand om och bistå modern under förlossningen och övervaka fostrets tillstånd i livmodern genom lämpliga kliniska och tekniska medel.
- f) Leda spontanförlossningar och vid behov utföra episiotomi samt i brådskande fall assistera vid sätesförlossning.
- g) Känna igen varningssignaler om onormala tillstånd hos modern eller barnet, som kräver att läkare ingriper, och vid behov bistå denne; vidta nödvändiga krisåtgärder när läkare inte finns till hands, särskilt manuellt avlägsnande av placenta, eventuellt följt av manuell undersökning av livmodern.

- h) Undersöka och ta hand om det nyfödda barnet; ta alla initiativ som krävs och eventuellt genomföra omedelbar återupplivning.
- i) Ta hand om och övervaka moderns återhämtning efter förlossningen och ge modern all nödvändig information om spädbarnsvård så att hon kan ge det nyfödda barnet bästa möjliga utveckling.
- j) Utföra behandling som ordinerats av läkare.
- k) Föra de journaler som behövs.

Artikel 43

Förvärvade rättigheter för barnmorskor

1. För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer uppfyller alla de minimikrav för utbildningen som fastställs i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats av dessa medlemsstater före det referensdatum som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V när de åtföljs av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och legalt utövat verksamheten i fråga under minst två år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska styrker utbildning som erhållits inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium och som uppfyller alla de minimikrav som fastställs för utbildningen i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, när de styrker en utbildning som påbörjats före den 3 oktober 1990.

3. När det gäller de polska bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter.

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska har utfärdats av Polen eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller de minimikrav för utbildning som avses i artikel 40 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som barnmorska under den period som anges nedan:

- a) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska på universitetsnivå - (*dplom licencjata położnictwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,
- b) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska med intyg om postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dplom położnej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats i Polen till barnmorskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 40, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministrarnas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från sekundärskola (avgångsbetyg — studentexamen) och har avslutat utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för barnmorskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.5.2 i bilaga V.

Avsnitt 7

Farmaceut

Artikel 44

Farmaceututbildning

1. För att bli antagen till farmaceututbildning skall sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne eller henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Av bevis på formella kvalifikationer för farmaceuter skall det framgå att minst fem års utbildning genomgått, som omfattar minst

- a) fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet,
- b) sex månaders praktiktjänstgöring på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Utbildningen skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. De i punkt 5.6.1 i bilaga V angivna ämnena får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande farmaceuten har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om läkemedel och de substanser som används vid läkemedelstillverkning.
- b) Tillräckliga kunskaper om farmaceutisk teknologi samt fysisk, kemisk, biologisk och mikrobiologisk kontroll av läkemedel.
- c) Tillräckliga kunskaper om läkemedels nedbrytning (metabolism) och verkningar, giftiga ämnens verkningsätt och användningen av läkemedel.
- d) Tillräckliga kunskaper för att utvärdera vetenskapliga data om läkemedel för att på denna grund kunna ge upplysningar.
- e) Tillräckliga kunskaper om gällande föreskrifter och andra villkor för att kunna utöva farmaceutisk verksamhet.

Artikel 45

Utövande av yrkesverksamhet som farmaceut

1. I detta direktiv avses med verksamhet som farmaceut sådan verksamhet som, när det gäller tillträde till och rätten att utöva den, i en eller flera medlemsstater omfattas av villkor som rör yrkeskvalifikationerna, och som står öppen för de personer som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att innehavare av bevis på formella kvalifikationer i farmaci på universitetsnivå eller motsvarande nivå och som uppfyller villkoren i artikel 44 får tillträde till och rätt att utöva åtminstone följande verksamhet, med förbehåll för eventuella krav på kompletterande yrkeserfarenhet:

- a) Galenisk utveckling av läkemedel.
- b) Framställning och kontroll av läkemedel.
- c) Laboratoriekontroll av läkemedel.
- d) Lagring, förvaring och distribution av läkemedel i partihandelsledet.

e) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på apotek som är öppna för allmänheten.

f) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på sjukhus.

g) Information och rådgivning om läkemedel.

3. Om det i en medlemsstat inte bara krävs bevis på formella kvalifikationer enligt förteckningen i punkt 5.6.2 i bilaga V för tillträde till eller utövande av någon form av verksamhet som farmaceut, utan även kompletterande yrkeserfarenhet, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis erkänna intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som styrker att personen i fråga har utövat nämnda verksamhet under motsvarande period i ursprungsmedlemsstaten.

4. Det erkännande som avses i punkt 3 skall inte vara tillämpligt på den tvååriga yrkeserfarenhet som krävs i Storherzogdömet Luxemburg för beviljande av statligt tillstånd att driva apotek som är öppna för allmänheten.

5. Om det den 16 september 1985 i en medlemsstat fanns ett urvalssystem för att bland de farmaceuter som avses i punkt 2 välja ut dem som skall tilldelas de nya apotek som skall öppnas inom ramen för ett nationellt geografiskt fördelningssystem, får denna medlemsstat, med avvikelse från punkt 1, fortsätta med detta urvalssystem och kräva att de medborgare i medlemsstaterna som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer för farmaceuter som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V eller omfattas av bestämmelserna i artikel 23 deltar i detta.

Avsnitt 8

Arkitekt

Artikel 46

Arkitektutbildning

1. Arkitektutbildning skall omfatta antingen minst fyra års studier på heltid eller sex års studier, varav minst tre år på heltid, vid universitet eller jämförbar läroanstalt. Denna utbildning skall avslutas med godkänd examen på universitetsnivå.

Utbildningen, som skall ges på universitetsnivå och i huvudsak omfatta arkitektur, skall till lämpliga delar bestå av teoretisk och praktisk arkitektutbildning och skall garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskaper och färdigheter:

- a) Förmåga att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.

- b) Tillräcklig kunskap om arkitektens historia och teori och besläktade konstarter, teknik och humaniora.
- c) Kunskap om de konstens inflytande på arkitektonisk formgivning.
- d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de kunskaper som krävs för planeringsprocessen.
- e) Insikter i förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och ge dem rätta proportioner.
- f) Insikter i arkitekturtycket och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag, som tar hänsyn till sociala faktorer.
- g) Insikter i utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.
- h) Insikter i de strukturella och byggnadstekniska problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.
- i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden.
- j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla de boendes krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.
- k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

2. De i punkt 1 angivna kunskaperna och färdigheterna får ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.2, i syfte att anpassa dessa till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

Artikel 47

Undantag från kraven för arkitektutbildningen

1. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21, erkännas den treåriga utbildningen vid "Fachhochschulen" i

Förbundsrepubliken Tyskland som existerade den 5 augusti 1985 och som uppfyller de krav som fastställs i artikel 46 och ger tillträde till den verksamhet som avses i artikel 48 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen kompletteras med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och styrks av ett intyg som utfärdats av den yrkessammanslutning, där den arkitekt som önskar utnyttja bestämmelserna i detta direktiv är registrerad.

Yrkessammanslutningen skall i förväg ha fastställt att det arbete som arkitekten i fråga utfört på arkitekturområdet utgör övertygande prov på alla kunskaper och färdigheter som avses i 46.1. Intyget skall utfärdas enligt samma förfarande som gäller för registrering i yrkessammanslutningens medlemsförteckning.

2. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21 och inom ramen för bättre beföringsmöjligheter eller deltidsstudier på universitetsnivå, erkännas den utbildning som motsvarar kraven i artikel 46 samt leder till att personer som varit anställda på arkitekturområdet minst sju år under överinseende av en arkitekt eller arkitektbyrå avlägger godkänd examen i arkitektur. Denna examen skall vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den examen som avses i artikel 46.1 första stycket.

Artikel 48

Utövande av yrkesverksamhet som arkitekt

1. Med yrkesverksamhet som arkitekt avses i detta direktiv den verksamhet som vanligtvis utövas under yrkestiteln arkitekt.

2. De medborgare i en medlemsstat som fått rätt att bära titeln arkitekt i enlighet med en lag som ger den behöriga myndigheten i en medlemsstat möjlighet att ge denna titel åt medborgare i medlemsstaterna som utmärkt sig särskilt genom sina insatser på arkitekturområdet, skall anses uppfylla de krav som fastställts för att få utöva arkitektverksamhet under yrkestiteln arkitekt. Ifrågavarande personers verksamhet som arkitekt skall intygas genom ett bevis utfärdat av deras ursprungsmedlemsstat.

Artikel 49

Förvärvade rättigheter som arkitekt

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som anges i punkt 6.1 i bilaga VI vilka utfärdats av övriga medlemsstater avseende en utbildning som påbörjats senast under det referensläsåret som anges i den bilagan, även om de inte uppfyller minimikraven enligt artikel 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva verksamhet som arkitekt på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Intyg från de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland om att bevis på formella kvalifikationer som utfärdats från och med den 8 maj 1945 av de behöriga myndigheterna i f.d. Tyska demokratiska republiken är likvärdiga med dem som avses i den bilagan skall följaktligen erkännas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall varje medlemsstat, när det gäller tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt med yrkestiteln arkitekt, som bevis på formella kvalifikationer erkänna intyg som utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av de medlemsstater där tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt var reglerad vid nedanstående datum och ge dessa intyg samma ställning på sitt territorium som de intyg medlemsstaten själv utfärdar:

- a) Den 1 januari 1995 för Österrike, Finland och Sverige.
- b) Den 1 maj 2004 för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.
- c) Den 5 augusti 1987 för övriga medlemsstater.

De intyg som avses i första stycket skall ange att innehavaren har fått tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt senast detta datum och har varit aktivt verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser om etablering

Artikel 50

Handlingar och formföreskrifter

1. När de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten fattar beslut om en ansökan om tillstånd att utöva ett reglerat yrke genom tillämpning av denna avdelning, kan de begära de handlingar och intyg som nämns i bilaga VII.

De handlingar som avses i punkterna 1 d, e och f i bilaga VII får inte vara äldre än tre månader då de fogas till ansökan.

Medlemsstater, institutioner och andra juridiska personer skall behandla överlämnade uppgifter konfidentiellt.

2. Om det finns skäligen grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten samt, i tillämpliga fall, intygar att personen i fråga, för de yrken som avses i kapitel III i detta avsnitt, har uppfyllt de minimikrav på utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46.

3. Om det finns skäligen grund för tvivel, och om bevis på formella kvalifikationer i enlighet med artikel 3.1 c har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat och innefattar utbildning som erhållits helt eller delvis vid en inrättning som etablerats lagligt i en annan medlemsstat, skall den mottagande medlemsstaten ha rätt att hos det behöriga organet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats kontrollera

- a) huruvida utbildningskursen vid den institution som gav utbildningen har godkänts formellt av utbildningsanstalten i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,
- b) huruvida det utfärdade beviset på formella kvalifikationer är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen hade följts helt och hållet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,
- c) huruvida beviset på formella kvalifikationer ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

4. Om en mottagande medlemsstat av sina medborgare kräver edsavläggelse eller en högtidlig försäkran för tillträde till ett reglerat yrke och ordalydelsen i denna ed eller förklaring inte kan användas av medborgare i de andra medlemsstaterna, skall medlemsstaten sörja för att den berörde kan använda passande och likvärdiga formuleringar.

Artikel 51

Förfarande för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten skall bekräfta mottagandet av ansökan inom en månad från och med mottagandet och underrätta sökanden om handlingar eventuellt saknas.

2. En ansökan om tillstånd att få utöva ett reglerat yrke skall behandlas och ett vederbörligen motiverat beslut fattas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet snarast möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att den fullständiga ansökan inkom. Denna tidsfrist kan emellertid förlängas med en månad i fall som omfattas av kapitlen I och II i denna avdelning.

3. Beslutet eller underlåtenhet att meddela beslut inom föreskriven tid kan överklagas hos domstol enligt nationell rätt.

Artikel 52

Användande av yrkestitel

1. Om användandet av yrkestiteln för en av yrkesverksamheterna i fråga är reglerat i en mottagande medlemsstat, skall de övriga medlemsstaternas medborgare vilka har tillstånd att utöva ett reglerat yrke med stöd av avdelning III bära den yrkestitel som i den mottagande medlemsstaten motsvarar detta yrke och använda eventuell förkortning.

2. Om ett yrke är reglerat i den mottagande medlemsstaten genom en sådan sammanslutning eller organisation som avses i artikel 3.2, får medlemsstaternas medborgare bara använda den yrkestitel eller den förkortning som sammanslutningen eller organisationen fastställt om de kan visa att de tillhör sammanslutningen eller organisationen.

Om medlemskapet i sammanslutningen eller organisationen är förenat med vissa kvalifikationer, kan detta krav då det gäller de övriga medlemsstaternas medborgare som innehar yrkeskvalifikationer bara göras gällande på de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

AVDELNING IV

DETALJERADE VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV YRKET

Artikel 53

Språkkunskaper

Personer som får sina yrkeskvalifikationer erkända skall ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten.

Artikel 54

Användande av akademisk titel

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 52 skall den mottagande medlemsstaten se till att de berörda personerna har rätt att använda akademiska titlar från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av denna, på

ursprungsmedlemsstatens språk. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna titel följs av namn och plats för den institution eller examensnämnd som utfärdat den. Om den akademiska titel som används i ursprungsmedlemsstaten kan förväxlas med en titel som i den mottagande medlemsstaten kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får denna medlemsstat kräva att vederbörande använder den akademiska titeln från ursprungsmedlemsstaten i en lämplig form som den mottagande medlemsstaten anger.

Artikel 55

Anslutning till försäkringskassa

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 och artikel 6 första stycket b, skall de medlemsstater som kräver att de personer som förvärvat sina yrkeskvalifikationer på deras territorium skall fullgöra en förberedande praktiktjänstgöring och/eller ha yrkeserfarenhet för att få anslutas till en försäkringskassa, ge innehavare av yrkeskvalifikationer som läkare och tandläkare som förvärvats i en annan medlemsstat dispens från detta krav.

AVDELNING V

ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDEBEFÖGENHETER

Artikel 56

Behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall bedriva ett nära samarbete och ge varandra ömsesidigt bistånd för att underlätta tillämpningen av detta direktiv. De skall garantera att de upplysningar som utväxlas behandlas konfidentiellt.

2. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följd för utövandet av verksamheten enligt detta direktiv, med iakttagande av lagstiftningen om skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

Ursprungsmedlemsstaten skall kontrollera om förhållandena är riktiga och dess myndigheter avgöra typ och omfattning av de undersökningar som skall göras och meddela den mottagande medlemsstaten vilka konsekvenser landet drar av de lämnade uppgifterna.

3. Senast den 20 oktober 2007 skall varje medlemsstat utse de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att utfärda eller ta emot bevis på formella kvalifikationer och andra handlingar eller upplysningar, samt de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att motta ansökningarna och fatta de beslut som avses i detta direktiv, och de skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

4. Varje medlemsstat skall utse en samordnare för verksamheten för de myndigheter som avses i punkt 1 och underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Samordnarna skall ha följande uppgifter:

- a) Att främja enhetlig tillämpning av direktivet.
- b) Att inhämta alla uppgifter av betydelse för tillämpningen av direktivet, bland annat uppgifter om tillträdesvillkor för reglerade yrken i medlemsstaterna....

För att utföra det som avses i b kan samordnarna vända sig till de kontaktpunkter som avses i artikel 57.

Artikel 57

Kontaktpunkter

Varje medlemsstat skall senast den 20 oktober 2007 utse en kontaktpunkt som skall ha följande uppgifter:

- a) Att ge medborgarna och kontaktpunkterna i övriga medlemsstater all nödvändig information om erkännandet av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, i synnerhet information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, inklusive sociallagstiftning och eventuella yrkesetiska regler.
- b) Att bistå medborgarna vid utövandet av deras rättigheter enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med övriga kontaktpunkter och behöriga myndigheter i den mottagande medlemsstaten.

På begäran av kommissionen skall kontaktpunkterna underrätta kommissionen om resultatet av ärenden som de handlagt i enlighet med b senast två månader efter det att de mottagits.

Artikel 58

Kommittén för erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 59

Samråd

Kommissionen skall säkerställa att experter från de berörda yrkesgrupperna på lämpligt sätt rådfrågas, särskilt i anslutning till arbetet i den kommitté som avses i artikel 58, och kommissionen skall för denna kommitté lägga fram en rapport om dessa samråd.

AVDELNING VI

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 60

Rapportering

1. Efter den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna vartannat år lämna en rapport till kommissionen över tillämpningen av det inrättade systemet. Utöver allmänna kommentarer skall rapporten innehålla en statistisk översikt över de beslut som fattats samt en beskrivning av de viktigaste problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.

2. Efter den 20 oktober 2007 skall kommissionen vart femte år utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Artikel 61

Undantagsklausul

Om större svårigheter på något visst område skulle uppstå för en viss medlemsstat vid tillämpningen av det här direktivet, skall kommissionen undersöka dessa svårigheter i samarbete med medlemsstaten i fråga.

I förekommande fall skall kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 58.2 medge undantag för ifrågavarande medlemsstat vad gäller tillämpningen av bestämmelsen under en begränsad tidsperiod.

Artikel 62

Upphävande

Direktiven 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG och 1999/42/EG skall upphöra att gälla från och med den 20 oktober 2007. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv, och de rättsakter som har antagits på grundval av de direktiven skall inte påverkas av upphävandet.

Artikel 63

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 64

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 65

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets
vägnar

J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som uppfyller villkoren i artikel 3.2IRLAND ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

FÖRENADE KUNGARIKET

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers

⁽¹⁾ Irländska medborgare är även medlemmar i följande sammanslutningar eller organisationer i Förenade kungariket:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales.
Institute of Chartered Accountants of Scotland.
Institute of Actuaries.
Faculty of Actuaries.
The Chartered Institute of Management Accountants.
Institute of Chartered Secretaries and Administrators.
Royal Town Planning Institute.
Royal Institution of Chartered Surveyors.
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Endast för revisionsverksamhet.

26. Institution of Mining and Metallurgy
 27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-

BILAGA II

Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggnings som avses i artikel 11c ii1. *Utbildning i paramedicin och barnomsorg*

Utbildning till:

I Tyskland:

- Barnsjuksköterska ("Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger").
- Sjukgymnast ("Krankengymnast[in]/Physiotherapeut[in]")⁽¹⁾.
- Arbetsterapeut/ergoterapeut ("Beschäftigungs und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut").
- Logoped ("Logopäde/Logopädin").
- Ortoprist ("Orthoptist[in]").
- Godkänd barnpedagog ("Staatlich anerkannte[r] Erzieher[in]").
- Godkänd speciallärare ("Staatlich anerkannte[r] Heilpädagogin[in]").
- Medicinsk laboratorieassistent ("medizinischtechnische[r] Laboratoriums Assistent[in]").
- Röntgentekniker ("medizinischtechnische[r] Radiologie Assistent[in]").
- Teknisk assistent — funktionsdiagnostik ("medizinischtechnische[r] Assistent[in] für Funktionsdiagnostik").
- Veterinärtekniker ("veterinärmedizinischtechnische[r] Assistent[in]").
- Dietist ("Diätassistent[in]").
- Apotekstekniker ("Pharmazieingenieur") med examen före den 31 mars 1994 i f.d. DDR eller i de nya tyska delstaterna.
- Mentalskötare ("Psychiatrische[r] Krankenschwester/Krankenpfleger").
- Talpedagog ("Sprachtherapeut[in]").

I Tjeckien:

- Vårdbiträde ("zdravotnický asistent").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åtta års grundutbildning och fyra års yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med "maturitnízkouška" - examen.

- Nutritionist ("nutriční asistent").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åtta års grundutbildning och fyra års yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med "maturitnízkouška" examen.

I Italien:

- Tandtekniker ("odontotecnico").
- Optiker ("ottico").

⁽¹⁾ Från och med den 1 juni 1994 ersattes yrkestiteln "Krankengymnast(in)" med "Physiotherapeut(in)". De utövare av yrket som fick sin examen före detta datum kan dock, om de så önskar, fortsätta att använda sig av den tidigare titeln "Krankengymnast(in)".

I Cypern:

- Tandtekniker ("odontotexhivitis").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial yrkesutbildning, följt av ettårs yrkeserfarenhet.

- Optiker ("texhivitis optikis").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial utbildning, följt av ett års yrkeserfarenhet.

I Lettland:

- Tandsköterska ("zobārstniecības māsa").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av treårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

- Biomedicinsk laboratorieassistent ("biomedicīnas laborants").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

- Tandtekniker ("zobu tehnikis").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

- Biträdande sjukgymnast ("fizioterapeita asistents").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och tre års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

I Luxemburg:

- Röntgentekniker ("assistant[e] technique médical[e] en radiologie").
- Medicinsk laboratorieassistent ("assistant[e] technique médical[e] de laboratoire").
- Mentalskötare ("infirmier/ière psychiatrique").
- Sjukhustekniker — kirurgi ("assistant[e] technique médical[e] en chirurgie").
- Barnsjuksköterska ("infirmier/ière puériculteur/trice").
- Narkossköterska ("infirmier/ière anesthésiste").
- Examinerad massör/massös ("masseur/euse diplômé[e]").
- Barnpedagog ("éducateur/trice").

I Nederländerna:

- Veterinärassistent ("dierenartsassistent").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

- i) minst tre års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen, i vissa fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller
- ii) minst två och ett halvt års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktiktjänstgöring i godkänd inrättning, eller
- iii) minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst ett års yrkespraktik eller minst ett års praktiktjänstgöring i godkänd inrättning, eller
- iv) för veterinärassistent ("dierenartsassistent"): tre års yrkesutbildning i specialskola ("MBO" - program) eller alternativt tre års yrkesutbildning inom lärlingssystemet ("LLW"), båda avslutade med examen.

I Österrike:

- Särskild grundutbildning för sköterskor i barn och ungdomsvård ("spezielle Grundausbildung in der Kinder und Jugendlichenpflege").
- Särskild grundutbildning för sköterskor i psykiatrisk sjuk och hälsovård ("spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits und Krankenpflege").
- Kontaktlinsoptiker ("Kontaktlinsenoptiker").
- Pedikyrist ("Fusspfleger").
- Tekniker för hörselhjälpmedel ("Hörgeräteakustiker").
- Försäljare av medicinska och kemiska produkter ("Drogist").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktikantutbildning, omfattande utbildning på en arbetsplats och vid en yrkesskola, och en period av yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

- Massör ("Masseur").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst två års praktikantutbildning, två års praktisk yrkesverksamhet och en ettårig utbildning som avslutas med en yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

- Förskollärare ("Kindergärtner/in").
- Barnskötare ("Erzieher").

Var och en av dess utbildningar omfattar sammanlagt 13 år, varav fem års yrkesutbildning vid yrkesskola, och avslutas med examen.

I Slovakien:

- Lärare på dansområdet i konstskolor på grundstadiet ("učiteľ vtanečnom odbore na základných umeleckých školách").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14,5 år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med specialinriktning samt en femterminerskurs i danspedagogik.

- Utbildare vid särskilda utbildningsanstalter och vid socialtjänstanstalter ("vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav åtta/nio års grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med pedagogisk inriktning eller annan inriktning och tvåårskompletterande deltidstudier i pedagogik.

2. Under rubriken *hantverksmästare ("Mester/Meister/Maitre") med en annan utbildning än den som omfattas av avdelning III, kapitel III i detta direktiv*

Utbildning till:

I Danmark:

- Optiker ("optometrist").

Denna utbildning omfattar sammanlagt 14 år, varav fem års yrkesutbildning fördelad på två och ett halvtårsteoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och två och ett halvt års praktik på en arbetsplats och avslutas med en examen som ger behörighet att använda titeln "Mester".

- Ortopedtekniker ("ortopædimekaniker").

Denna utbildning omfattar sammanlagt tolv och ett halvt år, varav tre och ett halvt års yrkesutbildning fördelad på sexmånaders teoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och tre års praktik på en arbetsplats och avslutas med en erkänd examen i hantverksyrket som ger behörighet att använda titeln "Mester".

- Ortopedskomakare ("ortopædiskomager").

Denna utbildning omfattar sammanlagt 13,5 år, varav fyre och ett halvt års yrkesutbildning fördelad på tvåårsteoretisk utbildning vid en yrkesutbildningsanstalt och två och ett halvt års praktik på en arbetsplats och avslutas med en erkänd examen i hantverksyrket som ger behörighet att använda titeln "Mester".

I Tyskland:

- Optiker ("Augenoptiker").
- Tandtekniker ("Zahntechniker").
- Bandagist ("Bandagist").
- Tekniker för hörselhjälpmedel ("Hörgeräte - Akustiker").
- Ortopedtekniker ("Orthopädiemechaniker").
- Ortopedskomakare ("Orthopädienschuhmacher").

I Luxemburg:

- Optiker ("opticien").
- Tandtekniker ("mécanicien dentaire").
- Tekniker för hörselhjälpmedel ("audioprothésiste").
- Ortopedtekniker/bandagist ("mécanicien orthopédiste/bandagiste").
- Ortopedskomakare ("orthopédiste - cordonnier").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och avslutas med examen som ger behörighet att utöva någon som kvalificerad betraktad verksamhet i yrket antingen som självständig yrkesutövare eller som anställd på jämförbar ansvarsnivå.

I Österrike:

- Bandagist ("Bandagist").
- Korsettmakare ("Miederwarenerzeuger").

- Optiker ("Optiker").
- Ortopedskomakare ("Orthopädienschuhmacher").
- Ortopedtekniker ("Orthopädietechniker").
- Tandtekniker ("Zahntechniker").
- Trädgårdsmästare ("Gärtner").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst tre års praktiktjänstgöring, dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och med minst två års praktisk yrkesverksamhet som avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda praktikanter och använda titeln "Meister".

Följande utbildningar till mästare inom jord och skogsbruk:

- Lantmästare ("Meister in der Landwirtschaft").
- Mästare i lanthushållning ("Meister in der ländlichen Hauswirtschaft").
- Mästare i trädgårdsodling ("Meister im Gartenbau").
- Mästare i grönsaksodling ("Meister im Feldgemüsebau").
- Mästare i fruktodling och framställning av fruktprodukter ("Meister im Obstbau und in der Obstverwertung").
- Mästare i vinodling och vinframställning ("Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft").
- Mejerimästare ("Meister in der Molkerei und Käsereiwirtschaft").
- Mästare i hästhållning ("Meister in der Pferdewirtschaft").
- Fiskerimästare ("Meister in der Fischereiwirtschaft").
- Mästare i fjäderfåhållning ("Meister in der Geflügelwirtschaft").
- Mästare i biodling ("Meister in der Bienenwirtschaft").
- Skogmästare ("Meister in der Forstwirtschaft").
- Mästare i skogsplantering och skogsvård ("Meister in der Forstgarten und Forstpflégewirtschaft").
- Mästare i lagring av jordbruksprodukter ("Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav minst sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktiktjänstgöring, med utbildning dels på ett företag, dels vid en yrkesskola, och tvåårspraktisk yrkesverksamhet och avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utbilda praktikanter och använda titeln "Meister".

I Polen:

- lärare för praktisk yrkesutbildning ("Nauczyciel praktycznej nauki zawodu").

Denna utbildning omfattar

- i) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning eller likvärdig gymnasieutbildning inom ett relevant område, följt av kurs i pedagogik på totalt minst 150 timmar, kurs i säkerhet i arbetet och arbetshygien och tvåårsyrkeserfarenhet inom det yrke som vederbörande skall undervisa eller
- ii) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning samt avgångsdiplom från en postgymnasial teknisk lärarutbildning eller

- iii) åtta års grundutbildning och två till tre årsgrundläggande yrkesinriktad gymnasieutbildning samt minst treårsyrkeserfarenhet bestyrkt av ett mästarbrev för yrket i fråga följt av en kurs i pedagogik på totalt minst 150timmar.

I Slovakien:

- lärare för yrkesutbildning ("majster odbornej výchovy").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsyrkesutbildning (avslutad yrkesinriktad gymnasieutbildning och/eller lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs), minst treårs yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid och kompletterande studier i pedagogik vid pedagogiska fakulteten eller vid teknisk högskola, eller avslutad gymnasieutbildning och lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs, minst tre års yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid, och därutöver studier i pedagogik vid pedagogiska fakulteten, eller från och med den 1 september 2005 specialutbildning på specialpedagogikens område som bedrivs vid metodikcentra för lärare för yrkesutbildning vid specialskolor utan kompletterande pedagogiska studier.

3. Utbildning i sjömansyrken

a) Sjöfart

Utbildning till:

I Tjeckien:

- Däcksmatros ("palubní asistent").
- Vakthavande befäl som är ansvarigt för vakttjänst ("námořní poručík").
- Överstyrman ("první palubní důstojník").
- Sjökapten ("kapitán").
- Maskinbiträde ("strojní asistent").
- Vakthavande maskinbefäl ("strojní důstojník").
- Förste maskinist ("druhý strojní důstojník").
- Maskinchef ("první strojní důstojník").
- Elektriker ("elektrotechnik").
- Elektroteknisk chef ("elektrodůstojník").

I Danmark:

- Skeppare ("skibsfører").
- Förstestyrman ("overstyrmand").
- Kvartermästare, däcksbefäl ("enestyrmand, vagthavende styrmand").
- Däcksbefäl ("vagthavende styrmand").
- Maskinchef ("maskinchef").
- Förste maskinchef ("1. maskinmester").
- Förste maskinchef/vakthavande maskinchef ("1. maskinmester/vagthavende maskinmester").

I Tyskland:

- Kustskeppare, större fartyg ("Kapitän AM").
- Kustskeppare, mindre fartyg ("Kapitän AK").
- Däcksbefäl, större kustfartyg ("Nautischer Schiffsoffizier AMW").

- Däcksbefäl, mindre kustfartyg ("Nautischer Schiffsoffizier AKW").
- Maskinchef, grad C ("Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen").
- Maskinist, grad C ("Schiffsmaschinist CMA - Leiter von Maschinenanlagen").
- Skeppstekniker, grad C ("Schiffsbetriebstechniker CTW").
- Maskintekniker, grad C - ensammaskinist ("Schiffsmaschinist CMAW - Technischer Alleinoffizier").

I Italien:

- Däcksbefäl ("ufficiale di coperta").
- Maskinbefäl ("ufficiale di macchina").

I Lettland:

- Befälhavande elektroingenjör på fartyg ("kuģu elektromehāniķis").
- Kylmaskinsoperatör ("kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists").

I Nederländerna:

- Förstestyрман på kustfartyg (med kompletterande utbildning) ("stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]").
- Examinerad maskinist på kustfartyg ("diploma motordrijver").
- VTSfunktionär ("VTS - functionaris").

Detta motsvarar följande utbildningar:

— I Tjeckien:

i) Däcksmatros ("palubní asistent").

1. Undre åldersgräns 20 år.

2. a) Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola — avdelningen för navigation, båda kurserna måste avslutas med "maturitnízkouška" - examen, och godkänd tjänstgöring till sjöss i minst sex månader under studietiden, eller

b) godkänd tjänstgöring till sjöss omfattande minst två år som vaktmanskap på underhållsnivå på fartyg och avslutad kurs anordnad av en sjöfartsskola eller sjöfartsskola hos en part i den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCWkonventionen), med godkänt resultat som uppfyller den norm för behörighet som anges i avsnitt AII/1 i STCWkoden, och avläggande av examen inför en examenskommitté som är erkänd av MTC (Tjeckiens sjöfartskommitté).

ii) Vakthavande befäl som är ansvarigt för vaktjänst ("Námořní poručík").

1. Godkänd tjänstgöring till sjöss som däcksmatros på fartyg på över 500 bruttoregister ton omfattande minst sex månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartsskola, eller ett år för dem som genomgått en godkänd kurs, inklusive minst sex månader i egenskap av vaktmanskap.

2. Vederbörligen ifylld och godkänd utbildningsjournal för däckskadetter.

iii) Överstyрман ("První palubní důstojník").

Certifikat för behörighet för vakthavande befäl på fartyg på över 500 bruttoregister ton och minst tolv månaders godkänd tjänstgöring till sjöss i denna befattning.

iv) Sjökapten ("Kapitán").

= Certifikat för tjänstgöring som sjökaptan på fartyg på mellan 500 och 3 000 bruttoregister-ton.

= Certifikat för behörighet för överstyrman på fartyg på över 3 000 bruttoregister-ton och minst sex månaders godkänd tjänstgöring till sjöss i befattningen som överstyrman på fartyg på över 500 bruttoregister-ton och minst sex månaders godkänd tjänstgöring till sjöss i befattningen som överstyrman på fartyg på över 3 000 bruttoregister-ton.

v) Maskinbiträde ("Strojní asistent").

1. Undre åldersgräns 20 år.

2. Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola — avdelningen för maritim teknik - och godkänd tjänstgöring till sjöss i minst sex månader under studietiden.

vi) Vakthavande maskinbefäl ("Strojní důstojník").

Godkänd tjänstgöring till sjöss som maskinbiträde i minst sex månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartshögskola.

vii) Förste maskinist ("Druhý strojní důstojník").

Godkänd tjänstgöring till sjöss i minst tolv månader i en befattning som andremaskinist på fartyg med huvudframdrivningsmaskineri med minst 750 kW maskineffekt.

viii) Maskinchef ("První strojní důstojník").

Vederbörligt certifikat för tjänstgöring som förste maskinist på fartyg med huvudframdrivningsmaskineri med minst 3 000 kW maskineffekt och minst sex månaders godkänd tjänstgöring till sjöss i den befattningen.

ix) Elektriker ("Elektrotechnik").

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Sjöfartshögskola eller annan högskola, fakultet för elingenjörsutbildning eller teknisk skola eller högskola för elektroteknisk ingenjörsutbildning, samtliga kurser måste avslutas med "maturitní zkouška" - examen, och godkänd tjänstgöring på det elektrotekniska området i minst tolv månader.

x) Elektroteknisk chef ("Elektrodůstojník").

1. Sjöfartshögskola eller sjöfartsskola, fakultet för maritim elektroteknik, eller annan högskola eller gymnasieutbildning på området för elektroteknik, samtliga kurser måste avslutas med "maturitní zkouška" - examen eller statsexamen.

2. Godkänd tjänstgöring till sjöss som elektriker i minst tolv månader för dem som gått ut sjöfartsskola eller sjöfartshögskola, eller 24 månader för dem som genomgått gymnasieutbildning.

— I Danmark: nio års grundskola följd av grundutbildning och/eller tjänstgöring ombord mellan 17 och 36 månader, kompletterad med

i) ettårig specialiserad yrkesutbildning för däcksbefäl,

ii) treårig specialiserad yrkesutbildning för övriga.

— I Tyskland: Mellan 14 och 18 års sammanlagd utbildning, varav tre års grundläggande yrkesutbildning och ett års ombordtjänstgöring, följd av ett eller två års specialiserad yrkesutbildning, i förekommande fall kompletterad med två års yrkeserfarenhet av navigering.

— I Lettland:

i) Befälhavande elektroingenjör på fartyg ("kuģu elektromehānikis").

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst tolv år och sex månader, varav minstnioårsgrundutbildning och minst tre års yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst sex månader som skeppsselektiker eller biträdande elektroingenjör på skepp med en generatorkraft högre än 750kW. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

ii) Kylmaskinsoperatör ("kuģa saldēšanas iekārtu mašinists").

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst 13 år, varav minstnioårsgrundutbildning och minst tre års yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst tolv månader som biträdande kylingenjör. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

— I Italien: Sammanlagt 13 års utbildning, varav minst fem års yrkesutbildning med avslutande examen, vid behov kompletterad med praktiktjänstgöring.

— I Nederländerna:

i) För förstestyrman på kustfartyg (med kompletterande utbildning) ("stuurman kleine handelsvaart [met aanvulling]") och examinerad maskinist på kustfartyg ("diplomamotordrijver"): 14 års utbildning, varav minst två år vid specialiserad yrkesutbildningsanstalt, kompletterad med tolv månaders praktik.

ii) För VTSfunktionär ("VTSfunctionaris"): sammanlagt minst 15 års utbildning, varav minst tre års högre yrkesutbildning ("HBO") eller yrkesutbildning ("MBO") följt av nationella och regionala specialistkurser, var och en bestående av minst tolv veckors teoriutbildning och avslutad med examen.

Dessa utbildningar har erkänts enligt den internationella STCWkonventionen (1978årsinternationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning).

b) Fiske:

Utbildning till:

I Tyskland:

— Skeppare, djuphavsfiske ("Kapitän BG/Fischerei").

— Skeppare, kustfiske ("Kapitän BLK/Fischerei").

— Däcksbefäl, djuphavsfiske ("Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei").

— Däcksbefäl, kustfiske ("Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei").

I Nederländerna:

— Förstestyrman/maskinist ("stuurman werktuigkundige V").

— Maskinist (fiskefartyg) ("werktuigkundige IV visvaart").

— Förstestyrman (fiskefartyg) ("stuurman IV visvaart").

— Förstestyrman/maskinist ("stuurman werktuigkundige VI").

Detta motsvarar följande utbildningar:

- I Tyskland: Mellan 14 och 18 års utbildning, varav tre års grundläggande yrkesutbildning och ettårs ombordtjänstgöring följt av ett eller två års specialiserad yrkesutbildning, iförekommande fall kompletterad med två års yrkeserfarenhet av navigering.
- I Nederländerna: Mellan 13 och 15 års utbildning, varav minst två år vid specialiserad yrkesutbildningsanstalt, kompletterad med tolv månaders yrkespraktik.

Dessa utbildningar är erkända enligt Torremolinoskonventionen (1977 års internationella konvention om säkerhet för fiskefartyg).

4. Tekniska yrken

Utbildning till:

I Tjeckien:

- Auktoriserad tekniker, auktoriserad byggmästare ("autorizovaný technik, autorizovaný stavitel").

Denna utbildning omfattar yrkesutbildning i minst nio år, innefattande fyraårsgymnasial teknisk utbildning, avslutad med "maturitní zkouška" (examen från tekniskt gymnasium), femårs yrkeserfarenhet och avslutad med prov i yrkeskvalifikationer för att kunna ägna sig åt den valda yrkesverksamheten inom byggnadsbranschen (enligt lag nr50/1976 Sb. [byggnadslagen] och lag nr360/1992 Sb.).

- Förare av spårbundna fordon ("fyzická osoba řídící drání vozidlo").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning, och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning avslutad med "maturitní zkouška" - examen och därefter statsexamen i fordonsmotorlära.

- Banbyggnadstekniker ("drání revizní technik").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åtta årsgrundutbildning, och minst fyra års yrkesutbildning på maskin eller elektrotekniskt gymnasium som avslutas med "maturitní zkouška" - examen.

- Körskollärare ("učitel autoškoly").

Undre åldersgräns 24 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning med inriktning på trafik eller maskinlära som avslutas med "maturitní zkouška" - examen.

- Statlig tekniker för bilprovning ("kontrolní technik STK").

Undre åldersgräns 21 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning som avslutas med "maturitní zkouška" - examen, följt av minst tvåårs teknisk praktik. Vederbörande måste ha körkort och vara utan några anteckningar i kriminalregistret samt måste ha avslutat specialutbildning till statlig tekniker omfattande minst 120 timmar samt avlagt examen.

- Mekaniker för kontroll av bilutsläpp ("mechanik měření emisí").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med "maturitní zkouška" - examen. Vidare måste sökanden genomgå minst tre års teknisk praktik och specialutbildning till mekaniker för kontroll av utsläpp från fordon omfattande åttatimmar samt avläggande av examen.

- Skeppare klass I ("kapitán I. třídy").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 15 år, varav åtta års grundutbildning och tre års yrkesutbildning avslutad med "maturitní zkouška" - examen, och avslutas med examen som bekräftas genom lämplighetsintyg. Denna yrkesutbildning skall följas av fyra års yrkespraktik avslutad med en examen.

- Restaurator av monument som är att betrakta som konsthantverk ("restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel").

Denna utbildning omfattar tolvår om den innebär fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering, eller tio till tolv årsstudier i en kurs som har anknytning till detta, plus fem års yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning som avslutas med "maturitní zkouška" - examen, eller åttaårsyrkeserfarenhet vid teknisk gymnasieutbildning som avslutas med lärlingsexamen.

- Restaurator av konstverk som inte är monument och som förvaras i samlingarna hos museer och konstgallerier, och av andra föremål av kulturellt värde ("restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, plus femårs yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering som avslutas med "maturitní zkouška" - examen.

- Avfallshanterare ("odpadový hospodář").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års yrkesinriktad gymnasieutbildning som avslutas med "maturitní zkouška" - examen och minst fem års yrkeserfarenhet inom avfallshanteringssektorn under de senaste tioåren.

- Sprängteknisk chef ("technický vedoucí odstřelů").

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyraårs gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med "maturitní zkouška" - examen,

följt av

två år som sprängare under marknivå (för verksamhet under jord) eller ettår på ytan (för verksamhet ovan jord), varav sex månader som biträdande sprängare,

kurs omfattande 100timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför vederbörande gruvdistriktsmyndighet,

yrkeserfarenhet i sex månader eller längre med planering och genomförande av sprängarbeten av större omfattning,

kurs omfattande 32 timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför Tjeckiens gruvmyndighet.

I Italien:

- Byggnadsingenjör ("geometra").

- Lantmätare ("perito agrario").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 års teknisk utbildning, varav minståtta års grundskola följt av fem års gymnasieskola vari ingår tre års yrkesutbildning med avslutande teknisk studentexamen, kompletterad med

i) för byggnadsingenjör, minst två års praktik på en byrå med professionell kompetens eller fem års yrkespraktik,

ii) för lantmätare, minst två års praktik,

samt därefter statsexamen.

I Lettland:

- Lokförarbiträde ("vilces līdzekļa vadītāja [mašīnista] palīgs").

Undre åldersgräns 18 år. Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minståttaårsgrundutbildning och minst fyra år yrkesutbildning. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examen anordnad av en arbetsgivare. Certifikat för behörighet utfärdas av behörig myndighet för en tid av femår.

I Nederländerna:

- Utmättningsman ("gerechtsdeurwaarder"),
- Protestekniker ("tandprotheticus"),

som omfattar

- i) för utmättningsman ("gerechtsdeurwaarder") sammanlagt 19 års utbildning, varav åttaårsgrundskola följt av åtta års gymnasieskola, vari ingår fyra års yrkesutbildning med avslutande statsexamen och kompletterad med tre års teoretisk och praktisk yrkesutbildning,
- ii) för protestekniker ("tandprotheticus") sammanlagt minst 15 års utbildning på heltid och treårs utbildning på deltid, varav åtta års grundskola, fyra års gymnasieutbildning, treårsteoretisk och praktisk yrkesutbildning som tandtekniker, kompletterad med treårsdeltidsutbildning som protestekniker, som avslutas med examen.

I Österrike:

- Skogvaktare ("Förster").
- Teknisk rådgivare ("Technisches Büro").
- Uthyrare av arbetskraft ("Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe").
- Arbetsförmedlare ("Arbeitsvermittlung").
- Ekonomisk rådgivare ("Vermögensberater").
- Privatdetektiv ("Berufsdetektiv").
- Vaktare ("Bewachungsgewerbe").
- Fastighetsmäklare ("Immobilienmakler").
- Fastighetsförvaltare ("Immobilienverwalter").
- Byggprojektadministratör ("Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer").
- Inkassoagent ("Inkassobüro/Inkassoinstitut").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav åttaårsgrundskoleutbildning, följt av minst fem års gymnasieutbildning med teknisk eller ekonomisk examen och därefter minst två års praktik, och avslutas med yrkesexamen.

- Försäkringskonsulent ("Berater in Versicherungsangelegenheiten").

Denna utbildning omfattar sammanlagt 15 år, varav sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av tre års praktiktjänstgöring och tre års praktisk yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med examen.

- Byggmästare ("Planender Baumeister").
- Mästare i träbyggnad ("Planender Zimmermeister").

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 18 år, varav minst nioårsyrkesutbildning uppdelad på fyra års tekniska studier på gymnasienivå och fem års praktik och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda lärlingar i konsten att planera byggen, göra tekniska beräkningar och övervaka byggnadsarbeten (dets.k.MariaTheresiaprivilegiet).

- Redovisningsekonom ("Gewerblicher Buchhalter") enligt 1994 års arbetslagstiftning (lag från 1994 om handel, hantverk och industri).
- Redovisningskonsult ("Selbständiger Buchhalter") enligt 1999 års förbunds lag om förvaltningsyrken (lag från 1999 om yrken inom offentlig redovisning).

I Polen:

- Statlig tekniker för grundläggande motorfordonsprovning vid fordonsprovningensanläggning ("diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań").

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, treårs praktik på fordonsprovningensanläggning eller på bilverkstad, grundläggande utbildning i bilprovning — 51 timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

- Statlig tekniker för motorfordonsprovning vid distriktfordonsprovningensanläggning ("diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okregowej stacji kontroli pojazdów").

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, fyraårs praktik på motorfordonsprovningensanläggning eller på bilverkstad, grundkurs i motorfordonsprovning — 51 timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

- Tekniker för motorfordonsprovning vid fordonsprovningensanläggning ("diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów").

Denna utbildning omfattar

- i) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon samt fyraårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningensanläggning eller på bilverkstad eller
- ii) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med annan inriktning än motorfordon och åttaårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningensanläggning eller bilverkstad, och fullständig utbildning, med grundutbildning och specialiserad utbildning på sammanlagt 113 timmar och prov efter varje stadium.

Utbildningens längd i timmar och den allmänna omfattningen av de särskilda utbildningarna inom ramen för teknikers fullständiga utbildning anges separat i infrastrukturministeriets förordning av den 28 november 2002 om detaljerade utbildningskrav för tekniker (Officiella tidningen, 2002, nr 208, punkt 1769).

- Tågledare ("dyżurny ruchu").

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje med specialisering i järnvägstransport samt förberedande kurs för tågledare om 45 dagar med avläggande av behörighetsexamen, eller åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med specialisering i järnvägstransport samt en förberedande kurs för tågledare om 63 dagar och avläggande av behörighetsexamen.

5. *Utbildning i Förenade kungariket som godkänns som nationell yrkeskompetens (National Vocational Qualifications) eller skotsk yrkeskompetens (Scottish Vocational Qualifications)*

Utbildning till:

- Godkänd djurskötare ("listed veterinary nurse").
- Gruvelektroingenjör ("mine electrical engineer").
- Gruvmaskiningenjör ("mine mechanical engineer").
- Tandterapeut ("dental therapist").
- Tandhygienist ("dental hygienist").
- Optiker ("dispensing optician").
- Gruvförman ("mine deputy").
- Konkursförvaltare ("insolvency practitioner").
- Mäklare ("licensed conveyancer").
- Förstestyrman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning ("first mate — freight/passenger ships — unrestricted").

- Andrestyrman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning ("second mate — freight/passenger ships — unrestricted").
- Tredjestyman på last och passagerarfartyg — utan inskränkning ("third mate — freight passenger ships unrestricted").
- Däcksbefäl på last och passagerarfartyg — utan inskränkning ("deck officer — freight/passenger ships — unrestricted").
- Maskinbefäl på last och passagerarfartyg — utan inskränkning ("engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area").
- Auktoriserad driftsledare för avfallshantering ("certified technically competent person in waste management").

Utbildningen ger kompetens som godkänns som National Vocational Qualifications (NVQ) eller i Skottland godkänns som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

- Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.
 - Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med en hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.
-

BILAGA III

Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggnings som avses i artikel 13.2 tredje stycket

I Förenade kungariket:

Reglerade utbildningar som ger kompetens som National Vocational Qualifications (NVQs) eller i Skottland räknas som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

- Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.
- Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.

I Tyskland:

Följande reglerade utbildningar:

- Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som teknisk assistent ("technische[r] Assistent[in]"), affärsassistent ("kaufmännische[r] Assistent[in]"), yrken inom sociala sektorn ("soziale Berufe") och statligt godkänd andnings-, tal- och röstpedagog ("staatlich geprüfte[r] Atem-, Sprech- und Stimmlehrer[in]"). Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 års utbildning, vari ingår gymnasieutbildning ("mittlerer Bildungsabschluss") och omfattar
 - i) minst tre års ⁽¹⁾ praktik vid en yrkesskola ("Fachschule") avslutad med examen och i förekommande fall kompletterad med ett eller två års specialkurs också avslutad med examen, eller
 - ii) minst två och ett halvt års utbildning vid yrkesskola ("Fachschule") avslutad med examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktiktjänstgöring i godkänd inrättning, eller
 - iii) minst två års utbildning vid yrkesskola ("Fachschule") avslutad med examen och kompletterad med minst ett års yrkespraktik eller minst ett års praktiktjänstgöring i godkänd inrättning.
- Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som statligt godkänd ("staatlich geprüfte[r]") tekniker ("Techniker[in]"), affärsekonom ("Betriebswirt[in]"), formgivare ("Gestalter[in]") och familjevårdare ("Familienpfleger[in]") under sammanlagt minst 16 år som omfattar grundskoleutbildning eller motsvarande (minst nio års utbildning) och minst tre års utbildning vid yrkesskola ("Berufsschule") och som efter minst två års yrkespraktik omfattar heltidsundervisning under minst två år eller deltidsundervisning under motsvarande tid.
- Reglerad utbildning eller internetutbildning omfattande sammanlagt minst 15 års utbildning som generellt kräver fullgjord grundskoleutbildning (omfattande minst nio år) och yrkesutbildning (normalt tre år) och som vanligtvis omfattar minst två års yrkespraktik (i de flesta fall tre år) och examen i samband med internetutbildningen som normalt består av utbildning som antingen sker parallellt med yrkespraktiken (minst 1 000 timmar) eller på heltid (under minst ett år).

De tyska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

⁽¹⁾ Minimiutbildningstiden kan minskas från tre till två år om den berörda personen har de kvalifikationer som krävs för universitetsstudier ("Abitur"), dvs. 13 års utbildning, eller de kvalifikationer som krävs för en yrkeshögskola ("Fachhochschulreife"), dvs. tolv års utbildning och praktik.

I Nederländerna:

- Reglerad utbildning under sammanlagt minst 15 år, varav åtta års grundskola plus fyra års gymnasieutbildning ("MAVO") eller förberedande yrkesutbildning ("VBO") eller högre gymnasial utbildning omfattande tre eller fyra års utbildning vid en yrkesmedelskola ("MBO") avslutad med examen.
- Reglerad utbildning under sammanlagt minst 16 år, varav åtta års grundskola plus fyra års åtminstone förberedande yrkesutbildning ("VBO") eller högre gymnasial utbildning omfattande minst fyra års praktiktjänstgöring med minst en dags teoretisk utbildning vid en skola varje vecka och praktik vid en yrkesutbildningsanstalt eller på en arbetsplats under veckans övriga dagar, avslutad med examen på medelnivå eller högre nivå.

De nederländska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

I Österrike:

- Utbildning vid högre yrkeshögskolor ("Berufsbildende Höhere Schulen") och högre utbildningsanstalt för jordbruk och skogsbruk ("Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten") inklusive specialutbildningar ("einschließlich der Sonderformen") vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav fem års yrkesutbildning med avslutande examen som bevis på yrkesbehörighet.

- Utbildning vid en hantverksmästarskola ("Meisterschulen"), mästارutbildning ("Meisterklassen"), verkmästarskola ("Werkmeisterschulen") eller byggnadssnickeriskola ("Bauhandwerkerschulen"), vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav nio års grundskola följd av antingen minst tre års yrkesutbildning i specialskola eller minst tre års praktik på en arbetsplats parallellt med utbildning vid en yrkesskola ("Berufsschule") och vilka båda avslutas med examen och kompletteras med minst ett års yrkesutbildning vid en hantverksmästarskola ("Meisterschule"), mästارutbildning ("Meisterklassen"), verkmästarskola ("Werkmeisterschule") eller byggnadssnickeriskola ("Bauhandwerkerschule"). I de flesta fall är den sammanlagda utbildningstiden minst 15 år vari ingår praktikperioder som antingen sker före utbildningen vid dessa utbildningsanstalter eller samtidigt med en deltidsutbildning (minst 960 timmar).

De österrikiska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

BILAGA IV

Verksamhetsformer med anknytning till de slag av yrkeserfarenhet som avses i artiklarna 17, 18 och 19

Förteckning I

Huvudgrupper som omfattas av direktiv 64/427/EEG, ändrat genom direktiv 69/77/EEG, och av direktiven 68/366/EEG och 82/489/EEG

I

Direktiv 64/427/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/429/EEG)

NICE-nomenklaturen (motsvarande ISIC-nomenklaturens huvudgrupper 23-40)

Huvudgrupp	23	Tillverkning av textilier
	232	Tillverkning och beredning av textilmaterial på maskiner för ull
	233	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för bomull
	234	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för silke
	235	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för lin och hampa
	236	Andra textiltillverkningsfibrer (jute, hårda fibrer m.m.), repslagning
	237	Tillverkning av stickade och virkade varor
	238	Slutbehandling av textilier
	239	Andra textilindustrier
Huvudgrupp	24	Tillverkning av fotbeklädnad och annan beklädnad samt bäddutrustning
	241	Maskintillverkning av fotbeklädnad (utom av gummi eller trä)
	242	Handtillverkning av skor och skoreparationer
	243	Tillverkning av klädesplagg (utom pälsverk)
	244	Tillverkning av madrasser och bäddutrustning
	245	Skinn- och pälsindustri
Huvudgrupp	25	Trä- och korkindustri (utom möbeltillverkning)
	251	Sågning och övrig träindustri
	252	Tillverkning av halvfabrikat av trä
	253	Serietillverkning av byggnadsdelar av trä inklusive golvbeklädnad
	254	Tillverkning av träbehållare
	255	Tillverkning av andra produkter av trä (utom möbler)
	259	Tillverkning av strå, kork, korgarbeten, flätverk och rottingartiklar; borsttillverkning
Huvudgrupp	26	260 Tillverkning av trämöbler
Huvudgrupp	27	Pappersindustri och tillverkning av pappersprodukter
	271	Tillverkning av pappersmassa, papper och papp
	272	Bearbetning av papper och papp och tillverkning av pappersmasseprodukter
Huvudgrupp	28	280 Tryckerier, förlagsverksamhet och liknande verksamhet

Huvud- grupp	29	Läderindustri
	291	Färgning och garvning
	292	Tillverkning av lädervaror
Ex huvud- grupp	30	Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter
	301	Bearbetning av gummi och asbest
	302	Bearbetning av plast
	303	Tillverkning av konstfibrer
Ex huvud- grupp	31	Kemisk industri
	311	Tillverkning av kemiska basämnen och vidarebearbetning av sådana ämnen
	312	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för industriella ändamål och jordbruksändamål (gäller även tillverkning av vegetabiliska och animaliska industriella fetter och oljor som ingår i ISIC-grupp 312)
	313	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för privat konsumtion och förvaltning (här utgår tillverkning av läkemedel [ex ISIC-grupp 319])
Huvud- grupp	32	320 Petroleumindustri
Huvud- grupp	33	Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter
	331	Tillverkning av byggnadssten
	332	Tillverkning av glas och glasprodukter
	333	Tillverkning av keramik, porslin, stengods och eldfasta keramiska produkter
	334	Tillverkning av cement, kalk och puts
	335	Tillverkning av byggnadsmaterial av betong, cement och puts
	339	Stenbearbetning och tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter
Huvud- grupp	34	Produktion och primärreduktion av järnhaltig och icke-järnhaltig metall
	341	Järn- och stålindustrin (såsom den anges i EKSG-avtalet, inklusive integrerade stålverksägda koksverk)
	342	Tillverkning av stålrör
	343	Tråddragning, kalldragning, kallvalsning av band, kallformning
	344	Produktion och primäromvandling av icke-järnmetaller
	345	Gjuterier för järn och icke-järnmetaller
Huvud- grupp	35	Tillverkning av metallvaror utom maskiner och transportutrustning
	351	Smide, hejarsmide och excenterpressning
	352	Tungt smide, sänksmide och hejarsmide; excenterpressning och dragning, sekundärreduktion och ytbehandling
	353	Tillverkning och montering av konstruktioner av järn eller metall
	354	Panntillverkning, tillverkning av rör för industrin
	355	Tillverkning av verktyg och utrustning och färdiga föremål av järn och metall (utom elektrisk installationsmateriel)
	359	Binärningar till mekaniska verkstäder

Huvud-grupp	36	Tillverkning av maskiner utom elektriska maskiner
	361	Tillverkning av jordbruksmaskiner och traktorer
	362	Tillverkning av kontorsmaskiner
	363	Tillverkning av metallbearbetningsmaskiner och andra maskinverktyg och tillbehör och till-satser till sådana och till andra kraftverktyg
	364	Tillverkning av textilmaskiner och tillbehör, tillverkning av symaskiner
	365	Tillverkning av maskiner och utrustning för livsmedelsindustrin och för kemisk och liknande industri
	366	Tillverkning av anläggningar och utrustning för gruvor, järn- och stålverk och gjuterier och för byggnadsindustrin
	367	Tillverkning av kraftöverföringsutrustning
	368	Tillverkning av maskiner för annat angivet industriellt ändamål
Huvud-grupp	369	Tillverkning av andra icke-elektriska maskiner och utrustningar
	37	Elektrisk utrustning
	371	Tillverkning av elektrisk ledning och kabel
	372	Tillverkning av motorer, generatorer, transformatorer, omkopplare och annan liknande utrustning för tillhandahållande av elektrisk kraft
	373	Tillverkning av elektrisk utrustning för direkt nyttjande i industrin
	374	Tillverkning av telekommunikationsutrustning, mätare, annan mätutrustning och elektrome-dicinsk utrustning
	375	Tillverkning av elektronisk utrustning, ljudutrustning, radio- och televisionsmottagare
	376	Tillverkning av elektriska hushållsapparater
	377	Tillverkning av lampor och belysningsutrustning
Ex huvud-grupp	378	Tillverkning av batterier och ackumulatorer
	379	Reparation, montering och specialinstallation av elektrisk utrustning
	38	Tillverkning av transportutrustning
	383	Tillverkning av motorfordon och reservdelar
	384	Reparation av motorfordon, motorcyklar eller cyklar
Huvud-grupp	385	Tillverkning av cyklar och motorcyklar och delar till dessa
	389	Tillverkning av transportutrustning som inte hänförs till annat ställe
	39	Diverse tillverkningsindustri
	391	Tillverkning av precisionsinstrument samt mät- och kontrollinstrument
	392	Tillverkning av medicinsk utrustning och instrument och ortopediska apparater (utom orto-pediska fotbeklådnader)
	393	Tillverkning av fotografisk och optisk utrustning
	394	Tillverkning och reparation av klockor och ur
	395	Guldsmede och ädelmetalltillverkning
	396	Tillverkning och reparation av musikinstrument
397	Tillverkning av spel, leksaker samt sport- och idrottsartiklar	
Huvud-grupp	399	Annan tillverkningsindustri
	40	Byggande
	400	Byggande (ej specialiserat); rivning
	401	Uppförande av byggnader (bostäder eller andra hus)
	402	Anläggningsarbete; väg-, bro- och järnvägsbyggande m.m.
	403	Installationsarbete
	404	Utsmyckning och slutförande

2

Direktiv 68/366/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/365/EEG)

NICE-nomenklaturen

Huvudgrupp	20A	200 Industri för produktion av animaliska och vegetabiliska oljor och fetter
	20B	Livsmedelsindustri (förutom dryckesvaruindustrin)
	201	Slakt, köttberedning och köttkonservering
	202	Mjölk- och mjölkproduktindustri
	203	Inläggning och konservering av frukt och grönsaker
	204	Inläggning och konservering av fisk och andra havsprodukter
	205	Tillverkning av kvarnprodukter
	206	Tillverkning av bageriprodukter, kakor, skorpor och kex
	207	Socketindustri
	208	Tillverkning av kakao, choklad och sockerkonfektyr
	209	Tillverkning av diverse livsmedel
Huvudgrupp	21	Dryckesvaruindustri
	211	Produktion av etylalkohol genom jäsning, produktion av jäst och sprit
	212	Tillverkning av vin och andra omältade alkoholdrycker
	213	Brygging och mältning
	214	Tillverkning av hälsodrycker och källvatten
Ex 30		Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter
	304	Tillverkning av stärkelseprodukter

3

Direktiv 82/489/EEG

ISIC-nomenklaturen

Ex 855 Hårfrisörsinrättningar (utom pedikyrvksamhet och yrkesskolor för skönhetsvård)

Förteckning II

Huvudgrupper som omfattas av direktiven 75/368/EEG, 75/369/EEG och 82/470/EEC

1

Direktiv 75/368/EEG (verksamheter som avses i artikel 5.1)

ISIC-nomenklaturen

Ex 04	Fiske
	043 Inlandsfiske
Ex 38	Tillverkning av transportutrustning
	381 Skeppsbyggnad, reparation och underhåll av fartyg
	382 Tillverkning av järnvägsutrustning
	386 Tillverkning och reparation av luftfartyg

- Ex 71 Verksamhet relaterad till transporter och andra verksamheter än transporter inom följande grupper
- Ex 711 Drift av sovvnagnar och restaurangvnagnar; underhåll av järnvägsutrustning i reparationsverkstad; rengöring av järnvägsvnagnar
- Ex 712 Underhåll av utrustning för stads-, linje- och turisttrafik
- Ex 713 Underhåll av övrig utrustning för vägtransporter (såsom bilar, bussar och taxibilar)
- Ex 714 Drift och underhåll av tillhörande anläggningar i samband med vägtransporter (såsom vägar, tunnlar och avgiftsbelagda vägbroar, busstationer, parkeringsplatser, buss- och spårvagnsgarage)
- Ex 716 Övrig verksamhet i samband med inlandssjöfart (såsom drift och underhåll av vattenvägar, hamnar och andra anläggningar för inlandssjöfart; bogsering och lotsning i hamnar, utsättning av sjömärken, lastning och lossning av fartyg och övriga liknande verksamheter, såsom räddning av fartyg, bogsering, drift av förvaringsplatser för båtar)
- 73 Kommunikation: post och telekommunikation
- Ex 85 Servicetjänster
- 854 Tvätt, kemtvätt, strykning och färgning
- Ex 856 Fotografitjänster: porträttfotografi och kommersiell fotografi, utom nyhetsfotografi
- Ex 859 Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe (endast underhållning och städning av byggnader eller lokaler)

2

Direktiv 75/369/EEG (artikel 6: om verksamheten betraktas som industriell verksamhet eller hantverksrörelse)

ISIC-nomenklaturen

Följande former av ambulerande verksamhet:

- a) Köp och försäljning av varor
- genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612), samt
 - på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.
- b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

3

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.1 och 6.3)

Grupperna 718 och 720 i ISIC-nomenklaturen

Dessa verksamheter omfattar särskilt

- att direkt eller i egenskap av ombud arrangera, saluföra och sälja en resa eller en vistelse i form av paket eller i delar (transport, inkvartering med eller utan måltider, utflykter etc.) oavsett resans orsak (artikel 2 B a).
- förmedling mellan olika typer av transportföretag och människor som expedierar eller tar emot varor och som utövar följande former av därmed besläktad verksamhet:
 - aa) Att för uppdragsgivarens räkning sluta avtal med transportföretag.
 - bb) Att åt uppdragsgivaren göra en bedömning av och välja bäst lämpade transportslag, transportföretag och färdväg.
 - cc) Att organisera transporten ur praktisk synvinkel (exempelvis nödvändig transportförpackning); att vidta olika åtgärder som hänger samman med transporten (exempelvis leverera is till kylvagnarna).
 - dd) Att ta ansvar för formaliteter förbundna med transporten, exempelvis upprätta fraktsedlar; att gruppera och dela upp sändningar.

- ee) Att samordna olika delar av en transport genom att sörja för transitering, vidarebefordran, omlastning och andra åtgärder när varorna når slutlig destination.
- ff) Att dels förse transportföretagen med frakt, dels förse personer som expedierar eller tar emot varor med transportmöjligheter, inklusive
- beräkning av transportkostnaden och kontroll av räkningen.
 - utförande av vissa uppgifter tillfälligt eller permanent i en redares eller en befraktares namn eller för dennes räkning (gentemot hamnmyndigheten, företag som utrustar fartyg etc.).
- (Verksamheter i artikel 2 A a, 2 A b och 2 A d).

Förteckning III

Direktiven 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG och 82/470/EEG

1

Direktiv 64/222/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/223/EEG och 64/224/EEG)

1. Tillhandahållande av tjänster som egenföretagare inom partihandel, med undantag för läkemedel och farmaceutiska produkter, giftiga ämnen och sjukdomsalstrande ämnen och kol (ex grupp 611).
2. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för en eller flera uppdragsgivare förhandlar om och genomför handelstransaktioner i dessa personers namn och för deras räkning.
3. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken, utan att ha ett stadigvarande uppdrag, för samman personer som önskar sluta direkta avtal med varandra, förbereder deras handelstransaktioner eller hjälper till att genomföra dem.
4. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken i eget namn genomför handelstransaktioner för annans räkning.
5. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för annans räkning sköter försäljning på auktion av varupartier.
6. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken knackar dörr för att ta upp beställningar.
7. Tillhandahållande av tjänster när det sker yrkesmässigt och sköts av en förmedlare som är i tjänst hos ett eller flera företag med verksamhet inom handel, industri eller hantverk.

2

Direktiv 68/364/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/363/EEG)

Ex ISIC-grupp 612: Detaljhandel

Verksamheter som inte omfattas:

012	Hyra av jordbruksmaskiner
640	Fastigheter, hyra
713	Hyra av bilar, vagnar och hästar
718	Hyra av järnvägsvagnar (person- och gods-)
839	Hyra av maskiner för handelshus
841	Hyra av biografer och hyra av film
842	Hyra av teatrar och hyra av teaterrelaterad utrustning
843	Hyra av båtar, cyklar och spelautomater
853	Hyra av möblerade rum
854	Hyra av linne
859	Hyra av kläder

3

*Direktiv 68/368/EEG**(Liberaliseringsdirektiv: 68/367/EEG)**ISIC-nomenklaturen*

Ex ISIC-huvudgrupp 85

1. Restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker (ISIC-grupp 852).
2. Hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum (ISIC-grupp 853).

4

Direktiv 75/368/EEG (artikel 7)

Alla verksamheter som anges i bilagan till direktiv 75/368/EEG utom de som avses i artikel 5.1 i det direktivet (förteckning II, punkt 1 i den här bilagan).

ISIC-nomenklaturen

Ex 62 Banker och andra finansiella institut

Ex 620 Patentbyråer och företag för distribution av royaltier

Ex 71 Transport

Ex 713 Persontransport på väg, utom transport i bil

Ex 719 Drift av direktledningar för transport av flytande kolväten och andra flytande kemiska produkter

Ex 82 Samhällstjänster

827 Bibliotek, museer, botaniska trädgårdar och djurparker

Ex 84 Rekreationstjänster

843 Rekreationstjänster som inte hänförs till annat ställe:

— Idrottsaktiviteter (idrottsplatser, idrottsföreningar etc.), med undantag för verksamhet som idrottsinstruktör

— Spelverksamhet (kapplöpingsstall, spelplatser, kapplöpingsbanor etc.)

— Andra rekreativa aktiviteter (cirkus, nöjesparker, andra nöjen etc.)

Ex 85 Servicetjänster

Ex 851 Hushållstjänster

Ex 855 Hårfrisörsinrättningar och manikyrverksamhet, utom pedikyr, yrkesskolor för skönhetsvård och frisörskolor

Ex 859 Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe, utom idrottsmassage och paramedicinsk massage och bergsguider, enligt följande indelning:

— desinficering och bekämpning av skadedjur

— hyra av kläder och övervakning av persedlar

— äktenskapsbyråer och liknande tjänster

— astrologtjänster och liknande verksamheter som bygger på spekulationer

— hygieniska tjänster och tillhörande verksamheter

— begravning och underhåll av grav

— guide- och tolktjänster i turismsammanhang

5

Direktiv 75/369/EEG (artikel 5)

Följande ambulerande verksamheter:

- a) Köp och försäljning av varor:
 - genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612),
 - på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.
- b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

6

Direktiv 70/523/EEG

Egenföretagare inom partihandel med kol och agenturverksamhet inom kolhandel (ex ISIC-grupp 6112)

7

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.2)

(Verksamheter som anges i artikel 2 A c, 2 A e, 2 B b, 2 C och 2 D)

Dessa verksamheter omfattar särskilt att

- hyra ut järnvägsvagnar för befordran av personer eller gods,
 - förmedla köp, försäljning eller hyra av fartyg,
 - förbereda, förhandla fram och sluta avtal om transport av emigranter,
 - åta sig magasinering av alla slags föremål för deponents räkning, enligt tullförfarande eller inte, i lagerhus, allmänna depåer, möbelmagasin, kylhus, silor etc.,
 - lämna en handling till deponenten som bevis på att föremålet eller varan magasinerats,
 - tillhandahålla utrymmen, foder och plats för saluföring av boskap som hålls tillfälligt i förvar i väntan på försäljning eller som transporteras till eller från marknaden,
 - utföra teknisk kontroll av motorfordon,
 - mäta eller väga varor.
-

BILAGA V

Erkännande på grundval av samordningen av minimikrav för utbildningar

V.1 LÄKARE

5.1.1 Benämningar på examensbevis för grundläggande läkarutbildning

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 december 1976
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 december 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 december 1976

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Kyperos	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem "lekarza"	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 januari 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor medicine/doktorica medicine"	Univerza		1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor medicíny" ("MUDr.")	Vysoká škola		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate examination	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggutbildning för läkare inom primärvården	1 januari 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976

5.1.2 Förteckning över benämningar på specialistutbildningar

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som special- læge	Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 januari 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 januari 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Latvija	"Sertifikāts"—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1 januari 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 januari 1986
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 december 1976

5.1.3 Förteckning över benämningar på specialistutbildningar

Land	Anestesi och intensivvård Utbildningens minimilängd: 3 år	Kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Land	Anestesi och intensivvård Utbildningens minimilängd: 3 år	Kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurokirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Obstetrik och gynekologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetricija u Ġinekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Land	Internmedicin Utbildningens minimilängd: 5 år	Ögonsjukdomar (oftalmologi) Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Land	Öron-, näs- och halssjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år	Barn- och ungdomsmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Lungsjukdomar (pneumologi) Utbildningens minimilängd: 4 år	Urologi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Urologia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Pfiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Ortopedi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk patologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Psykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Medicinsk radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Onkologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastikkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk biologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Land	Klinisk bakteriologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Klinisk kemi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Land	Klinisk immunologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Thoraxkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 1 januari 1983.

Land	Barn- och ungdomskirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Kärlkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurgija	Asinsvadu ķirurgija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 1 januari 1983.

Land	Kardiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Land	Reumatologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Hematologi Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Land	Endokrinologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Rehabiliteringsmedicin Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Land	Neuropsykiatri Utbildningens minimilängd: 5 år	Hud- och könssjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoġija
Nederland	Zenuw- en zieleziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 1 augusti 1987, utom för personer som påbörjade utbildningen före detta datum.

(**) 31 december 1971.

(***) 31 oktober 1999.

(****) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.

(*****) 9 juli 1984.

Land	Radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Barnpsykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Dětská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 3 december 1971.

(**) 31 oktober 1993.

(***) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.

(****) 8 juli 1984.

Land	Geriatrisk Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinska njursjukdomar (nefrologi) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatricie	Nefrologie
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloģija
Nederland	Klinische geriatricie	
Österreich		
Polska	Geriatrica	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatrica	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatrica/Geriatrici	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Land	Infektionssjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Samhällsmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Land	Klinisk farmakologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Yrkes- och miljömedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġġja Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Land	Allergisjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år	Nukleärmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomheds sygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Land	Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare) Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurgija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Land	Biologisk hematologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 1 januari 1983, utom för personer som påbörjat en utbildning före detta datum och som avslutat den senast under 1988.

Land	Stomatologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Dermatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 31 december 1994.

Land	Veneriska sjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Tropikmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Land	Gastroenterologisk kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Olycksfallsmedicin Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(*) 1 januari 1983.

Land	Klinisk neurofysiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) (1) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Den utbildning som leder fram till examensbevis för specialister i tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) skall innebära avslutad och godkänd grundutbildning för läkare (artikel 24) och även avslutad och godkänd grundutbildning för tandläkare (artikel 34).

5.1.4 Förteckning över benämningar på utbildningar för allmänpraktik

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 december 1994
Česká republika	Diplom o specializaci "všeobecné lékařství"	Všeobecný lékař	1 maj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 maj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31 december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1 maj 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 maj 2004

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 december 1994
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 maj 2004
Slovensko	Diplom o specializaciji v odbore "všeobecné lékařstvo"	Všeobecný lékař	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 december 1994

V.2 SJUKSKÖTERS KOR MED ANSVAR FÖR ALLMÄN HÄLSO- OCH SJUKVÅRD

5.2.1 Utbildningsplan för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall bestå av följande två delar och täcka åtminstone de ämnen som anges nedan.

A. Teoretisk undervisning

a) Vård — yrkets beskaffenhet och etik, — allmänna principer för hygien och hälso- och sjukvård — principerna för hälso- och sjukvård inom — allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter, — allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter, — barnavård och barnålderns invärtes sjukdomar (pediatrik), — mödravård, — mentalhygien och psykiatri, — äldrevård och långvårdsmedicin.	b) Grundvetenskaper — anatomi och fysiologi, — patologi, — bakteriologi, virologi och parasitologi, — biofysik, biokemi och radiologi, — dietetik, — hygien — förebyggande medicin, — hälsolära, — klinisk farmakologi.	c) Samhällsvetenskap — sociologi, — psykologi, — förvaltningsprinciper, — undervisningsprinciper, — social- och hälsovårdslagstiftning, — juridiska aspekter på sjuksköterskeyrket.

B. Klinisk undervisning

- Hälso- och sjukvård i relation till
 - allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,
 - allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter,
 - barnålderns invärtes sjukdomar (pediatrik),
 - mödravård,
 - mentalhygien och psykiatri,
 - äldrevård och långvårdsmedicin,
 - hemsjukvård.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

Den teoretiska undervisningen skall avvägas och samordnas med den kliniska undervisningen på sådant sätt att de kunskaper och färdigheter som anges i denna bilaga kan förvärfvas på lämpligt sätt.

5.2.2 Förteckning över benämningar på examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinsti-tuten/Les établissements d'en-seignement reconnus/Die aner-kannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseigne-ment de la Communauté fran-çaise/Der zuständige Prüfung-sausschuss der Deutschspra-chigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassis-tent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	29 juni 1979
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovateľství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovateľ 	1 maj 2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Under-visningsministeriet	Sygeplejerske	29 juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpfle-gerin/Gesundheits- und Krankenpfle-ger	29 juni 1979
Eesti	Diplom õe erialal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool 	õde	1 maj 2004
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτρών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1 januari 1981

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 januari 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29 juni 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 juni 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 maj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 juni 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 juni 1979

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Österreich	<p>1. Diplom als "Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger"</p> <p>2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger"</p>	<p>1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege</p> <p>2. Allgemeine Krankenpflegeschule</p>	<p>— Diplomierte Krankenschwester</p> <p>— Diplomierter Krankenpfleger</p>	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa"	Institucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna)	Pielegniarka	1 maj 2004
Portugal	<p>1. Diploma do curso de enfermagem geral</p> <p>2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem</p> <p>3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem</p>	<p>1. Escolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro	1 januari 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	<p>1. Univerza</p> <p>2. Visoka strokovna šola</p>	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1 maj 2004
Slovensko	<p>1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister z ošetrovatelstva" ("Mgr.")</p> <p>2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z ošetrovatelstva" ("Bc.")</p> <p>3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra</p>	<p>1. Vysoká škola</p> <p>2. Vysoká škola</p> <p>3. Stredná zdravotnícka škola</p>	Sestra	1 maj 2004
Suomi/ Finland	<p>1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen</p> <p>2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)</p>	<p>1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ Hälsovårdsläroanstalter</p> <p>2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkehögskolor</p>	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1 januari 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	<p>— State Registered Nurse</p> <p>— Registered General Nurse</p>	29 juni 1979

V.3 TANDLÄKARE

5.3.1 Utbildningsplan för tandläkare

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för tandläkare skall omfatta minst nedanstående ämnen. Undervisning i ett eller flera ämnen får ges inom ramen för eller i anslutning till övriga ämnen.

A. Grundläggande ämnen — kemi — fysik — biologi	B. Mediko-biologiska och allmänna medicinska ämnen — anatomi — embryologi — histologi, inklusive cytologi — fysiologi — biokemi (eller fysiologisk kemi) — patologisk anatomi — allmän patologi — farmakologi — mikrobiologi — hygien — förebyggande medicin och epidemiologi — radiologi — medicinsk rehabilitering — allmän kirurgi — allmänmedicin, inklusive barnålderns invärtes sjukdomar (pediatrik) — öron-, näs- och halssjukdomar — hudsjukdomar och veneriska sjukdomar — allmän psykologi, psykopatologi och neuropatologi — anestesologi	C. Ämnen med direkt anknytning till tandläkaryrket — protetik — materiallära — konserverande tandvård — förebyggande tandvård — anestesologi och premedicinering vid tandbehandling — oral kirurgi — oral patologi — klinisk praktik — barn tandvård (pedontologi) — tandreglering (ortodonti) — parodontologi — odontologisk röntgendiagnostik — bettfysiologi — yrkets organisation, etik och lagstiftning — sociala aspekter på tandläkaryrket

5.3.2 Examensbevis över grundutbildning för tandläkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeen- schap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté fran- çaise		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	28 januari 1980
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateks- amen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tand- læge, udstedt af Sund- hedsstyrelsen	Tandlæge	28 januari 1980

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 januari 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 januari 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 januari 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un "Sertifikāts" — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 januari 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 maj 2004

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1 maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 januari 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem "lekarz dentysta"	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Denty- styczny Egzamin Pań- stwowo	Lekarz dentysta	1 maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 januari 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	— Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor zubného lékařstva" ("MDDr.")	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen- siaatin tutkinto/Odonto- logie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/Beslut av Rätt- skyddscentralen för hälsovården om godkännande av prak- tisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 januari 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göte- borg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 januari 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

5.3.3 Examensbevis för specialisttandläkare

Ortodonti			
Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	28 januari 1980
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	27 January 2005
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	28 januari 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθodontικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 januari 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21 May 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθodontική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Latvija	"Sertifikāts"— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

Munkirurgi

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28 januari 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21 May 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand-systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

V.4 VETERINÄR

5.4.1 *Utbildningsplan för veterinärer*

Utbildningsplanen som leder fram till förvärv av examensbevis för veterinärer skall omfatta minst nedanstående ämnen.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

A. Grundläggande ämnen

- fysik
- kemi
- zoologi
- botanik
- biomatematik

B. Särskilda ämnen

a) Grundläggande vetenskaper — anatomi (inklusive histologi och embryologi) — fysiologi — biokemi — genetik — farmakologi — farmaci — toxikologi — mikrobiologi — immunologi — epidemiologi — yrkesetik	b) Kliniska vetenskaper — obstetrik — patologi (inklusive patologisk anatomi) — parasitologi — klinisk medicin och kirurgi (inklusive anestesiologi) — klinisk undervisning om olika husdjur, fjäderfä och andra djurarter — förebyggande medicin — radiologi — fortplantning och fortplantningsrubbingar — medicin och hälsoskydd inom det allmänna veterinärväsendet — veterinärlagstiftning och rättsmedicin — terapeutik — propedeutik	c) Animalisk produktion — animalisk produktion — animalisk näringslära — agronomi — lantbruksekonomi — kreatursuppfödning — veterinärhygien — djuretologi och djurskydd d) Livsmedelshygien — inspektion och kontroll av animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung — livsmedelshygien och livsmedelsteknologi — praktiskt arbete (inklusive praktiskt arbete på slakterier och andra ställen för hantering av livsmedel)

Den praktiska utbildningen får ske i form av en praktikperiod, förutsatt att denna sker på heltid och under den behöriga myndighetens direkta tillsyn och inte överstiger sex månader inom ramen för en sammanlagd studietid på fem år.

Fördelningen av den teoretiska och praktiska utbildningen på de olika ämnesgrupperna skall avvägas och samordnas på sådant sätt att kunskaper och erfarenheter kan förvärfvas på ett sätt som gör det möjligt för veterinären att utföra alla sina uppgifter.

5.4.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för veterinärer*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	<ul style="list-style-type: none"> — De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française 		21 december 1980

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 januari 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 maj 2004

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1 maj 2004
Malta	Licenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21 december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 januari 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veterinárskej medicíny" ("MVDr.")	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1 januari 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 januari 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21 december 1980

V.5 BARNMORSKOR

5.5.1 Utbildningsplan för barnmorskor (utbildning I och II)

Utbildningsplanen för förvärv av examensbevis för barnmorskor består av följande två delar:

A. Teoretisk och teknisk undervisning

a) Allmänna ämnen	b) Ämnen som är specifika för verksamhet som barnmorska
— grunderna i anatomi och fysiologi	— anatomi och fysiologi
— grunderna i patologi	— embryologi och fosterutveckling
— grunderna i bakteriologi, virologi och parasitologi	— graviditet, förlossning och barnsängsperiod
— grunderna i biofysik, biokemi och radiologi	— gynekologisk och obstetrisk patologi
— barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik), särskilt med avseende på nyfödda barn	— förberedelser inför förlossning och föräldraskap, inklusive psykologiska aspekter
— hygien, hälsoundervisning, förebyggande vård, tidig sjukdomsdiagnos	— förlossningsförberedelser (inklusive kunskap om och användning av teknisk utrustning inom obstetrik)
— näringslära och dietetik, särskilt med avseende på kvinnor, nyfödda barn och spädbarn	— analgesi, anestesiologi och intensivvård
— grunderna i sociologi och socialmedicinska frågor	— det nyfödda barnets fysiologi och patologi
— grunderna i farmakologi	— vård av och tillsyn över det nyfödda barnet
— psykologi	— psykologiska och sociala faktorer
— pedagogik, principer och metoder	
— hälso- och sjukvårdslagstiftning, sociallagstiftning samt hälso- och sjukvårdens uppbyggnad	
— yrkesetik och lagstiftning som rör yrket	
— sex- och samlevnadsundervisning och familjeplanering	
— moderns och spädbarnets rättsskydd	

B. Praktisk och klinisk utbildning

Denna utbildning skall ges under lämplig handledning:

- Rådgivning till gravida kvinnor, omfattande minst 100 undersökningar.
- Övervakning och vård av minst 40 kvinnor under förlossning.
- Eleven skall ha skött minst 40 förlossningar; i de fall då detta antal inte kan uppnås, kan antalet minskas till lägst 30 under förutsättning att eleven aktivt deltar vid ytterligare 20 förlossningar.
- Aktiv medverkan vid sätesförlossningar. I de fall då detta inte är möjligt får praktiken ske i en simulerad situation.
- Utförande av episiotomi och förtrogenhet med suturering. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik. Det praktiska utförandet av suturering innefattar suturering av såret efter episiotomi och enkel perineal laceration. Detta får ske i en simulerad situation, om det är absolut nödvändigt.
- Övervakning och vård av 40 kvinnor med komplikationer före, under eller efter förlossningen.
- Övervakning och vård (inklusive undersökning) av minst 100 kvinnor efter förlossningen och av friska nyfödda barn.
- Övervakning och vård av nyfödda som kräver specialvård inklusive de barn som är för tidigt eller för sent födda, underviktiga eller sjuka barn.
- Vård av kvinnor med gynekologiska och obstetriska besvär.
- Förtrogenhet med vård av patienter med medicinska och kirurgiska sjukdomar. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik.

Den teoretiska och tekniska utbildningen (del A i utbildningsplanen) skall anpassas till och samordnas med den kliniska utbildningen (del B i utbildningsplanen), så att de kunskaper och erfarenheter som avses i denna bilaga kan förvärfvas på lämpligt sätt.

Den kliniska barnmorskeutbildningen (del B i utbildningsplanen) skall ha formen av handledd praktik på sjukhusavdelningar eller andra vårdinrättningar som godkänts av de behöriga myndigheterna eller organen. Under denna utbildning skall barnmorskeeleverna ta del i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån den bidrar till deras utbildning. De skall informeras om det ansvar som gäller för verksamhet som barnmorska.

5.5.2 Förteckning över benämningar på examensbevis för barnmorskor

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'en- seignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 januari 1983
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrov- atelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplo- movaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemoderek- samen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 januari 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungsp- fleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 januari 1983
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαιίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23 januari 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica- ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 januari 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 januari 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 januari 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 januari 1983

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Kýpros	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 maj 2004
Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 januari 1983
Magyarország	Szülész nő bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 maj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23 januari 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna)	Położna	1 maj 2004
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 januari 1986

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z pôrodnej asistencie" ("Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 maj 2004
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteidenlaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kättilö/Barnmorska	1 januari 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 januari 1983

V.6 FARMACEUT

5.6.1 Utbildningsplan för farmaceuter

- växt- och djurbiologi
- fysik
- allmän och oorganisk kemi
- organisk kemi
- analytisk kemi
- farmaceutisk kemi inklusive läkemedelsanalys
- allmän och tillämpad biokemi (medicinsk)
- anatomi och fysiologi; medicinsk terminologi
- mikrobiologi
- farmakologi och farmakoterapi
- farmaceutisk teknologi
- toxikologi
- farmakognosi
- lagstiftning och eventuellt yrkesetik

Vid avvägningen mellan teoretisk och praktisk utbildning skall för varje ämne i utbildningsplanen tillräckligt stor vikt läggas vid den teoretiska delen så att utbildningens akademiska karaktär bibehålls.

5.6.2 Förteckning över benämningar på examensbevis för farmaceuter

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmaciens	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 oktober 1987
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 november 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 maj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistinininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 maj 2004

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1 maj 2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 oktober 1987
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" ("Mgr.")	Vysoká škola		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987

V.7 ARKITEKT

5.7.1 Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som erkänts i enlighet med artikel 46

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. "Faculté Polytechnique" van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. 		<p>1988/1989</p> <p>1999/2000</p> <p>1999/2000</p> <p>1997/1998</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1994/1995</p>

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p>	<p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Paris</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p>		1988/1989
Ireland	<p>1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)</p> <p>2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</p> <p>3. Certificate of associateship (ARIAI)</p> <p>4. Certificate of membership (MRIA)</p>	<p>1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin</p> <p>2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)</p> <p>3. Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>4. Royal Institute of Architects of Ireland</p>		1988/1989
Italia	<p>— Laurea in architettura</p> <p>— Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>— Università di Camerino</p> <p>— Università di Catania — Sede di Siracusa</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>— Università di Reggio Calabria</p> <p>— Università di Roma "La Sapienza"</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Torino</p> <p>— Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma "La Sapienza"</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	<p>— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica in Architettura</p>	<p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma "La Sapienza"</p> <p>— Università di Ancona</p> <p>— Università di Basilicata — Potenza</p> <p>— Università di Pisa</p> <p>— Università di Bologna</p> <p>— Università di Catania</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Roma — Tor Vergata</p> <p>— Università di Trento</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Politecnico di Milano II</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2003/2004</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>2003/2004</p> <p>2004/2005</p>
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p>	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>	<p>1988/1989</p>

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	<p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 			
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	<p>Carta de curso de licenciatura em Arquitectura</p> <p>Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto 		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	<p>Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet 		1998/1999
Sverige	<p>Arkitektexamen</p>	<p>Chalmers Tekniska Högskola AB</p> <p>Kungliga Tekniska Högskolan</p> <p>Lunds Universitet</p>		1998/1999

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	1988/1989

BILAGA VI

Förvärvade rättigheter som gäller de yrken som erkänns på grundval av samordning av minimikraven för utbildning

6.1 Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som omfattas av de förvärvade rättigheter som avses i artikel 49.1

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis som utfärdas av de statliga arkitekt högskolorna eller de statliga arkitekturinstitutionen (architecte-architect) — Examensbevis som utfärdas av arkitekt högskolan i Hasselt (architect) — Examensbevis som utfärdas av de Kungliga Konstakademierna (architecte — architect) — Examensbevis som utfärdas av "Saint-Luc-skolorna" (architecte — architect) — Universitetsdiplom för civilingenjörer, tillsammans med ett intyg om fullgjord provtjänstgöring från den arkitektsammanslutning som ger innehavaren rätten att använda yrkestiteln arkitekt (architecte — architect) — Examensbevis i arkitektur som utfärdas av den centrala eller statliga examensnämnden för arkitektur (architecte — architect) — Examensbevis för civilingenjörer/arkitekter och arkitekt/ingenjörsbetyg som utfärdas vid fakulteterna för tillämpad vetenskap vid universiteten och av Faculté Polytechnique i Mons (ingénieur — architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis som utfärdats av fakulteterna vid "České vysoké učení technické" (Tjeckiens tekniska universitet i Prag): <ul style="list-style-type: none"> "Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství" (högskolan för arkitektur och byggnadskonstruktion) (fram till 1951), "Fakulta architektury a pozemního stavitelství" (fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion) (1951-1960) "Fakulta stavební" (fakulteten för civilingenjörstudier) (från 1960) inom följande ämnesområden: byggnadskonstruktion och byggnader, byggnadskonstruktion, konstruktion och arkitektur, arkitektur (inklusive fysisk planering), konstruktionsarbeten och byggande för industri- och jordbruksproduktion, eller i programmet för civilingenjörstudier inom ämnesområdet byggnadskonstruktion och arkitektur, "Fakulta architektury" (fakulteten för arkitektur) (från 1976) inom följande ämnesområden: arkitektur, fysisk planering, eller inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom följande ämnesområden: arkitektur, arkitekturplaneringsteori, fysisk planering, arkitekturhistoria och återuppbyggnad av historiska monument, eller arkitektur och byggnadskonstruktion, — Examensbevis som utfärdats av "Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše" (fram till 1951) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdats av "Vysoká škola stavitelství v Brně" (1951-1956) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdas av "Vysoké učení technické v Brně", par la "Fakulta architektury" (fakulteten för arkitektur) (från 1956) inom ämnesområdet arkitektur och fysisk planering eller av "Fakulta stavební" (fakulteten för civilingenjörstudier) (från 1956) inom ämnesområdet konstruktion, — Examensbevis som utfärdas av "Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava", "Fakulta stavební" (fakulteten för civilingenjörstudier) (från 1997) inom ämnesområdet byggnader och arkitektur eller inom ämnesområdet civilingenjörstudier, — Examensbevis som utfärdas av "Technická univerzita v Liberci", "Fakulta architektury" (fakulteten för arkitektur) (från 1994) inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom ämnesområdet arkitektur, — Examensbevis som utfärdas av "Akademie výtvarných umění v Praze" inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitekturplanering, — Examensbevis som utfärdas av "Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze" inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitektur, — Intyg om den auktorisering som utfärdas av "Česká komora architektů" utan någon specificering av området eller inom området byggnadskonstruktion. 	2006/2007

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis som utfärdas av statens arkitektskolor i Köpenhamn och Århus (arkitekt) — Registreringsbevis utfärdade av arkitektnämnden i enlighet med lag nr 202 av den 28 maj 1975 (registreret arkitekt) — Examensbevis utfärdade av civilingenjörshögskolorna (byggningskonstruktør), tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis som utfärdas av konstakademierna (Dipl.-Ing., Architekt) (HfbK) — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Technische Hochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid tekniska högskolor, arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid universitet, och, i den mån dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis som utfärdats av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Fachhochschulen och, i den mån som dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen, när studietiden är kortare än fyra år men minst tre år, tillsammans med ett certifikat som styrker en fyraårig yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och som utfärdats av yrkesorganisationen i enlighet med artikel 47.1 (Ingenieur grad. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis (Prüfungszeugnisse) som utfärdats före den 1 januari 1973 av arkitekturinstitutionerna vid Ingenieurschulen och vid Werkkunstschulen, tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv 	1987/1988
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> — diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (examensbevis i arkitekturstudier som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid estniska konstakademin sedan 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (utfärdades av konsthögskolan i Tallinn 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 - (utfärdades av statens konstinstitut i Estlands SSR 1951-1988). 	2006/2007
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Artistotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Thrakis, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Patron, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet 	1987/1988
España	Den officiella arkitekttiteln (título oficial de arquitecto) tilldelad av departementet för utbildning och vetenskap eller av universiteten	1987/1988

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
France	<ul style="list-style-type: none"> — Det statliga arkitektdiplomet, som utfärdats av utbildningsdepartementet fram till 1959 och sedan dess av kulturdepartementet (architecte DPLG) — Examensbevis som utfärdats av "Ecole spéciale d'architecture" (architecte DESA) — Examensbevis som sedan 1955 utfärdats av arkitekturinstitutionen vid "Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg" (f.d. "Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg") (architecte ENSAIS) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — "Bachelor of Architecture" som utfärdas av "National University of Ireland" (B. Arch. N.U.I.) till dem som utexamineras i arkitektur vid "University College" i Dublin — Examensbevis för arkitekter på universitetsnivå som utfärdas av "College of Technology", Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certifikat som associerad medlem i "Royal Institute of Architects of Ireland" (A.R.I.A.I.) — Certifikat som medlem i "Royal Institute of Architects of Ireland" (M.R.I.A.I.) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — "Laurea in architettura" utfärdade av universitet, tekniska högskolor och högskolorna för arkitektur i Venedig och Reggio Calabria, tillsammans med de examensbevis som berättigar innehavaren att självständigt utöva arkitektyrket, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. architetto) — "Laurea in ingegneria" i byggnadskonstruktion som utfärdas av universitet och tekniska högskolor, tillsammans med de examensbevis som gör innehavaren berättigad att självständigt utöva ett yrke inom arkitekturområdet, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile) 	1987/1988
Κύπρος	<ul style="list-style-type: none"> — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (intyg om registrering i arkitektregistret som utfärdas av Cyperns vetenskapliga och tekniska kammare (ETEK)) 	2006/2007
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> — "Arhitekta diploms", ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un "Arhitekta prakses sertifikāts", ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (examensbevis för arkitekter, som utfärdades av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörstudier vid Lettlands statliga universitet fram till 1958, av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörstudier vid Rigas tekniska högskola 1958—1991 och som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid Rigas tekniska universitet sedan 1991, samt intyg om registrering som utfärdas av Lettlands arkitektförbund) 	2006/2007
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis för ingenjörarkitekter/arkitekter som utfärdades av Kauno politechnikos institutas fram till 1969 (inžinierius architektas/architektas), — Examensbevis i arkitekt/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdats av Vilnius inžinerinis statybos institutas fram till 1990, av Vilniaus technikos universitetas fram till 1996 och av Vilnius Gedimino technikos universitetas sedan 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för specialstudier som utfärdats för avslutad kurs i arkitektur/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur av LTSR Valstybinis dailės institutas et par la Vilniaus dailės akademija sedan 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdas av Kauno technologijos universitetas sedan 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras); Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av intygskommittén som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område (certifierad arkitekt/Atestuotas architektas) 	2006/2007

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
Magyarország	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis "okleveles építészmérnök" (examensbevis för arkitekter, magisterexamen i arkitektur) som utfärdas av universiten, — Examensbevis "okleveles építész tervező művész" (examensbevis för magisterexamen i arkitektur och i ingenjörsvetenskap) som utfärdas av universiten. 	2006/2007
Malta	<ul style="list-style-type: none"> — Perit: Lawrja ta' Perit utfärdas av Università' ta' Malta, vilket ger rätt till registrering som "Perit". 	2006/2007
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har avlagt examen i arkitektur på universitetsnivå och som utfärdats av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Examensbevis som utfärdas av arkitektakademier erkända av staten (architect) — Examensbevis som fram till 1971 utfärdats av de tidigare arkitekt högskolorna (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Examensbevis som fram till 1970 utfärdats av de tidigare arkitekt högskolorna (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Utbildningsbevis som anger att personen i fråga har avlagt en examen som anordnas av arkitekturrådet för "Bond van Nederlandse Architecten" (nederländska arkitektförbundet, BNA) (architect) — Examensbevis från "Stichting Instituut voor Architectuur" (stiftelsen "Arkitekturinstitutet") (IVA) som utfärdas efter fullgörande av en kurs som anordnas av denna stiftelse och tagit minst fyra år i anspråk (architect), tillsammans med ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna om att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställt av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 44 i detta direktiv — Utbildningsbevis som utfärdas av de behöriga myndigheterna med uppgift om att vederbörande innan den 5 augusti 1985 avlade den examen på universitetsnivå, "kandidaat in de bouwkunde", som anordnas av de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven, och att han eller hon under en tid av minst fem år omedelbart före den dagen utövade arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — Utbildningsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna enbart till personer som innan den 5 augusti 1985 uppnått 40 års ålder, vilket intygar att personen i fråga under en tid av minst fem år omedelbart före detta datum hade utövat arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — De utbildningsbevis som avses i sjunde och åttonde strecksatserna behöver inte längre erkännas från och med dagen för ikraftträdandet i Nederländerna av lagar och andra författningar som reglerar påbörjandet och utövandet av arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt, i den mån som dessa utbildningsbevis i enlighet med sådana bestämmelser inte ger tillstånd att utöva verksamheten med denna yrkestitel 	1987/1988
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis som utfärdas av de tekniska högskolorna i Wien och Graz liksom av institutionerna för arkitektur (Architektur), civilingenjörstudier (Bauingenieurwesen Hochbau) och konstruktion (Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen) vid fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur vid universitetet i Innsbruck — Examensbevis som utfärdas av institutionen för mark- och vattenhushållning (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) vid lantbrukshögskolan — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Wien — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstakademien i Wien — Examensbevis för diplomerade ingenjörer (Ing.), som utfärdas av tekniska högskolor, tekniska skolor eller tekniska byggnadsskolor, tillsammans med licensen "Baumeister", som intygar att innehavaren har minst sex års yrkeserfarenhet i Österrike, vilket skall stadfästas i en examen — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Linz — Utbildningsbevis för utövande av yrket civilingenjör eller ingenjör med specialinriktning på konstruktion (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), som utfärdas i enlighet med lagen om offentliga bygg- och anläggningstekniker (Ziviltechnikergesetz, BGBl, n° 156/1994) 	1997/1998

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
Polska	<p>Examensbevis som utfärdats av fakulteterna för arkitektur vid:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Warszawas tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Warszawa (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architektka; magister inżynier architekt. (titel 1945-1948: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1951 — 1956: inżynier architekt; titel 1954 — 1957, andra stadiet: inżyniera magistra architektury; titel 1957 — 1959: inżyniera magistra architektury; titel 1959 — 1964: magistra inżyniera architektury; titel 1964 — 1982: magistra inżyniera architektka; titel 1983 — 1990: magister inżynier architekt; titel sedan 1991: magistra inżyniera architektka) — Krakóws tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Kraków (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1945 — 1953 Bergshögskolan, tekniska fakulteten för arkitektur — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Wrocławsk tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Wrocław (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (titel 1949-1964: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1956 — 1964: magister inżynier architektury; titel sedan 1964: magister inżynier architekt) — Schlesiens tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (1945 — 1955, fakulteten för ingenjörsvetenskap och byggnadskonst — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; 1961 — 1969, fakulteten för industriell och allmän byggnadskonst — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; 1969 — 1976, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; sedan 1977, fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt och sedan 1995, titel: inżynier architekt) — Poznańsk tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945 — 1955, ingenjörsskolan, fakulteten för arkitektur — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architektury; titel sedan 1978: magister inżynier architekt och sedan 1999: inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Gdańsk, fakulteten för arkitektur i Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt. (1945 — 1969 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, 1969 — 1971 fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971 — 1981 Institutet för arkitektur och fysisk planering — Instytut Architektury i Urbanistyki, sedan 1981 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury) — Białystoksk tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1975 — 1989 Institutet för arkitektur — Instytut Architektury) — Tekniska universitetet i Łódź, fakulteten för civilingenjörstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap i Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973 — 1993 fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury och sedan 1992 fakulteten för civilingenjörstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: 1973-1978 inżynier architekt, sedan 1978 magister inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Szczecin, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur i Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948 — 1954, Ingenjörshögskolan, fakulteten för arkitektur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, sedan 1970 magister inżynier architekt och sedan 1998 inżynier architekt) <p>Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av det behöriga regionala arkitektorganet i Polen som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område i Polen.</p>	2006/2007
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbeviset "diploma do curso especial de arquitectura" utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Arkitektdiplomet "diploma de arquitecto" utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Examensbeviset "diploma do curso de arquitectura" utfärdat av de högre konstakademierna i Lissabon och Porto 	1987/1988

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbeviset "diploma de licenciatura em arquitectura" utfärdat av den högre konstakademien i Lissabon — Examensbeviset "carta de curso de licenciatura em arquitectura" utfärdat av Lissabons tekniska universitet och av Portos universitet — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den tekniska högskolan vid det tekniska universitetet i Lissabon — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten (de Engenharia) vid universitetet i Porto — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten vid universitetet i Coimbra — Civilingenjörsexamen med inriktning på produktion (licenciatura em engenharia civil, produção) utfärdat av universitetet i Minho 	
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> — "Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture" (examensbevis i arkitektur från universitet) som utfärdades av fakulteten för arkitektur, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område, — Examensbevis från universitetet som utfärdades av tekniska fakulteter och är förenat med titeln "univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka", vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område. 	2006/2007
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur och byggnadskonstruktion" ("architektúra a pozemné staviteľstvo") som utfärdades av den slovakiska tekniska högskolan (Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1950 — 1952 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952-1960 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné staviteľstvo") som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952 — 1960 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné stavby") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "stadsplanering" ("urbanizmus") som utfärdades av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné stavby") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 1977 — 1997 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur och byggnadskonstruktion" ("architektúra a pozemné stavby") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 1998 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion — specialisering: arkitektur" ("pozemné stavby — špecializácia: architektúra") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 2000 — 2001, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion och arkitektur" ("pozemné stavby a architektúra") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 2001 (titel: Ing.) 	2006/2007

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdas av akademien för konst och formgivning (Vysoká škola výtvarných umení) i Bratislava sedan 1969 (titel: Akad. arch. fram till 1990; Mgr. 1990 — 1992; Mgr. arch. 1992 — 1996; Mgr. art. sedan 1997) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné staviteľstvo") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Technická univerzita) i Košice 1981 — 1991 (titel: Ing.) <p>Alla dessa examensbevis skall åtföljas av</p> <ul style="list-style-type: none"> — Intyg om auktorisation utfärdad av det slovakiska arkitektorganet (Slovenská komora architektov) i Bratislava utan någon specificering av området eller inom området "byggnadskonstruktion" ("pozemné stavby") eller "fysisk planering" ("územné plánovanie") — Intyg om auktorisation utfärdad av det slovakiska civilingenjörorganet (Slovenská komora stavebných inžinierov) i Bratislava inom området byggnadskonstruktion ("pozemné stavby") 	
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis utfärdade av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna och universitet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Examensbevis utfärdade av de tekniska instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — Examensbevis utfärdade av Arkitekturskolan vid Kungliga Tekniska Högskolan, Chalmers tekniska högskola och Lunds tekniska högskola vid universitetet i Lund (arkitekt, magisterexamen i arkitektur) — Bevis på medlemskap i Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), om studierna har bedrivits i en stat som omfattas av detta direktiv 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — De behörighetsbevis som utfärdas efter avlagd examen vid: <ul style="list-style-type: none"> — Royal Institute of British Architects — arkitektursektionerna vid universitet, tekniska högskolor, "colleges", akademier (privata "college"), "Schools of Technology and Art" som den 10 juni 1985 var erkända av l'Architects Registration Council i Storbritannien för upptagande i registret (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 6.1 a, 6.1 b eller 6.1 d i "l'Architects Registration Act" från 1931 (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 2 i "l'Architects Registration Act" från 1938 (Architect) 	1987/1988

BILAGA VII

Handlingar och intyg som kan krävas enligt artikel 50.11. *Handlingar*

- a) Intyg om medborgarskap.
- b) Kopia på de kompetens- eller examensbevis som ger rätt att utöva yrket i fråga samt, i förekommande fall, ett intyg om vederbörandes yrkeserfarenhet.

De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får uppmana sökanden att lämna upplysningar om sin utbildning i den mån detta är nödvändigt för att fastställa förekomsten av potentiella väsentliga olikheter i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten i enlighet med artikel 14. Om det är omöjligt för sökanden att lämna dessa upplysningar skall de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten vända sig till kontaktpunkten, den behöriga myndigheten eller något annat relevant organ i ursprungsmedlemsstaten.

- c) Ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet, i de fall som avses i artikel 16, utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den utländske medborgaren kommer från.
- d) När en mottagande medlemsstats behöriga myndighet av personer som vill utöva ett reglerat yrke kräver bevis för att de har gott namn och rykte eller att de inte försatts i konkurs, eller temporärt upphäver eller förbjuder utövandet av yrket i fall av grav yrkesmässig försummelse eller brottslig handling, skall denna medlemsstat när det gäller andra medlemsstaters medborgare som vill utöva yrket inom landet som tillräcklig bevisning godta uppvisande av handlingar som utfärdats av behöriga myndigheter i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från och som utvisar att dessa krav är uppfyllda. Dessa myndigheter skall tillhandahålla de begärda handlingarna inom två månader.

När de behöriga myndigheterna i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från inte utfärdar sådana handlingar som åsyftas i första stycket, skall dessa handlingar ersättas av en försäkran under ed — eller i stater där någon bestämmelse om försäkran under ed inte finns av en försäkran på heder och samvete — som lämnas av den berörda personen inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, av en notarie eller behörigt fackligt organ i personens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten av eden eller den högtidliga försäkran.

- e) När en mottagande medlemsstat kräver bevis på fysisk och psykisk hälsa av medborgare som vill utöva ett reglerat yrke, skall den medlemsstaten som tillräcklig bevisning godta att det dokument uppvisas som krävs i den utländske medborgarens ursprungsstat. När ursprungsmedlemsstaten inte utfärdar sådana dokument, skall den mottagande medlemsstaten godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i denna stat. I sådana fall måste de behöriga myndigheterna i ursprungsstaten tillhandahålla den begärda handlingen inom två månader.

- f) När en mottagande medlemsstat av de av sina egna medborgare som vill utöva ett reglerat yrke kräver
- intyg angående sökandens ekonomiska ställning,
 - bevis för att den berörda personen är försäkrad mot de ekonomiska risker som är förenade med deras yrkesansvar i enlighet med gällande lagar och bestämmelser i den mottagande medlemsstaten om försäkringskyddets villkor och omfattning,

skall denna stat som tillräcklig bevisning godta intyg beträffande detta utfärdade av banker och försäkringsföretag i andra medlemsstater.

2. *Intyg*

För att underlätta tillämpningen av avsnitt III kapitel III i detta direktiv får en medlemsstat föreskriva att personer som uppfyller utbildningsvillkoren samtidigt med de bevis över formella kvalifikationer skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som visar att dessa examensbevis är de som avses i detta direktiv.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/39/EG

av den 7 september 2005

om ändring av rådets direktiv 74/408/EEG om motorfordon vad avser säten, fästnanordningarna för dessa och huvudstöd

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Forskning har visat att användningen av bilbälten och fasthållningsanordningar kan bidra till att kraftigt minska antalet dödsolyckor och skadornas omfattning vid olyckor, även då fordon slår runt. Att sådan utrustning monteras i alla fordonskategorier kommer att utgöra ett viktigt steg i riktning mot att öka vägtrafiksäkerheten och därigenom rädda liv.
- (2) Samhällsnyttan kommer att öka kraftigt om alla fordon utrustas med bilbälten.
- (3) I sin resolution av den 18 februari 1986 om gemensamma åtgärder för att minska vägtrafikolyckorna som ett led i gemenskapens program för vägtrafiksäkerhet ⁽³⁾, framhåller Europaparlamentet att det måste bli obligatoriskt för alla passagerare, även barn, att använda bilbälten, utom i fordon som används i kollektivtrafik. Det måste därför göras åtskillnad mellan bussar i kollektivtrafik och andra fordon när det gäller kravet på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar.
- (4) I enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁴⁾ har gemenskapens system för typgodkännande endast genomförts för alla nya fordon i kategori M₁ från och med den 1 januari 1998.

Således är det endast fordon i kategori M₁ som typgodkänts efter det datumet som måste vara utrustade med säten, fästnanordningar för dessa och huvudstöd enligt bestämmelserna i direktiv 74/408/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Till dess att gemenskapens system för typgodkännande har utvidgats till att omfatta alla fordonskategorier, bör det av hänsyn till vägtrafiksäkerheten krävas att det i fordon i andra kategorier än kategori M₁ monteras säten och fästnanordningar för dessa som möjliggör montering av bilbältesförankringar.
- (6) Direktiv 74/408/EEG innehåller redan alla de tekniska och administrativa bestämmelser som möjliggör typgodkännande av fordon i andra kategorier än M₁. Medlemsstaterna behöver därför inte införa ytterligare bestämmelser.
- (7) Sedan kommissionens direktiv 96/37/EG av den 17 juni 1996 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 74/408/EEG ⁽⁶⁾ trädde i kraft har flera medlemsstater redan gjort bestämmelserna i det direktivet tvingande för vissa andra kategorier av fordon än M₁. Tillverkare och leverantörer har därför utvecklat lämplig teknik.
- (8) Forskning har visat att det inte är möjligt att förse säten som är vända åt sidan med bilbälten som är lika säkra för användarna som bilbälten vid framåtvända säten. Av säkerhetsskäl måste sådana säten förbjudas i vissa fordonskategorier.
- (9) De bestämmelser som tillåter säten som är vända åt sidan och utrustade med tvåpunktsbälten i vissa typer av fordon i kategori M₃ bör vara tillfälliga i avvaktan på att en gemenskapslagstiftning som omarbetar direktiv 70/156/EEG och utvidgar gemenskapens typgodkännandeförfarande till att omfatta alla fordon, inbegripet fordon i kategori M₃, träder i kraft.
- (10) Direktiv 74/408/EEG bör ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2003 (EUT C 91 E, 15.4.2004, s. 487), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 januari 2005 (EUT C 111 E, 11.5.2005, s. 33), Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2005.

⁽³⁾ EGT C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/104/EG (EUT L 337, 13.11.2004, s. 13).

⁽⁵⁾ EGT L 221, 12.8.1974, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT L 186, 25.7.1996, s. 28.

- (11) Eftersom målet för detta direktiv, att förbättra vägtrafik-säkerheten genom att göra det obligatoriskt att montera bilbälten i vissa fordonskategorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Detta undantag skall gälla i fem år från och med den 20 oktober 2005. Det kan förlängas om tillförlitlig olycksstatistik finns att tillgå och om fasthållningsanordningarna ytterligare har utvecklats.

(*) EGT L 220, 29.8.1977, s. 95. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

(**) EGT L 24, 30.1.1976, s. 6. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/38/EG (EGT L 187, 26.7.1996, s. 95)."

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 74/408/EEG

Direktiv 74/408/EEG ändras enligt följande:

- 1) Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

- a) Följande stycke skall läggas till i punkt 1:

"Fordon i kategorierna M₂ och M₃ skall indelas i klasser enligt definitionen i avsnitt 2 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/85/EG av den 20 november 2001 om särskilda bestämmelser för fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten utöver förarsätet (*).

(*) EGT L 42, 13.2.2002, s. 1."

- b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

2. "Detta direktiv är inte tillämpligt på säten som är vända bakåt."

- 2) Följande artikel skall införas:

"Artikel 3a

1. Montering av säten som är vända åt sidan är förbjuden i fordon i kategorierna M₁, N₁, M₂ (klass III eller B) och M₃ (klass III eller B).

2. Punkt 1 skall inte gälla ambulanser eller de fordon som anges i artikel 8.1 första strecksatsen i direktiv 70/156/EEG.

3. Punkt 1 skall inte tillämpas på bussar i kategori M₃ (klass III eller B) med en högsta tekniskt tillåten lastvikt på över 10 ton, i vilka säten vända åt sidan är placerade i fordonets bakre del och bildar en integrerad avdelning med upp till tio säten. Sådana säten som är vända åt sidan skall utrustas med åtminstone huvudstöd och ett tvåpunktsbälte med upprullningsmekanism, typgodkända i enlighet med rådets direktiv 77/541/EEG (*). Bilbältesförankringarna för dessa säten skall uppfylla kraven i rådets direktiv 76/115/EEG (**).

- 3) Bilaga II skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1.1 skall ersättas med följande:

1.1 "Kraven i denna bilaga är inte tillämpliga på säten som är vända bakåt eller på huvudstöd som är fästa vid sådana säten."

- b) Punkt 2.3 skall ersättas med följande:

2.3 "säte: en anordning, komplett med klädsel, oavsett om den ingår som en del av fordonets uppbyggnad eller inte, avsedd som sittplats för en vuxen person. Ordet säte täcker såväl ett enkelt säte som den del av ett odelat säte som är avsedd som sittplats för en person.

Beroende på åt vilket håll sätet är riktat, definieras det enligt följande:

2.3.1 *säte som är vänt framåt*: ett säte som kan användas medan fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets främre del på ett sådant sätt att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller - 10° med fordonets vertikala symmetriplan.

2.3.2 *säte som är vänt bakåt*: ett säte som kan användas medan fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets bakre del på ett sådant sätt att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller - 10° med fordonets vertikala symmetriplan.

2.3.3 *säte som är vänt mot sidan*: ett säte som med avseende på sin placering i förhållande till fordonets vertikala symmetriplan inte motsvarar någon av de definitioner som ges i punkt 2.3.1 eller 2.3.2 ovan."

- c) Punkt 2.9 skall utgå.

- 4) I bilaga III skall punkt 2.5 ersättas med följande:

2.5 "säte: en anordning som kan förankras i fordonsstrukturen, inbegripet dess klädsel och fästnanordningar, och som är avsett att användas i ett fordon som sittplats för en eller flera vuxna personer.

Beroende på åt vilket håll sätet är riktat, definieras det enligt följande:

2.5.1 *säte som är vänt framåt*: ett säte som kan användas medan fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets främre del på ett sådant sätt att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller - 10° med fordonets vertikala symmetriplan.

2.5.2 *säte som är vänt bakåt*: ett säte som kan användas medan fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets bakre del på ett sådant sätt att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller - 10° med fordonets vertikala symmetriplan.

2.5.3 *säte som är vänt mot sidan*: ett säte som med avseende på sin placering i förhållande till fordonets vertikala symmetriplan inte motsvarar någon av de definitioner som ges i punkt 2.5.1 eller 2.5.2 ovan."

5) Bilaga IV skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1.1 skall ersättas med följande:

1.1 "De krav som anges i denna bilaga gäller fordon i kategorierna N₁, N₂ och N₃ samt sådana fordon i kategorierna M₂ och M₃ som inte omfattas av bilaga III. De gäller också säten som är vända åt sidan i alla fordonskategorier, med undantag av bestämmelserna i punkt 2.5."

b) Punkt 2.4 skall ersättas med följande:

2.4 "Alla säten som kan fällas framåt eller som har nedvikbara ryggstöd skall spärras automatiskt i det normala läget. Detta krav skall inte vara tillämpligt på säten som monteras i rullstolsutrymmet i fordon i kategori M₂ eller M₃ av klass I, II eller A."

Artikel 2

Genomförande

1. Från och med den 20 april 2006 får medlemsstaterna inte, med avseende på säten, fästansordningar för dessa och huvudstöd som uppfyller kraven i detta direktiv,

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp,

b) förbjuda registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon.

2. Från och med den 20 oktober 2006 skall medlemsstaterna, med avseende på säten, fästansordningar för dessa och huvudstöd som inte uppfyller kraven i detta direktiv, för nya typer av fordon,

a) inte längre bevilja EG-typgodkännande,

b) vägra att bevilja nationellt typgodkännande.

3. Från och med den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna, med avseende på säten, fästansordningar för dessa och huvudstöd som inte uppfyller kraven i detta direktiv,

a) betrakta de intyg om överensstämmelse som åtföljer nya fordon som ogiltiga vid tillämpningen av artikel 7.1 i direktiv 70/156/EEG,

b) vägra registrering, försäljning och ibruktagande av nya fordon, såvida inte bestämmelserna i artikel 8.2 i direktiv 70/156/EEG åberopas.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 20 april 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 21 april 2006.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets
vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/40/EG

av den 7 september 2005

om ändring av rådets direktiv 77/541/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Forskning har visat att användningen av bilbälten och fasthållningsanordningar kan bidra till att kraftigt minska antalet dödsolyckor och skadornas omfattning vid olyckor, även då fordon slår runt. Att sådan utrustning monteras i alla fordonskategorier kommer att utgöra ett viktigt steg i riktning mot att öka vägtrafiksäkerheten och därigenom rädda liv.
- (2) Samhällsnyttan kommer att öka kraftigt om alla fordon utrustas med bilbälten.
- (3) I sin resolution av den 18 februari 1986 om gemensamma åtgärder för att minska vägtrafikolyckorna som ett led i gemenskapens program för vägtrafiksäkerhet ⁽³⁾, framhåller Europaparlamentet att det måste bli obligatoriskt för alla passagerare, även barn, att använda bilbälten, utom i fordon som används i kollektivtrafik. Det måste därför göras åtskillnad mellan bussar i kollektivtrafik och andra fordon när det gäller kravet på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar.
- (4) I enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁴⁾ har gemenskapens system för typgodkännande endast genomförts för alla nya

fordon i kategori M₁ från och med den 1 januari 1998. Således är det endast dessa fordon som måste vara utrustade med bilbälten och/eller fasthållningsanordningar enligt bestämmelserna i direktiv 77/541/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Till dess att gemenskapens system för typgodkännande har utvidgats till att omfatta alla fordonskategorier, bör det av hänsyn till vägtrafiksäkerheten krävas att det i fordon i andra kategorier än M₁ monteras bilbälten och/eller fasthållningsanordningar.

- (6) Direktiv 77/541/EEG innehåller redan alla de tekniska och administrativa bestämmelser som möjliggör typgodkännande av fordon i andra kategorier än M₁. Medlemsstaterna behöver därför inte införa ytterligare bestämmelser.

- (7) Sedan kommissionens direktiv 96/36/EG av den 17 juni 1996 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 77/541/EEG om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon ⁽⁶⁾ trädde i kraft har flera medlemsstater redan gjort bestämmelserna i det direktivet tvingande för vissa andra kategorier av fordon än M₁. Tillverkare och leverantörer har därför utvecklat lämplig teknik.

- (8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/85/EG av den 20 november 2001 om särskilda bestämmelser för fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten utöver förarsätet ⁽⁷⁾ innehåller bestämmelser om att göra det möjligt för personer med nedsatt rörlighet, såsom funktionshindrade, att lättare få tillträde till fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten. Medlemsstaterna måste kunna tillåta montera bilbälten och/eller fasthållningsanordningar som inte uppfyller de tekniska specifikationerna i direktiv 77/541/EEG, men som särskilt utformats för att hålla fast dessa personer i sådana fordon.

⁽¹⁾ EUT C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2003 (EUT C 91 E, 15.4.2004, s. 491), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 januari 2005 (EGT C 111 E, 11.5.2005, s. 28), Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/78/EG (EUT L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 95. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT L 178, 17.7.1996, s. 15.

⁽⁷⁾ EGT L 42, 13.2.2002, s. 1.

(9) Direktiv 77/541/EEG bör ändras i enlighet med detta.

(10) Eftersom målet för detta direktiv, att förbättra vägtrafiksäkerheten genom att göra det obligatoriskt att montera bilbälten i vissa fordonskategorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 77/541/EEG

Direktiv 77/541/EEG ändras enligt följande:

1) Följande artikel skall införas:

"Artikel 2a

1. Medlemsstaterna får enligt nationell lagstiftning tillåta montering av andra bilbälten och fasthållningsanordningar än dem som omfattas av detta direktiv, om de är avsedda för funktionshindrade.

2. Medlemsstaterna får även undanta fasthållningsanordningar som konstruerats för att uppfylla bestämmelserna i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/85/EG av den 20 november 2001 om särskilda bestämmelser för fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten utöver förarsätet (*) från bestämmelserna i det här direktivet.

3. Kraven i punkt 3.2.1 i bilaga I till detta direktiv gäller inte bilbälten och fasthållningsanordningar som omfattas av punkterna 1 och 2.

(*) EGT L 42, 13.2.2002, s. 1."

2) I artikel 9 skall följande stycke läggas till:

"Fordon i kategorierna M₂ och M₃ skall indelas i klasser enligt definitionen i avsnitt 2 i bilaga I till direktiv 2001/85/EG."

3) Bilaga I skall ändras enligt följande:

a) Fotnoten till punkt 3.1 skall utgå.

b) Punkt 3.1.1 skall ersättas med följande:

3.1.1 "Med undantag för säten som är avsedda att användas endast då fordonet är stillastående skall säten i fordon tillhörande kategorierna M₁, M₂ (i klass III eller B), M₃ (i klass III eller B) och N utrustas med bilbälten och/eller fasthållningsanordningar som uppfyller kraven i detta direktiv.

Fordon i klass I, II eller A tillhörande kategorierna M₂ eller M₃ kan utrustas med bilbälten och/eller fasthållningsanordningar, förutsatt att de uppfyller kraven i detta direktiv."

Artikel 2

Åtgärder för funktionshindrade personer

I syfte att föreskriva en säkerhetsnivå som är likvärdig med säkerhetsnivån i detta direktiv skall kommissionen senast den 20 april 2008, på grundval av befintliga internationella standarder och krav i nationell lagstiftning, undersöka särskilda förfaranden för att harmonisera kraven när det gäller bilbälten som är avsedda för personer med funktionshinder. Vid behov skall kommissionen lägga fram utkast till åtgärder. Ändringar av detta direktiv skall antas i enlighet med artikel 13 i direktiv 70/156/EEG.

Artikel 3

Genomförande

1. Från och med den 20 april 2006 får medlemsstaterna inte, med avseende på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar som uppfyller kraven i direktiv 77/541/EEG, ändrat genom detta direktiv,

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp,

b) förbjuda registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon.

2. Från och med den 20 oktober 2006 skall medlemsstaterna, med avseende på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar som inte uppfyller kraven i direktiv 77/541/EEG, ändrat genom detta direktiv, för nya typer av fordon,

- a) inte längre bevilja EG-typgodkännande,
- b) vägra att bevilja nationellt typgodkännande.

3. Från och med den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna, med avseende på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar som inte uppfyller kraven i direktiv 77/541/EEG, ändrat genom detta direktiv,

- a) betrakta de intyg om överensstämmelse som åtföljer nya fordon som ogiltiga vid tillämpningen av artikel 7.1 i direktiv 70/156/EEG,
- b) vägra registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon, såvida inte bestämmelserna i artikel 8.2 i direktiv 70/156/EEG åberopas.

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 20 april 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 21 april 2006.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/41/EG

av den 7 september 2005

om ändring av rådets direktiv 76/115/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Forskning har visat att användningen av bilbälten och fasthållningsanordningar kan bidra till att kraftigt minska antalet dödsolyckor och skadornas omfattning vid olyckor, även då fordon slår runt. Att sådan utrustning monteras i alla fordonskategorier kommer att utgöra ett viktigt steg i riktning mot att öka vägtrafiksäkerheten och därigenom rädda liv.
- (2) Samhällsnyttan kommer att öka kraftigt om alla fordon utrustas med bilbälten.
- (3) I sin resolution av den 18 februari 1986 om gemensamma åtgärder för att minska vägtrafikolyckorna som ett led i gemenskapens program för vägtrafiksäkerhet ⁽³⁾, framhåller Europaparlamentet att det måste bli obligatoriskt för alla passagerare, även barn, att använda bilbälten, utom i fordon som används i kollektivtrafik. Det måste därför göras åtskillnad mellan bussar i kollektivtrafik och andra fordon när det gäller kravet på montering av bilbälten och/eller fasthållningsanordningar.
- (4) I enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁴⁾ har gemenskapens system

för typgodkännande endast genomförts för alla nya fordon i kategori M₁ från och med den 1 januari 1998. Således är det endast dessa fordon som måste vara utrustade med förankringar för bilbälten och/eller fasthållningsanordningar enligt bestämmelserna i direktiv 76/115/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Till dess att gemenskapens system för typgodkännande har utvidgats till att omfatta alla fordonskategorier, bör det av hänsyn till vägtrafiksäkerheten krävas att det i fordon i andra kategorier än M₁ monteras förankringar för bilbälten och/eller fasthållningsanordningar.
- (6) Direktiv 76/115/EEG innehåller redan alla de tekniska och administrativa bestämmelser som möjliggör typgodkännande av fordon i andra kategorier än M₁. Medlemsstaterna behöver därför inte införa ytterligare bestämmelser.
- (7) Sedan kommissionens direktiv 96/38/EG av den 17 juni 1996 om anpassning till teknisk utveckling av rådets direktiv 76/115/EEG om förankring av säkerhetsbälten i motorfordon trädde i kraft har flera medlemsstater redan gjort bestämmelserna i det direktivet tvingande för vissa andra kategorier av fordon än M₁. Tillverkare och leverantörer har därför utvecklat lämplig teknik.
- (8) Direktiv 76/115/EEG bör ändras i enlighet med detta.
- (9) Eftersom målet för detta direktiv, att förbättra vägtrafiksäkerheten genom att göra det obligatoriskt att montera bilbälten i vissa fordonskategorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2003 (EUT C 91 E, 15.4.2004, s. 496), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 januari 2005 (EUT C 111 E, 11.5.2005, s. 23), Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/78/EG (EUT L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ EGT L 24, 30.1.1976, s. 6. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/38/EG (EGT L 187, 26.7.1996, s. 95).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 76/115/EEG

Direktiv 76/115/EEG ändras enligt följande:

1) I artikel 2 skall följande stycke läggas till:

”Fordon i kategorierna M₂ och M₃ skall indelas i klasser enligt definitionerna i avsnitt 2 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/85/EG av den 20 november 2001 om särskilda bestämmelser för fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten utöver förarsätet (*).

(*) EGT L 42, 13.2.2002, s. 1.”

2) Bilaga I ändras enligt följande:

a) Punkt 1.9 skall utgå.

b) Punkt 4.3.1 skall ersättas med följande:

”4.3.1 Fordon i kategorierna M₁, M₂ (klass III eller B), M₃ (klass III eller B) och N skall utrustas med bältesförankringar som uppfyller kraven i detta direktiv.”

c) Punkt 4.3.8 skall ersättas med följande:

”4.3.8 För säten som är avsedda att användas endast då fordonet är stillastående samt för säten i fordon som inte omfattas av punkterna 4.3.1 — 4.3.5 krävs inga bältesförankringar. Om fordonet är utrustat med förankringar för sådana säten skall dessa förankringar uppfylla bestämmelserna i detta direktiv. Förankringar som endast är avsedda att användas tillsammans med en funktionshindrad persons bälte eller andra fasthållningsanordningar enligt artikel 2a i rådets direktiv 77/541/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon (*) behöver dock inte uppfylla kraven i detta direktiv förutsatt att de har utformats och konstruerats enligt krav i nationell lagstiftning för att ge högsta genomförbara säkerhetsnivå.

(*) EGT L 220, 29.8.1977, s. 95. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.”

Artikel 2

Åtgärder för funktionshindrade personer

I syfte att föreskriva en säkerhetsnivå som är likvärdig med säkerhetsnivån i detta direktiv skall kommissionen senast den

20 april 2008, på grundval av befintliga internationella standarder och krav i nationell lagstiftning, undersöka särskilda förfaranden för att harmonisera kraven när det gäller förankringar som endast är avsedda att användas tillsammans med en funktionshindrad persons bälte eller andra fasthållningsanordningar enligt artikel 2a i direktiv 77/541/EEG. Vid behov skall kommissionen lägga fram utkast till åtgärder. Ändringar av detta direktiv skall antas i enlighet med artikel 13 i direktiv 70/156/EEG.

Artikel 3

Genomförande

1. Från och med den 20 april 2006 får medlemsstaterna inte, med avseende på förankringar för bilbälten som uppfyller kraven i direktiv 76/115/EEG, ändrat genom detta direktiv,

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp,

b) förbjuda registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon.

2. Från och med den 20 oktober 2006 skall medlemsstaterna, med avseende på förankringar för bilbälten som inte uppfyller kraven i direktiv 76/115/EEG, ändrat genom detta direktiv, för nya typer av fordon,

a) inte längre bevilja EG-typgodkännande,

b) vägra att bevilja nationellt typgodkännande.

3. Från och med den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna, med avseende på förankringar för bilbälten som inte uppfyller kraven i direktiv 76/115/EEG, ändrat genom detta direktiv,

a) betrakta de intyg om överensstämmelse som åtföljer nya fordon som ogiltiga vid tillämpningen av artikel 7.1 i direktiv 70/156/EEG,

b) vägra registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon, såvida inte bestämmelserna i artikel 8.2 i direktiv 70/156/EEG åberopas.

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 20 april 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 21 april 2006.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets
vägnar

J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/44/EG**av den 7 september 2005****om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

här direktivet på sådana inre vattenvägar och befintliga
system bör göras driftskompatibla med dem.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

- (6) Utvecklingen av RIS bör baseras på följande mål för
inlandssjöfart: säkerhet, effektivitet och miljövänlighet,
som skall uppnås genom trafikstyrning och transportför-
valtning, miljö- och infrastrukturskydd samt tillämp-
ningen av vissa regler.

med beaktande av kommissionens förslag,

- (7) Kraven för RIS bör åtminstone omfatta de informations-
tjänster medlemsstaterna skall tillhandahålla.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

- (8) Fastställandet av tekniska specifikationer bör omfatta
system som elektroniska sjökort, elektronisk fartygsrap-
portering, med ett enhetligt europeiskt fartygsnumrer-
ingssystem, "meddelanden till befälhavare" och spår-
ningssystem för fartyg. En kommitté bör säkerställa att
den utrustning som behövs för användningen av RIS är
tekniskt kompatibel.

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Användningen av informations- och kommunikations-
teknik på inre vattenvägar bidrar starkt till att göra trans-
porterna på dessa säkrare och effektivare.

- (9) Det bör vara medlemsstaternas ansvar att i samarbete
med gemenskapen uppmuntra användare att uppfylla
rapporterings- och utrustningskraven. Särskild hänsyn
bör i detta sammanhang tas till små och medelstora
företag inom inlandssjöfarten.

- (2) I vissa medlemsstater används redan nationella tillämp-
ningar av informationstjänster på olika vattenvägar. För
att det skall skapas ett harmoniserat, driftskompatibelt
och öppet hjälp- och navigeringssystem för nätet av inre
vattenvägar i gemenskapen bör det införas gemensamma
krav och tekniska specifikationer.

- (3) Av säkerhetsskäl och med tanke på en Europatäckande
harmonisering bör innehållet i sådana gemensamma
krav och tekniska specifikationer bygga på det arbete
som utförts inom området av relevanta internationella
organisationer, t.ex. PIANC (International Navigation
Association), Centralkommissionen för Rhensjöfarten
(CCNR) och Förenta nationernas ekonomiska kommis-
sion för Europa (FN/ECE).

- (10) Införandet av RIS kommer att medföra behandling av
personuppgifter. Sådan behandling bör utföras i enlighet
med gemenskapsregler, som bland annat anges i Europa-
parlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den
24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med
avseende på behandling av personuppgifter och om det
fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ och Europaparlamentets
och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om
behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom
sektorn för elektronisk kommunikation ⁽⁴⁾. Införandet av
RIS får inte leda till okontrollerad behandling av ekono-
miskt känslig information från aktörerna på marknaden.

- (4) Flodinformationstjänsterna (RIS) bör bygga på driftskom-
patibla system som bör grunda sig på öppna och offent-
liga normer tillgängliga för alla systemleverantörer och
systemanvändare under icke-diskriminerande former.

- (5) På nationella navigeringsbara inre vattenvägar som inte
är kopplade till en annan medlemsstats navigeringsbara
nät, är dessa krav och tekniska specifikationer inte obli-
gatoriska. RIS bör dock införas så som de definieras i det

- (11) Satellitbaserad positionsbestämning rekommenderas för
RIS-tjänster som kräver exakt positionsbestämning.
Denna teknik bör när detta är möjligt vara driftskompa-
tibel med andra relevanta system och integreras med
dessa i enlighet med tillämpliga beslut på detta område.

⁽¹⁾ EUT C 157, 28.6.2005, s. 56.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 februari 2005 (ännu ej
offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 27 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning
(EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

(12) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa harmoniserade RIS-tjänster i gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av den europeiska dimensionen, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(14) Medlemsstaterna uppmanas att, i enlighet med artikel 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽²⁾, för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiven och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Genom detta direktiv fastställs ett ramverk för införande och användning av harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) inom gemenskapen för att främja transporter på inre vattenvägar, vilket skall leda till ökad säkerhet, effektivitet och miljövänlighet samt underlätta samverkan med andra transportslag.

2. Genom detta direktiv inrättas ett ramverk för fastställandet och utvecklingen av tekniska krav, specifikationer och villkor som är nödvändiga för ett harmoniserat, driftskompatibelt och öppet RIS-system på inre vattenvägar i gemenskapen. Fastställandet och utvecklingen av sådana tekniska krav, specifikationer och villkor skall utföras av kommissionen med stöd av den kommitté som avses i artikel 11. Kommissionen skall i detta sammanhang vederbörligen beakta de åtgärder som utarbetats av relevanta internationella organisationer, bland annat PIANC, CCNR och FN/ECE. Kopplingen till förvaltningen av andra trafikslag skall säkerställas, i första hand trafikstyrning för fartyg och informationstjänster för fartyg.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller genomförandet och driften av RIS på samtliga inre vattenvägar av klass IV eller högre i medlemsstaterna som är förbundna med en vattenväg av klass IV eller högre till en vattenväg av klass IV eller högre i en annan medlemsstat, inklusive de hamnar vid sådana vattenvägar som det hänvisas till i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1346/2001/EG av den 22 maj 2001 om ändring av beslut nr 1692/96/EG med avseende på kusthamnar, inlandshamnar och intermodala terminaler samt projekt nr 8 i bilaga III ⁽³⁾. I detta direktiv skall klassificeringen av europeiska inre vattenvägar i FN/ECE:s resolution nr 30 av den 12 november 1992 gälla.

2. En medlemsstat får tillämpa detta direktiv på andra inre vattenvägar och inlandshamnar än de som anges i punkt 1.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *Flodinformationstjänster* (River Information Services [RIS]): harmoniserade informationstjänster som stöd för trafik- och transportförvaltning i fråga om inlandssjöfart, inklusive, om det är tekniskt genomförbart, samverkan med andra transportslag. RIS omfattar inte affärsmässig verksamhet mellan ett eller flera inblandade företag, men det är öppet för gränssnittsanslutning till affärsmässig verksamhet. RIS skall omfatta tjänster som farledsinformation, trafikinformation, trafikstyrning, stöd till katastrofförebyggande åtgärder, information för transportförvaltning, statistik och tulltjänster samt avgifter för vattenvägar och hamnar.
- b) *farledsinformation*: geografisk, hydrologisk och administrativ information om vattenvägar (farleder). Farledsinformation är envägsinformation: från land till ett fartyg eller från land till ett kontor.
- c) *taktisk trafikinformation*: information som påverkar direkta navigeringsbeslut i den faktiska trafiksituationen och den närliggande geografiska omgivningen.
- d) *strategisk trafikinformation*: information som påverkar RIS-användares beslut på medellång och lång sikt.
- e) *RIS-tillämpning*: tillhandahållandet av flodinformationstjänster genom specialutformade system.
- f) *RIS-center*: den plats där tjänsterna förvaltas av operatörer.

⁽³⁾ EGT L 185, 6.7.2001, s. 1.

- g) *RIS-användare*: alla olika användargrupper, exempelvis befäl på båtar, RIS-operatörer, sluss- och/eller brovakter, myndigheter med ansvar för vattenvägar, hamn- och terminalansvariga, ansvariga för räddningstjänstens katastrofberedskap, ansvariga för fartygsflottor, speditörer och fraktmäklare.
- h) *driftskompatibilitet*: tjänster, datainnehåll, format och frekvens för datautbyte harmoniseras på ett sådant sätt att RIS-användare på europeisk nivå har tillgång till samma tjänster och information.

Artikel 4

Inrättande av RIS

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att införa RIS på inre vattenvägar som omfattas av artikel 2.
2. Medlemsstaterna skall utveckla RIS på ett sådant sätt att RIS-tillämpningen är effektiv, utbyggbar och driftskompatibel så att den kan drivas med andra RIS-tillämpningar och om möjligt med system för andra transportslag. Tillämpningen skall vidare erbjuda gränssnitt till system för transportförvaltning och affärsmässig verksamhet.
3. Medlemsstaterna skall göra följande för att inrätta RIS:
 - a) Ge RIS-användare tillgång till samtliga relevanta uppgifter om navigering och ruttplanering på inre vattenvägar. Uppgifterna skall som minimikrav tillhandahållas i elektroniskt format.
 - b) Se till att RIS-användare, utöver de uppgifter som anges i led a, har tillgång till elektroniska sjökort för navigering för medlemsstaternas samtliga inre vattenvägar av klass Va eller högre enligt klassificeringen av europeiska inre vattenvägar.
 - c) Göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att ta emot elektroniska rapporter med de uppgifter som krävs från fartyg i de fall fartygsrapportering krävs enligt nationella eller internationella regler. Om transporten sker över en landsgräns, skall informationen skickas till behöriga myndigheter i grannstaten. All överföring av information skall göras innan fartyget når fram till gränsen.
 - d) Se till att "meddelanden till befälhavare", som också skall omfatta rapporter om vattennivåer (eller högsta tillåtna djupgående) och isförhållanden på de inre vattenvägarna skall utformas som standardiserade, kodade meddelanden som kan laddas ned. Sådana meddelanden skall minst innehålla den information som är nödvändig för säker navi-

gering. Vidare skall de som minimikrav tillhandahållas i ett lättillgängligt elektroniskt format.

De krav som anges i detta stycke skall uppfyllas i enlighet med specifikationerna i bilagorna I och II.

4. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall inrätta RIS-centra efter regionala behov.

5. Vid användning av det automatiska identifieringssystemet (AIS) skall den regionala ordningen för radiotelefontjänster på inre vattenvägar som antogs i Basel den 6 april 2000 inom ramen för internationella teleunionens radioreglemente tillämpas.

6. Medlemsstaterna skall, om lämpligt i samarbete med gemenskapen, uppmuntra befäl på båtar, driftsansvariga, agenter för eller ägare av fartyg som navigerar på medlemsstatens inre vattenvägar och speditörer eller ägare till gods som fraktas på sådana fartyg att till fullo utnyttja de tjänster som tillhandahålls inom ramen för detta direktiv.

7. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera att RIS är driftskompatibel, tillförlitlig och säker.

Artikel 5

Tekniska riktlinjer och specifikationer

1. Som stöd för RIS och för att garantera driftskompatibiliteten för dessa tjänster i enlighet med kraven i artikel 4.2, skall kommissionen i enlighet med punkt 2 i den här artikeln fastställa tekniska riktlinjer för planering, genomförande och drift av tjänsterna (RIS-riktlinjer) samt tekniska specifikationer, främst på följande områden:

- a) Elektroniska sjökort och informationssystem för inlandssjöfart (ECDIS för inre vattenvägar).
- b) Elektronisk fartygsrapportering.
- c) "Meddelanden till befälhavare".
- d) Spårningssystem för fartyg.
- e) Driftskompatibilitet hos den utrustning som är nödvändig för användningen av RIS.

Dessa riktlinjer och specifikationer skall baseras på de tekniska principerna i bilaga II och ta hänsyn till det arbete som utförts på området av relevanta internationella organisationer.

2. De tekniska riktlinjer och specifikationer som avses i punkt 1 skall fastställas och vid behov ändras av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 11.3. Fastställandet skall göras i enlighet med följande tidsplan:

- a) RIS-riktlinjerna skall vara klara senast den 20 juni 2006.
- b) De tekniska specifikationerna för ECDIS för inre vattenvägar, den elektroniska fartygsrapporteringen och "meddelanden till befälhavare" skall vara klara senast den 20 oktober 2006.
- c) De tekniska specifikationerna för spårningssystemen för fartyg skall vara klara senast den 20 december 2006.

3. RIS-riktlinjerna och -specifikationerna skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Satellitpositionering

Satellitbaserad positionsbestämning rekommenderas för RIS-tjänster som kräver exakt positionsbestämning.

Artikel 7

Typgodkännande av RIS-utrustning

1. I de fall det är nödvändigt av säkerhetsskäl vid navigering och krävs i relevanta tekniska specifikationer, skall RIS-utrustning för terminal och nätverk samt RIS-programvaror typgodkännas i fråga om efterlevnad av de nämnda specifikationerna innan de tas i bruk på de inre vattenvägarna.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela vilka nationella organ som ansvarar för typgodkännandet. Kommissionen skall delge de övriga medlemsstaterna denna information.

3. Samtliga medlemsstater skall erkänna typgodkännanden som utfärdats av de nationella organ i övriga medlemsstater som avses i punkt 2.

Artikel 8

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna skall utse behöriga myndigheter för RIS-tillämpningar och för internationellt informationsutbyte. Kommissionen skall meddela vilka dessa myndigheter är.

Artikel 9

Regler om personlig integritet, säkerhet och vidareutnyttjande av information

1. Medlemsstaterna skall se till att den behandling av personuppgifter som är nödvändig för driften av RIS sker i enlighet med gemenskapsregler för skydd av mänskliga friheter och grundläggande rättigheter, inbegripet direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

2. Medlemsstaterna skall införa och underhålla säkerhetsåtgärder för att skydda RIS-meddelanden och dokumentationen kring dem mot oförutsedda händelser och felaktig behandling, till exempel otillåten åtkomst, ändringar och förlust.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn⁽¹⁾ skall tillämpas.

Artikel 10

Ändringsförfarande

Bilagorna I och II kan ändras mot bakgrund av den erfarenhet som görs vid tillämpningen av detta direktiv och för att anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 11.3.

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 7 i rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

5. Kommissionen skall regelbundet höra företrädarna för sektorn.

Artikel 12

Införlivande

1. Medlemsstater som har inre vattenvägar som omfattas av artikel 2 skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽²⁾ EGT L 373, 31.12.1991, s. 29. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall senast 30 månader efter det att de relevanta tekniska riktlinjer och specifikationer som anges i artikel 5 träder i kraft vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla kraven i artikel 4. De tekniska riktlinjerna och specifikationerna träder i kraft dagen efter det att de har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. På begäran av en medlemsstat kan kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 11.2 förlänga den period som anges i punkt 2 för införandet av ett eller flera av kraven i artikel 4 i fråga om inre vattenvägar som omfattas av artikel 2, men med låg trafikintensitet, eller i fråga om inre vattenvägar för vilka kostnaden för genomförandet skulle vara oproportionerlig i förhållande till nyttan. Perioden kan förlängas genom ett enkelt beslut av kommissionen; beviljande om sådan förlängning kan ske flera gånger. I sin motivering för förlängning skall medlemsstaterna ange trafikintensiteten och de ekonomiska villkoren för den aktuella vattenvägen. Fram till det att kommissionen fattat beslut får den medlemsstat som begärt förlängning fortsätta sin verksamhet som om förlängningen hade beviljats.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

5. I nödvändiga fall skall medlemsstaterna bistå varandra vid genomförandet av det här direktivet.

6. Kommissionen skall övervaka inrättandet av RIS i gemenskapen och rapportera till Europaparlamentet och rådet senast den 20 oktober 2008.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till de medlemsstater som har inre vattenvägar som omfattas av artikel 2.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets
vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

BILAGA I

MINIMIKRAV AVSEENDE UPPGIFTER

I enlighet med artikel 4.3 a skall framför allt följande uppgifter lämnas:

- Vattenvägsaxlar med kilometerindikering.
 - Restriktioner för fartyg eller fartygskonvojer i fråga om längd, bredd, djupgående och höjd över vattenytan.
 - Öppettider för anläggningar som kan utgöra hinder, främst slussar och broar.
 - Hamnars och omlastningsanläggningars lokalisering.
 - Referensuppgifter för vattennivåmätare som är av betydelse för navigering.
-

BILAGA II

PRINCIPER FÖR RIS-RIKTLINJER OCH TEKNISKA SPECIFIKATIONER

1. RIS-riktlinjer

De RIS-riktlinjer som anges i artikel 5 skall överensstämma med följande principer:

- a) Tekniska krav för planering, genomförande och drift av tjänsterna och därtill knutna system.
- b) RIS-strukturen och -organisationen.
- c) Rekommendationer om att fartyg skall delta i RIS, för enskilda tjänster och för en stegvis utveckling av RIS.

2. ECDIS för inre vattenvägar

De tekniska specifikationerna för elektroniska sjökort och informationssystem (ECDIS för inre vattenvägar) som skall fastställas i enlighet med artikel 5 skall överensstämma med följande principer:

- a) Driftskompatibilitet med ECDIS för havssjöfart i syfte att underlätta trafiken på inre vattenvägar i blandade trafikzoner i flodmynningar och i havs-flodtrafik.
- b) Fastställande av minimikrav för utrustning för ECDIS för inre vattenvägar samt minimiinhållet i elektroniska sjökort i syfte att öka navigeringssäkerheten. I synnerhet skall följande krav uppnås:
 - En hög grad av tillförlitlighet och tillgänglighet hos den använda utrustningen för ECDIS för inre vattenvägar.
 - Utrustningen för ECDIS för inre vattenvägar skall vara så robust konstruerad att den klarar de förhållanden som är typiska ombord på ett fartyg utan att dess kvalitet och tillförlitlighet påverkas.
 - Det elektroniska sjökortet skall innehålla alla typer av geografiska objekt (t.ex. farledens avgränsningar, kustanläggningar, fyrar) som är nödvändiga för säker navigering.
 - Övervakning av det elektroniska sjökortet med överlappande radarbild när den används för att styra fartyget.
- c) Information om vattendjupet på farleden skall integreras i det elektroniska sjökortet och dessutom skall aktuell och förväntad vattennivå visas.
- d) I ECDIS för inre vattenvägar skall ytterligare information (t.ex. från andra aktörer än behöriga myndigheter) kunna integreras och visas på det elektroniska sjökortet utan att det påverkar den information som behövs för säker navigering.
- e) Alla RIS-användare skall ha tillgång till elektroniska sjökort.
- f) Alla systemtillverkare skall ha tillgång till uppgifter om elektroniska sjökort, när så är lämpligt till en rimlig kostnad.

3. Elektronisk fartygsrapportering

De tekniska specifikationer för elektronisk fartygsrapportering inom inlandssjöfart som skall fastställas i enlighet med artikel 5 skall överensstämma med följande principer:

- a) Underlättande av elektronisk dataöverföring mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, mellan dem som bedriver sjöfart på inre vattenvägar och till havs samt inom multimodala transporter som omfattar inlandssjöfart.
- b) Användning av ett standardiserat system för transportmeddelanden från fartyg till myndigheter, myndigheter till fartyg och myndigheter till myndigheter i syfte att uppnå driftskompatibilitet med havssjöfart.
- c) Användning av internationellt godkända kodlistor och klassificeringar, eventuellt kompletterade för att ta hänsyn till ytterligare behov inom inlandssjöfarten.
- d) Användning av ett unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg.

4. Meddelanden till befälhavare

De tekniska specifikationer för "meddelanden till befälhavare" som skall fastställas i enlighet med artikel 5, i synnerhet i fråga om farledsinformation, trafikinformation och -styrning samt ruttplanering, skall överensstämma med följande principer:

- a) En standardiserad datastruktur som använder fördefinierade textmoduler som i stor omfattning är kodade i syfte att möjliggöra automatisk översättning av det viktigaste innehållet till andra språk och att "meddelanden till befälhavare" kan integreras i system för ruttplanering.
- b) Den standardiserade datastrukturen skall vara driftskompatibel med datastrukturen för ECDIS för inre vattenvägar i syfte att underlätta integreringen av "meddelanden till befälhavare" i ECDIS för inre vattenvägar.

5. Spårningssystem för fartyg

De tekniska specifikationer för spårningssystem för fartyg som skall fastställas i enlighet med artikel 5 skall överensstämma med följande principer:

- a) Fastställande av systemkrav och krav på standardmeddelanden samt förfaranden så att meddelandehantering kan ske automatiskt.
 - b) Åtskillnad mellan system som är anpassade till kraven på taktisk trafikinformation och system som är anpassade till kraven på strategisk trafikinformation, både i fråga om exaktheten hos systemet för positionsbestämning och kraven på uppdateringshastighet.
 - c) Beskrivning av de tekniska system som skall användas för fartygsspårning, exempelvis automatiska identifierings-system (AIS) för inre vattenvägar.
 - d) Driftskompatibilitet för dataformat med AIS-system.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/45/EG

av den 7 september 2005

om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sina slutsatser av den 5 juni 2003 — "Förmedla en positivare uppfattning om gemenskapens sjöfart och väcka ungdomens intresse för sjömansyrket" — betonade rådet nödvändigheten av att främja yrkesmässig rörlighet för sjöfolk inom Europeiska unionen, med särskild tonvikt på förfaranden för erkännande av behörighetscertifikat för sjöfolk, samtidigt som man säkerställer noggrant uppfyllande av kraven i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention från 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen), efter uppdatering.
- (2) Sjötransportsektorn är en sektor som befinner sig under intensiv och snabb utveckling och som har en stark internationell prägel. Mot bakgrund av den tilltagande bristen på sjöfolk i gemenskapen kan balansen mellan tillgång och efterfrågan på personal därför upprätthållas mer effektivt på gemenskapsnivå än på nationell nivå. Därför är det nödvändigt att den gemensamma transportpolitiken inom området sjötransport utvidgas så att den underlättar rörlighet för sjöfolk inom gemenskapen.
- (3) När det gäller kvalifikationer för sjöfolk har gemenskapen fastlagt minimikrav avseende utbildning och certifiering inom sjöfartssektorn genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽³⁾. Genom det direktivet införlivas STCW-konventionens

internationella normer för utbildning, certifiering och vakthållning med gemenskapens lagstiftning.

- (4) Enligt direktiv 2001/25/EG skall sjöfolk inneha ett behörighetscertifikat som utfärdats och erkänts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i det direktivet och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra på ett fartyg i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri.
- (5) Enligt direktiv 2001/25/EG skall ett ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av certifikat som innehas av sjöfolk som är medborgare, eller som inte är medborgare, i en medlemsstat, omfattas av direktiven 89/48/EEG ⁽⁴⁾ och 92/51/EEG ⁽⁵⁾ om inrättande av en första respektive en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning. Dessa direktiv innehåller inte några bestämmelser om automatiskt erkännande av sjöfolks formella kvalifikationer, eftersom sjöfolk kan vara föremål för kompensationsåtgärder.
- (6) Varje medlemsstat bör erkänna alla certifikat och andra behörighetsbevis som utfärdats av en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2001/25/EG. Därför bör varje medlemsstat tillåta att sjöfolk som har förvärvat sina behörighetscertifikat i en annan medlemsstat, i enlighet med kraven i det direktivet, tar upp eller fortsätter att utöva det sjöfartsyrke för vilket han/hon är kvalificerad, utan att det ställs ytterligare krav utöver dem som gäller för landets egna medborgare.
- (7) Eftersom detta direktiv syftar till att underlätta ömsesidigt erkännande av certifikat reglerar det inte villkoren för möjlighet till anställning.
- (8) I STCW-konventionen fastställs språkrav för sjöfolk. Dessa krav bör införlivas med gemenskapsrätten i syfte att säkerställa effektiv kommunikation ombord på fartyg och underlätta den fria rörligheten för sjöfolk inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 157, 28.6.2005, s. 53.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 februari 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 27 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 136, 18.5.2001, s. 17. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/23/EG (EUT L 62, 9.3.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 24.1.1989, s. 16). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG (EGT L 206, 31.7.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, 24.7.1992, s. 25). Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2004/108/EG (EUT L 32, 5.2.2004, s. 15).

(9) I dag innebär det faktum att det förekommer allt fler behörighetscertifikat som förvärvats genom bedrägeri en allvarlig risk för säkerheten till sjöss och för skyddet av den marina miljön. I de flesta fall uppfyller innehavare av förfalskade behörighetscertifikat inte de minimikrav för certifiering som fastläggs i STCW-konventionen. Sådant sjöfolk kan lätt bli inblandat i sjöolyckor.

(10) Medlemsstaterna bör därför införa och tillämpa särskilda bestämmelser för att förhindra och straffbelägga bedrägerier med anknytning till behörighetscertifikat samt fortsätta sina ansträngningar inom IMO för att uppnå strikta och genomförbara överenskommelser om internationell bekämpning av sådana bedrägerier. Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) är ett lämpligt forum för utbyte av information, erfarenheter och bästa metoder i detta avseende.

(11) Genom förordning (EG) nr 1406/2002⁽¹⁾ inrättades en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad "byrån") i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv sjösäkerhetsnivå och en hög nivå på förhindrandet av utsläpp från fartyg. En av de uppgifter som byrån tilldelats är att bistå kommissionen vid genomförandet av de arbetsuppgifter som uppdragits åt kommissionen genom gemenskapslagstiftning som är tillämplig på fartygsbesättningsars utbildning, certifiering och vakthållning.

(12) Byrån bör därför bistå kommissionen i kontrollen av att medlemsstaterna upprätthåller de krav som fastställs i detta direktiv och i direktiv 2001/25/EG.

(13) Ett ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av certifikat som innehas av sjöfolk, oavsett om de är medborgare i en medlemsstat eller inte, bör inte längre omfattas av direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG, utan bör regleras av det här direktivet.

(14) Direktiv 2001/25/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(15) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(16) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽²⁾ bör medlemsstaterna

uppmuntras att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på sjöfolk som

- a) är medborgare i en medlemsstat,
- b) inte är medborgare i en medlemsstat och som innehar ett certifikat som utfärdats av en medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande definitioner:

- a) *sjöfolk*: utbildade personer som certifierats av en medlemsstat åtminstone i enlighet med kraven i bilaga I till direktiv 2001/25/EG.
- b) *certifikat*: ett giltigt dokument i den mening som avses i artikel 4 i direktiv 2001/25/EG.
- c) *vederbörligt certifikat*: ett certifikat enligt definitionen i artikel 1.27 i direktiv 2001/25/EG.
- d) *intyg om erkännande*: ett giltigt dokument som utfärdats av behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 5.2 och 5.6 i direktiv 2001/25/EG.
- e) *erkännande*: godkännande av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten av ett certifikat eller ett vederbörligt certifikat, som utfärdats av en annan medlemsstat.
- f) *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken sjöfolk ansöker om erkännande av sitt/sina vederbörliga certifikat eller annat/andra certifikat.
- g) *STCW-konventionen*: Internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, 1978, efter uppdatering.
- h) *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 vid parternas STCW-konferens 1995, efter uppdatering.
- i) *byrån*: Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom förordning (EG) nr 1406/2002.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 724/2004 (EUT L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Artikel 3

Erkännande av certifikat

1. Varje medlemsstat skall erkänna de vederbörliga certifikat eller andra certifikat som utfärdats av en annan medlemsstat i enlighet med kraven i direktiv 2001/25/EG.
2. Erkännandet av vederbörliga certifikat skall begränsas till utövandet av de befattningar, funktioner och kompetensnivåer som fastställs i dessa och åtföljas av ett intyg om sådant erkännande.
3. Medlemsstaterna skall säkerställa rätten att överklaga varje vägran att erkänna ett giltigt certifikat eller avsaknaden av svar, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.
4. Utan hinder av punkt 2 får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställa ytterligare begränsningar av befattningar, funktioner och kompetensnivåer när det gäller kustnära resor enligt artikel 7 i direktiv 2001/25/EG eller alternativa certifikat som utfärdas i enlighet med regel VII/1 i bilaga I till direktiv 2001/25/EG.
5. Värdmedlemsstaten skall se till att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjörättsliga lagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.

Artikel 4

Ändringar i direktiv 2001/25/EG

Direktiv 2001/25/EG ändras enligt följande:

- 1) Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Certifikat

Med certifikat avses ett giltigt dokument, oberoende av hur det benämns, utfärdat av eller på uppdrag av en medlemsstats behöriga myndighet i enlighet med artikel 5 och kraven i bilaga I."

- 2) Följande artikel skall införas:

"Artikel 7a

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna skall införa och tillämpa lämpliga bestämmelser för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper certifieringsförfarandet eller de certifikat som utfärdats och erkänts av deras behöriga myndigheter och skall införa sanktioner som skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall utse de nationella behöriga myndigheter som skall ansvara för att uppdaga och bekämpa av bedrägerier och annan olaglig verksamhet samt utbyta information med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och i tredjeländer avseende certifiering av sjöfolk. Medlemsstaterna skall genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter. Medlemsstaterna skall också genast underrätta de tredjeländer med vilka de slutit en överenskommelse i enlighet med regel I/10 punkt 1.2 i STCW-konventionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

3. På begäran av en värdmedlemsstat skall behöriga myndigheter i en annan medlemsstat skriftligen styrka huruvida certifikat för sjöfolk, motsvarande intyg om erkännande eller andra skriftliga bevis på genomgången utbildning som utfärdats i den medlemsstaten är äkta eller inte."

- 3) Artikel 18.1 och 18.2 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 20 oktober 2007.

- 4) Följande artiklar skall införas:

"Artikel 21a

Regelbunden kontroll av att reglerna iakttas

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget skall kommissionen, biträdd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 (*) regelbundet och minst vart femte år kontrollera att medlemsstaterna iakttar de minimikrav som fastläggs i detta direktiv.

Artikel 21b

Rapport om kravuppfyllelse

Senast den 20 oktober 2010 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport som grundar sig på information som erhållits i enlighet med artikel 21a. Kommissionen skall i rapporten analysera medlemsstaternas iakttagande av detta direktiv och om nödvändigt föreslå ytterligare åtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 724/2004 (EUT L 129, 29.4.2004, s. 1)."

- 5) Följande punkt skall införas i bilaga I, kapitel I:

"1a. Medlemsstaterna skall se till att sjöfolk har språkkunskaper enligt beskrivningarna i avsnitt A-II/1, A-III/1, A-IV/2 och A-II/4 i STCW-koden som är tillräckliga för att de skall kunna utföra sina fastställda uppgifter på ett fartyg som för en värdmedlemsstats flagga."

*Artikel 5***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007. De skall genast informera kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 6***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 7***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 september 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2005/667/RIF

av den 12 juli 2005

om förstärkning av det straffrättsliga regelverket för bekämpande av föroreningar orsakade av fartyg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.1 e och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ⁽¹⁾ och

av följande skäl:

- (1) Såväl i rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽²⁾ som i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15-16 oktober 1999, särskilt punkt 48 i dessa, efterlyses lagstiftningsåtgärder mot miljöbrott, bland annat gemensamma påföljder och jämförbara förfarandegarantier.
- (2) Kampen mot föroreningar som orsakas av fartyg, uppsåtliga eller av grov oaktsamhet, prioriteras av unionen. Av punkterna 32 — 34 i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 12-13 december 2002 och särskilt av uttalandet från rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 19 december 2002 efter oljetankern Prestiges förlisning framgår att unionen är fast besluten att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att undvika att sådana skador upprepas.
- (3) Det bör därför genomföras en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning, vilket kommissionen redan har påpekat i sitt meddelande till Europaparlamentet och rådet om ökad sjösäkerhet med anledning av oljetankern Prestiges förlisning.
- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser ⁽³⁾ liksom detta rambeslut, som kompletterar direktiv 2005/35/EG med detaljerade straffrättsliga bestämmelser, syftar till en sådan tillnärmning.
- (5) Detta rambeslut, som grundar sig på artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen, är rätt instrument för att ålägga medlemsstaterna skyldigheten att föreskriva straffrättsliga påföljder.
- (6) Det bör införas gemensamma påföljder för juridiska personer på grund av beteendets särskilda art.
- (7) Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, som har undertecknats av samtliga medlemsstater och i vilken Europeiska gemenskapen är part, är särskilt viktigt när det gäller samarbete.
- (8) Samarbetet mellan medlemsstaterna bör organiseras på bästa möjliga sätt för att medlemsstaterna snabbt skall kunna överföra upplysningar till varandra. Kontaktpunkter bör därför utses och fastställas.
- (9) Eftersom målen för detta rambeslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den skada över nationsgränserna som beteendet i fråga kan orsaka, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (10) Detta rambeslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och tar hänsyn till de principer som erkänns i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (11) Detta rambeslut innehåller inte någon uttrycklig skyldighet för medlemsstater med kust vid sund som används för internationell sjöfart och som omfattas av reglerna för genomfartstrafik i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, del III kapitel 2, att fastställa behörighet för brott begångna i sådana sund. Behörighet beträffande brott bör fastställas i enlighet med internationell rätt och i synnerhet artikel 34 i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 januari 2004 (EUT C 92, 16.4.2004, s. 19).

⁽²⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 11 i detta nummer av EUT.

(12) Den praktiska tillämpningen av de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att genomföra detta rambeslut bör övervakas av kommissionen, som inom fem år från och med dagen för genomförandet av detta rambeslut bör lägga fram en rapport för rådet. Denna rapport får inbegripa lämpliga förslag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

Vid tillämpningen av detta rambeslut skall definitionerna i artikel 2 i direktiv 2005/35/EG gälla.

Artikel 2

Brott

1. Med förbehåll för artikel 4.2 i detta rambeslut skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att en överträdelse i den mening som avses i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2005/35/EG skall betraktas som ett brott.

2. Punkt 1 skall inte gälla besättningsmedlemmar, när det gäller överträdelser i sund som används för internationell sjöfart, i exklusiva ekonomiska zoner och på det fria havet när villkoren i regel 11 b i bilaga I eller regel 6 b i bilaga II till MARPOL-konventionen 73/78 är uppfyllda.

Artikel 3

Medhjälp, bistånd och anstiftan

Varje medlemsstat skall, i enlighet med nationell lagstiftning, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att medhjälp, bistånd och anstiftan till sådana brott som avses i artikel 2 är straffbara.

Artikel 4

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att de brott som avses i artiklarna 2 och 3 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder som, åtminstone i allvarliga fall, innefattar ett maximalt frihetsstraff på minst ett till tre år.

2. I mindre allvarliga fall där de begångna handlingarna inte orsakar försämring av vattenkvaliteten, får medlemsstaten besluta om påföljder av ett annat slag än de som fastställs i punkt 1.

3. De straffrättsliga påföljder som anges i punkt 1 kan åtföljas av andra påföljder eller åtgärder, särskilt böter eller av att en fysisk person mister rätten att utöva en verksamhet som kräver officiellt tillstånd eller godkännande, eller rätten att grunda, förvalta eller leda ett företag eller en inrättning i det fall då de omständigheter som lett till hans eller hennes fällande dom visar att det föreligger uppenbar risk för att samma sorts brottsliga verksamhet kan komma att fortsätta.

4. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att ett uppsåtligt brott enligt artikel 2 beläggs med ett maximalt frihetsstraff på minst fem till tio år om brottet har vållat betydande och omfattande skada på vattenkvaliteten, på djur eller växtarter eller på delar av dem och dödsfall eller allvarlig personskada.

5. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att ett uppsåtligt brott enligt artikel 2 beläggs med ett maximalt frihetsstraff på minst två till fem år, om

a) brottet har vållat betydande och omfattande skada på vattenkvaliteten, på djur eller växtarter eller på delar av dem, eller

b) brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott⁽¹⁾, oavsett den straffnivå som anges i den gemensamma åtgärden.

6. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att ett brott enligt artikel 2, om det har begåtts av grov oaktsamhet, beläggs med ett maximalt frihetsstraff på minst två till fem år, om överträdelsen vållat betydande och omfattande skada på vattenkvaliteten, på djur eller växtarter eller på delar av dem och dödsfall eller allvarlig personskada.

7. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att ett brott enligt artikel 2, om det har begåtts av grov oaktsamhet, beläggs med ett maximalt frihetsstraff på minst ett till tre år, om överträdelsen har vållat betydande och omfattande skada på vattenkvaliteten, på djur eller växtarter eller på delar av dem.

8. I fråga om frihetsstraff skall denna artikel tillämpas om inte annat följer av internationell rätt, särskilt artikel 230 i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982.

Artikel 5

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 2 och 3 och som begås till deras förmån av en person som har agerat antingen på egen hand eller som en del av ett organ inom den juridiska personen och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på

a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller

b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller

c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

⁽¹⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

2. Förutom de fall som anges i punkt 1 skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att en juridisk person kan ställas till ansvar om brister i den övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har möjliggjort ett brott enligt artikel 2, när detta sker till den juridiska personens förmån av en person som är underställd denne.

3. Den juridiska personens ansvar i enlighet med punkterna 1 och 2 får inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till brott enligt artiklarna 2 och 3.

Artikel 6

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att en juridisk person som ställs till ansvar i enlighet med artikel 5.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Dessa påföljder

- a) skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter, som åtminstone i fall där den juridiska personen ställs till ansvar för brott som avses i artikel 2, har
 - i) en maximal påföljd på minst 150 000 EUR till 300 000 EUR,
 - ii) en maximal påföljd på minst 750 000 EUR till 1 500 000 EUR i de allvarligaste fallen, inklusive åtminstone de uppsåtliga brott som omfattas av artikel 4.4 och 4.5,
- b) kan i samtliga fall omfatta andra påföljder än böter, som
 - i) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
 - ii) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
 - iii) rättslig övervakning,
 - iv) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten, eller
 - v) skyldighet att vidta särskilda åtgärder för att undanröja följderna av den överträdelse som ledde till ansvar för den juridiska personen.

2. För att genomföra punkt 1 a, dock utan att det strider mot första meningen i punkt 1, skall de medlemsstater som inte har euron som valuta tillämpa den växelkurs mellan euron och deras egen valuta som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* den 12 juli 2005.

3. En medlemsstat får genomföra punkt 1 a genom att tillämpa ett system där bötesbeloppet står i proportion till den juridiska personens omsättning, den ekonomiska fördel som erhöles eller planerades när brottet begicks eller något annat värde som ger en anvisning om den juridiska personens ekonomiska situation, under förutsättning att ett sådant system gör det möjligt att tillämpa maximibelopp för böterna som åtminstone motsvarar det lägsta beloppet för de maximala böter som anges i punkt 1 a.

4. En medlemsstat som har för avsikt att genomföra rambeslutet i enlighet med punkt 3 skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om att den avser att göra detta.

5. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att en juridisk person som ställs till ansvar i enlighet med artikel 5.2 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 7

Domstols behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet i enlighet med internationell rätt med avseende på sådana brott som avses i artiklarna 2 och 3 och som har begåtts

- a) helt eller delvis inom medlemsstatens territorium,
- b) inom dess exklusiva ekonomiska zon eller inom en likvärdig zon som har fastställts i enlighet med internationell rätt,
- c) ombord på ett fartyg som för dess flagg,
- d) av en av dess medborgare om brottet är straffbart enligt strafflagstiftningen där det begicks eller om den plats där det begicks inte faller under någon territoriell behörighet,
- e) till förmån för en juridisk person som har ett huvudkontor på dess territorium,
- f) utanför dess territorium men har förorsakat eller kan komma att förorsaka föroreningar inom dess territorium eller dess ekonomiska zon, och fartyget frivilligt befinner sig i en av medlemsstatens hamnar eller offshore-terminaler,
- g) på det fria havet och fartyget frivilligt befinner sig i en av medlemsstatens hamnar eller offshore-terminaler.

2. Varje medlemsstat får besluta att den inte skall tillämpa eller att den endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter skall tillämpa bestämmelserna om domstols behörighet i

- a) punkt 1 d,
- b) punkt 1 e.

3. Medlemsstaterna skall informera rådets generalsekretariat om de beslutar att tillämpa punkt 2, i förekommande fall med angivande av de särskilda fall eller omständigheter då beslutet skall gälla.

4. När fler än en medlemsstat har behörighet skall de berörda medlemsstaterna vinnlägga sig om att samordna sina åtgärder på lämpligt sätt, i synnerhet vad gäller villkoren för lagföring och förfarandena för ömsesidig rättslig hjälp.

5. Hänsyn skall tas till följande relevanta omständigheter:

- a) Den medlemsstat på vars territorium, inom vars exklusiva ekonomiska zon eller motsvarande zon brottet har begåtts.
- b) Den medlemsstat på vars territorium, inom vars exklusiva ekonomiska zon eller motsvarande zon följderna av brottet visar sig.

- c) Den medlemsstat på vars territorium, inom vars exklusiva ekonomiska zon eller motsvarande zon det fartyg från vilket brottet har begåtts befinner sig i transitpassage.
- d) Den medlemsstat där gärningsmannen är medborgare eller fast bosatt.
- e) Den medlemsstat på vars territorium den juridiska person för vars räkning brottet har begåtts har sitt huvudkontor.
- f) Den medlemsstat som är flaggstat för det fartyg från vilket brottet har begåtts.
6. Vid tillämpningen av denna artikel omfattar ett territorium det område som avses i artikel 3.1 a och 3.1 b i direktiv 2005/35/EG.

Artikel 8

Spridning av information

- Om en medlemsstat underrättas om att ett av de brott som avses i artikel 2 har begåtts eller riskerar att begås och detta förorsakar eller sannolikt kan komma att förorsaka överhängande föroreningar skall medlemsstaten omedelbart underrätta de andra medlemsstater som kan drabbas av dessa skador och kommissionen.
- Om en medlemsstat underrättas om att ett av de brott som avses i artikel 2 har begåtts eller riskerar att begås och detta sannolikt faller under en av medlemsstaternas behörighet skall medlemsstaten omedelbart underrätta den sistnämnda medlemsstaten.
- Medlemsstaterna skall utan dröjsmål underrätta flaggstaten eller varje annan berörd stat om de åtgärder som vidtagits enligt detta rambeslut, särskilt artikel 7.

Artikel 9

Kontaktpunkter

- Varje medlemsstat skall utse befintliga kontaktpunkter eller, om det är nödvändigt, upprätta nya kontaktpunkter, i synnerhet för utbyte av information enligt artikel 8.
- Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om vilken eller vilka myndigheter som fungerar som kontaktpunkt enligt punkt 1. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om dessa kontaktpunkter.

Artikel 10

Territoriellt tillämpningsområde

Detta rambeslut skall ha samma territoriella tillämpningsområde som direktiv 2005/35/EG.

Artikel 11

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall senast den 12 januari 2007 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut.

2. Senast den 12 januari 2007 skall medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet senast den 12 januari 2009 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

3. Senast den 12 januari 2012 skall kommissionen på grundval av information från medlemsstaterna om den praktiska tillämpningen av bestämmelserna för att genomföra detta rambeslut förelägga rådet en rapport och lägga fram de förslag den anser lämpliga, vilket får inbegripa förslag om att medlemsstaterna när det gäller brott som har begåtts på deras territorialvatten eller inom deras exklusiva ekonomiska zon eller en likvärdig zon inte skall betrakta ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg som ett utländskt fartyg i den mening som avses i artikel 230 i Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 12 juli 2005.

På rådets vägnar
G. BROWN
Ordförande

RÄTTELSE**Rättelse till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om lufttrafikföretags behandling och överföring av passageraruppgifter till Bureau of Customs and Border Protection inom Förenta staternas Department of Homeland Security**

(Europeiska unionens officiella tidning L 183 av den 20 maj 2004)

Denna rättelse fick verkan genom ett rättelseprotokoll som undertecknades i Bryssel den 4 augusti 2005 med rådet som depositarie.

På sidan 84 i femte beaktandemeningen i ingressen skall det

i stället för: "SOM BEAKTAR kommissionens beslut C (2004) 1799 av den 17 maj 2004, som antagits i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG, enligt vilket ..."

vara: "SOM BEAKTAR kommissionens beslut 2004/535/EG av den 14 maj 2004, som antagits i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG, enligt vilket ..."
